

MÁJUS 6., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

2. Kirgizisztán (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

3. Európai Beruházási Bank (EBB) - 2008. évi éves jelentés (vita)

Elnök. - Az első napirendi pont Deutsch úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés (A7-0062/2010) az Európai Beruházási Bank 2008. évi éves jelentéséről (2009/2166 (INI)).

Tamás Deutsch, előadó. – (HU) Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Maystadt elnök úr! Az Európai Beruházási Bank 2008. évi tevékenységéről szóló jelentés. Ez a mostani napirendi pontunknak a címe. Valójában azonban ez a jelentés sokkal többről szól, mint az Európai Beruházási Bank két évvel ezelőtti tevékenységének az értékelése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nap nap után hangzik el, azt gondolom, hogy most is meg kell erősítenünk, hogy korszakhatárhoz érkezett az Unió. Egyrészt a Lisszaboni Szerződés mintegy fél évvel ezelőtti hatálybalépése, másrészt a globális pénzügyi és gazdasági válság, annak hatásai, és arra adott uniós válasz mindenféleképpen azt jelenti, hogy az Unió életében egy korszakhatárhoz értünk el.

Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a 21. század második évtizedében az Európai Unió életében egy új korszak kezdődik. Ebben az új korszakban születik meg ez a jelentés, ennek az új korszaknak a legfontosabb kérdéseire és kihívásaira kell, azt gondolom, nekünk az Európai Parlamentben, illetve az Európai Beruházási Bankban választ adni. Egy bank, egy pénzügyi intézmény két esztendővel ezelőtti tevékenységéről szól a jelentés, és szokatlan módon mégis azt lehet mondani, hogy a globális pénzügyi és gazdasági válság körülményei ellenére egy bank, egy pénzügyi intézmény tevékenységéről elismerő módon lehet fogalmazni. Kettő esztendővel ezelőtt az Európai Beruházási Bank gyors és hatékony választ adott a kialakuló globális pénzügyi és gazdasági válságra hitelezési tevékenységének a megerősítésével, elsősorban a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott hitelek növelésével, másrészt azzal, hogy minden rendelkezésre álló kapacitással bekapcsolódott az Európai Unió gazdaságélénkítési tervének megvalósításába.

Fél esztendővel ezelőtt hatályba lépett a Lisszaboni Szerződés. Ez módot és lehetőséget teremt arra, hogy az Európai Beruházási Bank szervezeti, felügyeleti és tartalmi megújulásának folyamata tovább erősödjön. E tekintetben is érdemi lépéseket tett már 2008-ban a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése előtt a Bank. Ugyanúgy nyilvánvalóan érezhető és tapasztalható, hogy a 2014 utáni uniós költségvetési perspektívára tudatosan készül az Európai Beruházási Bank, a makrorégiós stratégiák finanszírozásába való bekapcsolódás lehetőségével, a vidékfejlesztés, az új energiaforrások, a zöld beruházások és infrastruktúra-fejlesztés támogatásával. Ugyancsak fontosnak érezzük, ezért is jelenik meg a jelentésben, hogy az Európai Beruházási Bank kapcsolódjon be az elfogadásra kerülő EU 2020-as stratégia finanszírozásába, amely stratégiának a középpontjában a munkahelyteremtés áll. Ez a munkahelyteremtés támogatásának a megfontolása vezette az Európai Beruházási Bankot a kis- és középvállalkozások támogatását illetően is.

Két kérdésre szeretném még végül felhívni a figyelmüket. Fontosnak érzem azt, hogy az Európai Beruházási Bank a jövőben is segítse az Európai Unión belül meglévő infrastrukturális kettészakítottság megszüntetését. Fontos azoknak a programoknak a támogatása, amely programok segítik az Unió infrastrukturális színvonalának kiegyenlítődéését.

És végül, de nem utolsó sorban az elmúlt esztendőben az Európai Beruházási Bank mindig megkapta az Európai Parlament részéről a tevékenységéhez szükséges támogatást. Én úgy ítélem meg az elmúlt hónapok előkészítő munkái alapján, hogy a jelentésben megfogalmazott konstruktív kritikák mellett továbbra is megkapja az Európai Parlamenttől a Bank a tevékenységéhez szükséges támogatást. Köszönöm a figyelmüket és érdeklődve várom a vitát.

Philippe Maystadt, az Európai Beruházási Bank elnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is engedjék meg, hogy köszönetemet fejezzem ki azért a megtiszteltetésért, hogy a mai plenáris ülésen felszólalhatok. Ez egy néhány évvel ezelőtt elindított hagyomány folytatása.

Azzal szeretném kezdeni, hogy köszönetet mondok az előadónak, Deutsch úrnak színvonalas jelentéséért.

Főként azt méltányoltam, hogy Deutsch úr és a bizottság más tagjai, Berman úr és Kalfin úr is, vették a fáradságot, hogy néhány igen konkrét kérdésükkel személyesen keressék fel az Európai Beruházási Bankot. Örvedetesnek tartom a Parlamentele való kitűnő együttműködést.

Tulajdonképpen az Európai Beruházási Bank az egyetlen olyan pénzintézet, amely önként ad válaszokat, és elszámoltatható egy parlamentáris intézmény felé. Úgy vélem, ez nagyszerű dolog: véleményem szerint az Európai Parlamentele való párbeszéd elengedhetetlen ahhoz, hogy betölthessük szerepünket és megvalósíthassuk különleges küldetésünket; azt, hogy ne csak egy átlagos bank legyünk, hanem olyan, amely az Európai Unió politikáit szolgálja.

Mint Deutsch úr is rámutatott, pontosan ezt próbáltuk meg elérni a válságra adott válaszunkkal.

2008 szeptemberében, a Lehman Brothers csődje után az ECOFIN Tanács felkért bennünket arra, hogy növeljük a reálgazdaság számára nyújtott hitelek mennyiségét. A tanácsi utasítást követően munkához fogtunk, és elmondhatom, hogy teljesítettük is kötelezettségvállalásainkat, hiszen 2009-ben hiteleink összege 58 milliárd euróról 79 milliárdra emelkedett, ami az Európai Unióban nyújtott EBB-hitelek 37%-os növekedésének felel meg.

Ez a növekedés főként azt a három ágazatot érintette, amelyet a Tanács és a Parlament prioritásnak tekint.

Első prioritásként arra kértek bennünket, hogy tegyünk kiemelt erőfeszítéseket a válság által legsúlyosabban érintett országok és térségek érdekében. Ez a növekedés a konvergenciaregióknak nevezett térségeket érinti, főként azokat az országokat, amelyek 2009-ben a legkomolyabb nehézségekkel álltak szemben. Még soha nem nyújtottunk ilyen nagy összegben hiteleket Magyarországnak, Litvániának és Romániának, mint most. Ez azt is megmagyarázza, hogy miért fogunk idén kiemelt erőfeszítéseket tenni Görögországért. Az elmúlt héten Athénban jártam, és a görög kormánnyal abban állapodtunk meg, hogy támogatásunk jeleként, illetve a görög gazdaság talpra állítására irányuló általános erőfeszítés részeként jelentősen növeljük a Görögország számára nyújtott hitelek volumenét.

A második prioritási terület a kis- és középvállalkozások támogatása volt: egy olyan új termék bevezetésével, amellyel jobban ellenőrizhetjük az általunk hitelezett pénzüsszegek tényleges felhasználását, több hitelhez juttattuk a bankokat, hogy folytathassák a hitelnyújtást a kis- és középvállalkozások számára. Az elmúlt évben több mint 12 milliárd eurót kölcsönöztünk a bankoknak a kis- és középvállalkozások támogatása érdekében.

A harmadik prioritásként kezelendő terület az éghajlatváltozás elleni küzdelem volt. Az elmúlt évben csaknem 17 milliárd eurót fordítottunk az üvegházhatást okozó gáz kibocsátások csökkentéséhez közvetlenül hozzájáruló projektek finanszírozására.

Úgy hiszem, elmondhatom, hogy 2009-ben teljesítettük, amit elvártak tőlünk; más szóval: hozzájárultunk az európai gazdaságélénkítési tervhez.

Természetesen tovább kell haladnunk a megkezdett úton, és nagyon röviden szeretnék említést tenni három nagy kihívásról, amellyel a következő hónapokban és években kell szembenéznünk.

Az első az, amit az Önök előadója is joggal emelt ki, hogy továbbra is hozzá kell járulnunk az Európai Unió prioritásaihoz. Ez azt jelenti, hogy nekünk, az Európai Beruházási Banknak, be kell kapcsolódnunk az Európa 2020 stratégia finanszírozásába. Mint tudják, ezt az új stratégiát nemrégiben indította el a Bizottság, és most tárgyalják a Tanácsban és a Parlamentben. Az EBB készen áll arra, hogy megtegye a magáét, mégpedig olyan újszerű pénzügyi eszközök alkalmazásával, amelyekkel biztosíthatjuk az európai költségvetésből származó források egy részének optimálisabb felhasználását. Ezeket a Bizottság és a bank közötti közös eszközöket szeretnénk bevetni.

A második jelentős kihívás számunkra az EBB külső megbízatásának megújítása. Ezt lesz alkalmunk megvitatni a Parlamentele. A Bizottság nemrégiben terjesztett elő egy javaslatot, amely teljesen összhangban van azzal a jelentéssel, amelyet a Camdessus úr elnöklele alatt működő bölcsök bizottsága nyújtott be. A javaslat központi elemét a rendszer még hatékonyabbá tétele képezi. Mint tudják, az Európai Unió garanciáját élvezük az Unió külső megbízatásai körébe tartozó műveletekben. Ezért az a cél, hogy az ilyen műveleteket

maximálisan kihasználjuk, a Bizottság javaslata pedig külső megbízatásaink egyszerűsítésére és összehangolására irányul. A Bizottság továbbá javasolja, hogy az elkülönített 2 milliárd eurót az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez hozzájáruló projektek között osszuk ki.

Ez pedig elvezet az előttünk álló harmadik fő kihíváshoz, amit hangsúlyozni szeretnék: az Európai Beruházási Banknak, más intézményekkel együtt, szerepet kell vállalnia az Európai Unió Koppenhágában tett kötelezettségvállalásának teljesítésében. Mint ismeretes, az Európai Unió jelentős kötelezettséget vállalt az úgynevezett gyorsított finanszírozás támogatásában. Ezzel összefüggésben úgy véljük, hogy az e téren kétségbevonhatatlan szakértelemmel rendelkező EBB fontos támogatást nyújthat. Ezért javasoltuk, hogy más nemzeti pénzügyi intézetekkel együttműködésben hozzunk létre egy hálózatot, egy európai platformot, amely a fejlődő országokon belüli projektek finanszírozását koordinálná és optimalizálná. A Francia Fejlesztési Ügynökség és a német KfW már érdeklődést mutatott e kezdeményezés iránt, és remélem, hogy a Bizottsággal sikerül véglegesítenünk ezt az eszközt az elkövetkező hetekben.

Elnök úr, hölgyeim és uraim! Ezekre a fontos kihívásokra szerettem volna felhívni figyelmüket, amelyek az elkövetkező hónapokban és években várnak ránk.

Olli Rehn, a Bizottság tagja. – Elnök úr! A Bizottság nevében szeretnék köszönetet mondani Deutsch úrnak kiváló jelentéséért, és üdvözölni Philip Maystadt elnököt a plenáris ülésen. Gratulálok neki azért az óriási erőfeszítésért, amellyel az EBB szembeállt a gazdasági válsággal és támogatta az EU gazdaságélénkítési tervét.

A rendkívüli körülmények arra késztettek bennünket, hogy rendkívüli felhívást intézzünk a bankhoz, amire a bank azonnal, hitelkihelyezései rekord nagyságúra bővítésével reagált. Kitűnő pénzügyi pozíciója révén ezt akkor is képes volt megtenni, amikor igen nehezen lehetett finanszírozáshoz jutni a piacokról.

A megnövelt hitelösszegeket főként azokra a területekre irányították, amelyeket prioritásnak tekintünk – s remélem, ebben a Parlament is egyetért velünk: kis- és középvállalkozások, energia és éghajlatváltozás, valamint befektetések az Unió azon konvergenciaregióiba, amelyeket különösen súlyosan érintett a gazdasági hanyatlás. Az EBRD-vel és a Világbankkal kialakított közös kezdeményezés keretében az EBB emelni tudta tovább a nehéz helyzetben lévő közép- és kelet-európai országok pénzügyi szektorának nyújtott pénzügyi támogatást.

Az infrastrukturális befektetések, a zöld technológiák, az innováció és a kkv-k támogatása révén az EBB nagyon fontos szerepet fog betölteni az Európa 2020 stratégia megvalósításában.

Folynak az előkészületek továbbá annak érdekében, hogy nagyobb mértékű legyen az uniós támogatások és az EBB pénzügyi eszközei együttes alkalmazása mind az Unión belül, mind azon kívül, többek között a konvergenciaregiókban is, ahol az EBB fontos szerepet játszhat a strukturális alapok felhasználásának javításában.

Ami a külső területet illeti, nagyon elégedett vagyok az EBB külső megbízatásának féldíjs felülvizsgálatával, amelyet a Camdessus-jelentés is alátámasztott. A jelentés arra a következtetésre jutott, hogy az EBB számára biztosított EU garancia nagy pénzügyi és politikai befolyással bíró, hatékony és erőteljes eszköz.

A Camdessus-jelentés tesz néhány hasznos javaslatot az EBB külső tevékenységének és az EU politikai céljainak fokozottabb összehangolásáról, valamint arról, hogy az EBB és az EBRD 2007-es éves jelentéséről szóló parlamenti állásfoglalás alapján hogyan lehetne javítani az EBB és az EBRD közötti együttműködést.

A parlamenti állásfoglalás a két bank közötti jobb megértést szorgalmazta. Nagy meglepéssel nyugtáztam, hogy az EBB és az EBRD egyetértett abban, hogy együttműködnek egymással azokban az országokban, ahol közösen tevékenykednek. Ez egy globálisabb, a Bizottsággal együtt létrehozott háromoldalú megállapodás alapját képezi majd, ami a jelenleg érvényben lévő regionális alapú megállapodások helyébe lép.

A féldíjs felülvizsgálat legfőbb eredménye az a jogalkotási javaslat, amelyet a Bizottság nemrégiben nyújtott be a Parlamentnek és a Tanácsnak az EBB megbízatásának módosításáról az aktuális pénzügyi keret hátralevő részére vonatkozóan.

Bízom benne, hogy szilárd és kiegyensúlyozott javaslatnak fogják találni, amely figyelembe veszi a Parlament ajánlásait és aggályait. Célja egyfelől annak megszilárdítása, hogy a külső megbízatás elsősorban azokra a kulcsfontosságú szakpolitikai területekre irányuljon, ahol az EBB bizonyított szakmai hitelességgel rendelkezik – főként az éghajlatváltozásra, a szociális és gazdasági infrastruktúrára, valamint a helyi versenyszféra fejlesztésére –, másrészt pedig több hangsúlyt kíván helyezni az EBB-finanszírozás fejlesztési szempontjaira.

Befejezésül szeretném elmondani, hogy nagy várakozással tekintünk azon lehetőség elé, hogy a következő hónapokban itt a Parlamentben és a Tanácsban is sor kerül a javaslat építő jellegű, produktív megvitatására. Reméljük, hogy ismét sikerül első olvasatban megállapodást elérnünk, hogy biztosítsuk egy olyan külső megbízatás folytatódó jogi stabilitását, ami lehetővé teszi, hogy eredményesen és hatékonyan munkálkodjunk az EU külső hitelezési politikai céljainak megvalósításán.

Enikő Győri, a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményének előadója. – (HU) Tisztelt Képviselőtársaim! A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság a riporthoz megfogalmazott véleményében azt az álláspontot fogalmazta meg, hogy az Európai Beruházási Bank jól vizsgázott válságkezelésből 2008-ban.

Mi is várható egy fejlesztési banktól krízis idején? Elsősorban az, hogy likviditásteremtéssel megpróbálja pótolni a kereskedelmi bankok hitelezési tevékenységének a visszaesését. Azt mondhatjuk, hogy az EIB 2008-tól kezdve folyamatosan növelte a kedvező kamatozású hitelek nagyságrendjét, és kötelezettséget vállalt, hogy 2009 és 2010 során is évente 15 milliárd euróval több forrást helyez ki a kis- és középvállalkozások számára.

Miért is olyan fontos ez? Természetesen azért, mert ők a legnagyobb munkahelyteremtők, és nekünk jelenleg Európában a foglalkoztatási problémák okozzák a legtöbb gondot. Munkahelyeket kell teremtenünk.

Abban is jól vizsgázott a Bank, pontosan ebből a szempontból, hogy hogyan csoportosított át az egyes célterületek között. A Bank jelentős mértékben a kis- és középvállalkozások felé fordult és segítette őket, hogy minél előbb magukra találjanak. A bizottság három olyan területet ajánlana Maystadt elnök úr figyelmébe, ahol szerintünk a Bank működését még hatékonyabbá, átláthatóbbá lehetne tenni.

Az első, hogy még inkább forduljon a Bank a válság által leginkább sújtott országok felé, ezzel is növelve az Unió belső kohézióját. A második, hogy a Bank ne csak nagy kereskedelmi bankokkal kössön partnerszerződést a kis- és középvállalkozások finanszírozására, hanem a regionális bankokat, takarékszövetkezeteket is vonja be a partneri körbe, hiszen ezek az intézmények ismerik a legjobban a piacokat. Végül harmadik pontként, szükségesnek tartjuk, hogy a partneri körben levő pénzintézetek az 50%-os EIB teljes finanszírozásból származó nyereség legalább 20%-át legyenek kötelesek átengedni a finanszírozott SME-knek, vagyis többet, mint ahogy azt a jelenlegi szerződések előírják.

Összességében tehát azt mondhatjuk, hogy az EIB jól vizsgázott, azóta is élen jár, hogy megfelelő válaszokat adjon a krízisre, de további közös erőfeszítések szükségesek, hogy az Európai Bizottsággal és az Európai Fejlesztési Bankkal, különösen a munkahelyteremtés terén előrelépést érjünk el.

Karin Kadenbach, a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, Rehn úr! A Regionális Fejlesztési Bizottság nevében szeretném kinyilvánítani hálás köszönetünket a jelentésért és megköszönni az előadó munkáját.

A bizottság üdvözlözi az Európai Beruházási Bank (EBB) magas tőke megfelelési mutatóját. Elégedettek vagyunk azzal, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió és konvergencia – és főként az EU kohéziós politikájának konvergenciapillére – megegyezik az EBB alapvető célkitűzésével. Nagyra értékeljük, hogy az EBB 21 milliárd eurót, azaz uniós hitelkihelyezései 41%-át fordította konvergenciaprojektekre, amivel hozzájárult a konvergencia-célkitűzések teljesítéséhez.

Szeretném hangsúlyozni továbbá, hogy a Bizottsággal együttműködésben tett lépések hozzáadott értéket képviselnek, és hogy az EBB stratégiája további támogatást és háttérrel biztosít a strukturális alapok tevékenységéhez.

Jean-Pierre Audy, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Szeretném először Önt köszönteni, Maystadt elnök úr, és elmondani, hogy nagy öröm újra találkozni Önnel, hiszen nem is olyan régen magam is egy hasonló jelentésen dolgoztam. Üdvözlöm a biztos urat is, és szeretném elmondani az előadónak, valamint a többi képviselőcsoport előadóinak, hogy fantasztikus munkát végeztek, és szeretném őket is köszönteni.

Elnök úr! Sajnálatos, hogy a Tanács székét üresen látom; az EBB ugyanis kormányközi eszköz. Az EBB partnerei a tagállamok. Ismét szeretném kifejezni megelégedésemet, hogy Maystadt elnök úr és kollégái kinyilvánították a Parlament felé, hogy komolyan veszik ezeket a kérdéseket.

Elsőként a felügyeletről szeretnék beszélni, ami a szívemhez közel álló kérdés, mivel úgy gondolom, hogy az Európai Beruházási Bank feladatainak természetéből adódóan a banknak prudenciális felügyeletre lenne szüksége. Jelenleg nincs ilyen, mivel nemzetközi szervezetként az EBB nem tartozik a nemzeti ellenőrzési hatóságok hatáskörébe.

Benyújtottam egy módosítási javaslatot arról, hogy a remélhetőleg létrehozásra kerülő Európai Bankfelügyeleti Hatóság kapjon hatáskört prudenciális felügyeleti feladatok ellátására. Biztos úr, szeretném, ha Ön is támogatná ezt az ötletet. Úgy hallom, a tagállamok ellenzik. A tagállamok nem fognak tudni hosszú távon feladatokat bízni az EBB-re, sem pedig biztosítani annak prudenciális felügyeletét.

Végezetül a beruházásokra és az EBB szerepére szeretnék kitérni. Az Európai Unió nem fordít eleget beruházásokra, és ma már tudjuk, hogy akár a közlekedési hálózatok összeköttetéseiről, energiáról, nagy sebességű vonatokról, autópályákról, egyetemekről, vízügyi, légügyi vagy egészségügyi kérdésekről van szó, többet kell beruháznunk. Ugyanakkor az Európai Beruházási Banknak igaza van: az EBB bank, s mint ilyen, meg kell őriznie AAA minősítését.

Ezért azt javasolnám, hogy a 2020-as stratégiában legalább egy 1 trillió eurós célt tűzzünk ki beruházásokra. Erre van lehetőség, de szükség van egy Európai Unió belüli beruházási költségvetésre, és együtt kell működnünk az EBB-vel abban, hogy felhasználunk bizonyos innovatív eszközöket. Azt javaslom, hogy az Európai Unió legyen a bank partnere. Ezzel jobb szinergia alakulna ki az Unió és az említett eszköz között, ami életbevágóan fontos Európa jövője szempontjából.

Cătălin Sorin Ivan, az S&D képviselőcsoport nevében. – (RO) Szerintem mindannyian egyetértünk abban, hogy az Európai Beruházási Bank egyike a sikeresnek mondható európai projekteknek. Itt szeretnék gratulálni a banknak, hogy válság idején is meg tudta tartani AAA minősítését, ami kiváló eredmény.

Más szempontból azonban elmondható, hogy a jelenlegi európai gazdasági helyzet megköveteli, hogy az Európai Beruházási Bank messzemenően vizsgálja felül küldetését. E téren mindössze három fontos szempontot említenék. Először is, a hitelkihelyezéseknek támogatniuk kell az Európa 2020 stratégiát. Másodszor, az EBB-hiteleknek nagyszabású beruházási projekteket kell támogatniuk, hogy az európai gazdaságok működése ismét megindulhasson. Végezetül, az Európai Beruházási Banknak támogatnia kell – és ez módjában is áll – egy sokkal szilárdabb és erőteljesebb európai gazdasági keret létrehozását.

Olle Schmidt, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr, biztos úr, Maystadt úr! Nagyon köszönöm az előadónak ezt az érdekes, kiválóan megírt jelentést. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport nevében először szeretnék elismerőleg szólni a bank által végzett kiváló munkáról. Az Európai Beruházási Bank (EBB) gyorsan és céltudatosan lépett fel a pénzügyi válság elsöprő erejű kitörése idején. Amikor a nemzetközi gazdasági válság az Európai Unió gazdaságait is elérte, a bank óriási kihívásokkal szembesült, és bebizonyította, hogy képes kezelni azokat.

Bővítette a pénzellátást, és biztosította a hitelkihelyezések mennyiségének jelentős növekedését. Ez mérsékelte a pénzügyi válság elmélyülését, és fontos szerepet játszott abban, hogy egyáltalán beindulhasson valamiféle élénkülés. Amint ma már elhangzott, ki kell emelni, és nem lehet eléggé hangsúlyozni az EBB kiemelkedő szerepét a kis- és középvállalkozások támogatásában. Ezek a beruházások képesek voltak számottevően mérsékelni a válság hatását. A gazdaság motorját természetesen a kisvállalkozások jelentik. Az európai vállalatok 99%-a kisvállalkozás, amelyek összesen 100 millió embert foglalkoztatnak.

Sokszor elhangzott, és természetesen rendkívül fontos, hogy az EBB rendelkezik az Európai Unió hosszú távú, fenntartható növekedését biztosító stratégiával: támogatja az olyan zöld fejlesztéseket, többek között a transeurópai hálózatok projektjeit. Egy jól működő transeurópai közlekedési hálózat az európai növekedési kezdeményezés legfőbb összetevője; elképzelhető, hogy az izlandi vulkánkitörésből tanultunk valamit.

Az EBB munkájának másik fontos eleme az Európában fennálló különbségek kiegyenlítése. Az egész Unió érdekét szolgálja, hogy szilárd, erős gazdasággal rendelkező szomszédjai legyenek. Ezzel összefüggésben az EBB munkája stratégiai szempontból különösen fontosnak tekinthető.

A nyitottság, átláthatóság és a csalás elleni küzdelem ugyancsak rendkívül fontos kérdések. A liberális ALDE képviselőcsoport nagy meglepedésére szolgál, hogy az EBB szisztematikusan, évről évre nyomon követi a Parlament ajánlásait. Ezt nagyon jónak tartjuk. Az EBB e téren példát mutathat a többi uniós intézménynek nyitottságból.

Végül pedig egy olyan tárgyhoz érkeztem, ami foltot ejt az EBB makulátlan hírnevében. Nagyon kiábrándító, hogy az EBB-ben még mindig ennyire alacsony szintű az esélyegyenlőség. A nők rendkívül csekély mértékben képviseltetik magukat, Maystadt úr, főként az EBB vezető tisztviselői és igazgatói körében, és a teljes munkaerőnek is csak mintegy 20%-át teszik ki. E téren az EBB-nek fejlődnie kell. A 2008 decemberében elkészült sokszínűségi stratégiájában éppen erről olvashatunk. Összességében tehát három jó pontot, és egy kevésbé jó – vagy mondjuk inkább úgy, egy rossz pontot – lehet említeni.

Philippe Lamberts, *a Verts/ALE képviselőcsoport nevében.* – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Maystadt úr, tisztelt polgártársak! Olyan bankra van szükségünk, mint az önöké. Különösen szükség van erre manapság, amikor a magánbankok, csak úgy, mint az ipar, bebizonyították, hogy az általános érdekekkel ellentétesen járnak el, és már nem töltik be azt a feladatukat, hogy hitellel lássák el a társadalmat. Állami hitelezési eszközökre van szükségünk, és ez európai szinten még inkább igaz. Már csak ezért is úgy gondolom – úgy gondoljuk –, hogy az EBB-nek egy egyre fontosabb szerepet kell magára vállalnia.

De milyen legyen ez a szerep, Önök szerint? Természetesen a banknak katalizátornak kell lennie. Egy nyilvános bank, mint az Önöké, nem reagálhat a piac valamennyi igényére, de be kell töltenie a katalizátor szerepét: egy katalizátort, amely támogatja azt a társadalmi és gazdasági átalakulást, amire szükség van ahhoz, hogy megbirkózhassunk a mai idők két fő kihívásával: nem csak azt kell megtanulnunk ugyanis, hogy hogyan éljünk bolygónk korlátozott fizikai keretei között – ami természetesen az éghajlattal és a kimerülő erőforrásokkal kapcsolatos probléma –, de fel kell nőnünk a társadalmi kohézió egyre nagyobb kihívást jelentő feladatahoz az Európai Unión belül és az egész földgolyón; Önöknek pedig a fejlesztés terén igen fontos küldetése van.

Ezzel összefüggésben engedjék meg, hogy csak egy adatot idézzek. Ha megtekintjük az Önök által 2009-ben finanszírozott energiaberuházásokat, az derül ki, hogy háromnegyedét 19. és 20. századi technológiákra fordították, és csak egynegyedét a megújuló energiaforrásokra.

Ezért felszólítom Önt, Maystadt úr – és az EBB-t –, hogy fordítsák meg ezeket az arányokat, és gondoskodjanak arról, hogy 2010-ben és azon túl beruházásaik háromnegyedét – hosszú távon pedig valamennyit – erre az átalakulásra fordítsák. Úgy gondolom, a bank ezzel tölthetné be a katalizátor szerepét. Maystadt úr, Ön már sokszor bizonyult osztályelsőnek; most arra kérjük, gondoskodjon arról, hogy az EBB is osztályelső legyen – globális szinten.

Ryszard Czarnecki, *az ECR képviselőcsoport nevében.* – (PL) Elnök úr! Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Deutsch úrnak kiváló munkájáért. Szerintem a hitelezési tevékenység mértékének a jelentésben említett összegszerű növelése nagyon ambiciózus cél. Valójában úgy látom, hogy az európai adófizetők és európai szavazók szemszögéből nézve egy európai beruházási paktum csak annyiban érdekes, amennyiben kiaknázható pénzügyi „forrásként” szolgál a kis- és középvállalkozások számára. A megemelt pénzügyi kötelezettségvállalás itt dicséretes, hiszen ezen a téren igen jelentősnek tekinthető. A kkv szektor támogatása rendkívül értékes, főként pénzügyi válság idején.

Közép- és Kelet-Európa képviselőjében, lengyel állampolgárként meg kell mondanom, hogy számunkra rendkívül fontos, hogy a bank támogassa az átalakulást Európának ebben a régiójában, és mérsékelje a fennálló megosztottságot. Annak is örülök, hogy a bank jelentős elkötelezettséget mutat az európai alapokkal való kapcsolódásokat illetően. Ennek ugyancsak közvetett jelentősége van számunkra.

Marta Andreasen, *az EFD képviselőcsoport nevében.* – Elnök úr! Az EBB által finanszírozott projekteket szemügyre véve döbbenettel látom, hogy milyen nagy arányban szerepelnek bennük nagyvállalatok, és milyen kevés a kkv-k száma, holott elvileg őket kellene segíteni. Miért kellene az olyan cégeknek, mint a General Motors, az Electrolux vagy az Arcelor Mittal igénybe vennie az EBB-t, hacsak nem az általa kínált kedvező hitelfeltételek miatt? És mit tettek ezek a hitelek az európai gazdaságért? Teremtettek munkahelyet? Nem, hanem exportálták őket; vagy olcsóbb európai országokba, vagy pedig teljesen az unión kívülre.

Az Electrolux egy példa az EBB sikereire. 250 milliárd eurót kölcsönzött kapacitásfejlesztésre, amiből új gyárakat építettek Lengyelországban, Romániában és Magyarországon. Amint elkészültek a gyárak, a termelést átirányították az Egyesült Királyságból hozzájuk, ami az angliai Spennymoorban 2000 munkahely elvesztését idézte elő. Úgy gondolom tehát, hogy mindannyian egyetértünk abban, hogy az EBB valóban nagyon fontos szerepet játszik Európa gazdaságában, főként, ami a kereskedelmi mérleget illeti: exportálja munkahelyeinket, és importálja a munkanélküliséget.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Elnök úr! Öröndetes azt olvasni az éves jelentésben, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) az igénybe vehető források jelentős növelésével gyorsan reagált a válságra. Különösen fontos, hogy központi prioritásai között maradjon, sőt, ahol csak lehet, bővüljön a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára nyújtott hitelezés. Azt is fontos biztosítani azonban, hogy a szóban forgó vállalkozások valóban megkapják a hiteleket.

Az ellenőrzési és felügyeleti rendszer összefüggésében támogatom az Európai Bankfelügyeleti Hatóság megalakítására vonatkozó javaslatot. Ahhoz azonban, hogy a hatóság hatékonyan működjön, a

legmesszebbmő felhatalmazást kell biztosítani számára, és megbízatást kell kapnia arra is, hogy a több ország határain átnyúlóan működő bankokat is ellenőrizze.

Ami az Európai Beruházási Bank célkitűzéseit illeti, szeretném, ha a bank több figyelmet fordítana Európán belüli tevékenységeire. Egyrészt a mostani pénzügyi és gazdasági válság közepette égetően szükség van erre, másrészt ez megszüntethetné az érdekeltségi konfliktust az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal, illetve az átfedést a két bank munkája között.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Elnök úr! Egyetértek azokkal a kollégákkal, akik dicsérik az EBB-t kiváló munkájáért.

. – Az EBB-t dicsérve még inkább feltűnik az éles ellentét a magánbankok szemünk láttára kibontakozó, szomorú, zavaros, erkölcstelen történetével: az extravagáns javadalmazási csomagokkal, groteszk prémiumokkal és a szervezetrányítás tökéletes hiányával. Talán azért, mert – mint az elnök úr említette – elszámoltatható a Parlament felé, az EBB ennek tökéletes ellentéte: hasznos és helyes intézkedéseiért, főként a gazdasági válságra adott gyors reagálásáért dicséretet érdemel.

Az elnök úr joggal említette, hogy a kkv-kat különös figyelemben és támogatásban részesítik, és úgy tudom, saját hazámban 300 millió eurót juttattak a kkv-knak az EBB-n keresztül. Az a kérdés azonban, hogy ez a pénz eléri-e a kkv-kat, és ha nem, akkor megállapítható-e, hogy miért nem? Van-e valamilyen jogorvoslati lehetősége azoknak a vállalkozásoknak, amelyek annak ellenére elutasításban részesülnek, hogy látszólag jó üzleti tervvel rendelkeznek?

Írorszában legalábbis szinte mindennapos a cégek bedőlése. A keddi Irish Times is azzal a főcímmel jelent meg, hogy „Az állam 22 millió euróval csökkenti a vállalkozásokat támogató finanszírozást”. Szóval még mindig nem másztunk ki a slamasztikából.

Egy másik kérdésem is lenne: nem hivatalos bizonyítékok szerint a magánbankok más tevékenységeik finanszírozására használják az elvileg a kkv-knak járó pénzt. Szeretném tudni, hogy ez igaz-e? Meg lehet-e találni erre a választ, és főként, tehetünk-e valamit itt a Parlamentben, hogy segítsünk feltárni ezeket a tényeket?

Jens Geier (S&D). – (DE) Elnök úr, Maystadt úr, Rehn úr! Először szeretnék köszönetet mondani Deutsch úrnak a munkájáért. Ezenkívül szeretném megragadni az alkalmat arra, hogy hangsúlyozzam, milyen jelentőséggel bír az Európai Beruházási Bank (EBB) Európa és az európai polgárok szempontjából, valamint kiemelnem azt a tényt, hogy ezt az egyedülálló intézményt még jobban ki kellene használnunk, főként most, a gazdasági válság idején.

A költségvetési ellenőrzés szempontjából – ami modern kifejezéssel élve lefedi az európai programok és intézmények tényleges eredményét és teljesítményét – az EBB mindenképpen magas osztályzatot érdemel, különösen a politikai megbízhatóság terén. Hat fő programján keresztül – amelyek körébe tartoznak többek között a transzeurópai hálózatok, a kis- és középvállalkozások támogatása, vagy az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kiemelt programok – valódi hozzáadott értéket teremt az európai polgárok számára. Biztos vagyok benne, hogy ez széles körű támogatásban fog részesülni az Európai Parlament részéről. Ez azonban azt is jelenti, hogy a Parlamentnek a jövőben ki kell bővítenie saját felügyeleti eljárásait. Gondolok itt például a beruházási keretre.

Végül még egy pontot említenék, ami saját képviselőcsoportom számára különösen fontos, és amit közvetlenül az EBB-nek címezek. Üdvözljük, hogy az EBB felülvizsgálta az offshore pénzügyi központokkal kapcsolatos politikáját. Ugyanakkor biztosítékra van szükségünk arról, hogy az EBB források révén realizált bevételek ne szivároghassanak át az ilyen adóparadicsomokba. Ellenkező esetben az EBB kockáztatná jó hírét és azt a magas besorolását, amelyet mostanra elért.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Elnök úr! Az Európai Beruházási Bank nem csupán bank, hanem egy intézmény. Banki minőségében is szem előtt kell tartania, hogy intézményként funkcionál, és mint intézmény sem feledkezhet meg banki mivoltáról. Ezért egyrészt kénytelen reagálni az Európai Unió követeléseire, de eközben refinanszírozási képességét sem hanyagolhatja el.

Ebből a szempontból nincs jogunk arra, hogy szükségtelen kockázatok felvállalására kényszerítsük, főként, ami a fejlődő országokban való beavatkozásokat illeti. Ezért fontos támogatni egy olyan megállapodást egyfelől a tagállamok és az Európai Bizottság, másfelől pedig az Európai Beruházási Bank részéről, amely megadná a lehetőséget, hogy az intézményi adományozók adományokkal avatkozzanak be, miközben az Európai Beruházási Bank saját szerepénél fogva hiteleket biztosíthat.

Ezzel az óvintézkedéssel elkerülhetnénk azt a kellemetlen helyzetet, ami néhány évvel ezelőtt kialakult a Világbanknál: egy 50 milliárd eurós adósságot kellett elengednie, amelyet úgysem fizettek volna vissza. Úgy vélem, az Európai Beruházási Bank műveleteiben megnyilvánuló elővigyázatossággal elkerülhetők az ilyen esetek, és megkérem a bankot, hogy fejlessze tovább a fejlődő országokban tett beavatkozásait, mert ott még mindenképpen van mozgástere.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr, EBB elnök úr! Az EBB 2008. évi jelentésében a Parlament ragaszkodott ahhoz, hogy a bank külső tevékenységei összhangban legyenek az Európai Unió általános célkitűzéseivel.

Ezért a jordániai nukleáris erőmű finanszírozására irányuló projekt alapvetően ellentétes az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (5) bekezdésével. Idézem: „A világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió hozzájárul a Föld fenntartható fejlődéséhez”.

2009 februárjában a jordániai hatóságok felkeresték az EBB-t, és a bank támogatását kérték egy nukleáris energiafejlesztési projekthez, amelynek keretében 2016-ra egy nukleáris erőmű felépítését tervezik.

Megelégedésemre szolgált, hogy az Önök szolgáltatási részlege biztosított arról, hogy az Európai Beruházási Bank nem tett eleget ennek a kérésnek, mivel azt tekinti feladatának, hogy a szél- és napenergiával kapcsolatos fejlesztésekre irányuló projekteket támogassa Jordániában, amelyek megújuló energiaforrások révén földünk jövőbeli energiaforrásait képviselik.

Ugyanezt a hozzáállást fogják tanúsítani másokkal szemben is, akik nukleáris erőmű finanszírozását kérelmezik?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Elnök úr! Ukrajna stabilitása minden EU tagállam természetes célkitűzése, részben azért, mert Ukrajna legnagyobb és legfontosabb partnereink egyike. Mi pedig tétlenül nézzük, hogy Ukrajna válságon megy keresztül. Az ukrán költségvetés stabilitása döntő jelentőségű az ország társadalmi és politikai helyzete és egész jövője szempontjából. Minél több segítséget és politikai támogatást adunk Ukrajnának, annál több joggal várhatjuk el Ukrajnától, hogy gazdasági reformokat hajtson végre a szabadpiac érdekében.

Az Ukrajnában zajló gazdasági válság nem csak Ukrajnára tartozik, mindannyiunk számára jelentősége van. Ma, Ukrajna nehéz helyzetét látva, egyre nyilvánvalóvá válik, hogy mennyi mindenben tudnánk segíteni. Ezért támogatom az Ukrajnának nyújtandó makrofinansziális támogatást. Úgy vélem, ma azt kell mondanunk, hogy adjunk többet, mivel minél nagyobb támogatást nyújtunk, annál több és ambiciózusabb elvárás támaszthatunk Ukrajnával szemben.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Elnök úr! Nem kétséges, hogy az Európai Beruházási Bank sikeresen működik 52 évvel ezelőtti alapítása óta, főként az Európai Unió célkitűzéseinek elérése és megszilárdítása és a kis- és középvállalkozások finanszírozása terén, amelyek az Európai Unió vállalkozásainak gerincét képezik; azokét a vállalkozásokat is, amelyeket a mostani gazdasági válság során fenn kell tartani az Unió munkahelyeinek és társadalmi nyugalmanak megőrzése érdekében.

Mint ismeretes, az Unió ma a görög válsággal foglalkozik. Persze, nem tudhatom, hogy a jövő történései hogyan fogják ezt nevezni: „görög válság”, „pénzügyi válság”, vagy netán „monetáris válság”. De azt tudom, hogy ha ma élne, Galilei nem azt mondaná, hogy a Föld forog, hanem azt, hogy „a Föld száguld”. Az események ugyanis jóval előttünk járnak, és nekünk, az Európai Uniónak utol kell érniük őket, és megtalálnunk a szükséges megoldásokat.

Úgy gondolom, itt mindenki hisz abban, hogy ha zökkenőmentes életet szeretnénk az Unióban, fel kell gyorsítanunk a politikai és gazdasági unió kialakítását. És ha ez így van, úgy vélem, az EBB-nek megvan a szakértelme és az objektív képessége arra, hogy többet tegyen. Azt javaslom tehát – és itt közvetlenül Olli Rehn úrnak szánom szavaimat, akit mérhetetlenül tisztetek azért a megfontoltságért, amellyel kezeli a különböző kérdéseket –, hogy meg kell vizsgálni, van-e lehetőség arra, hogy az EBB a jövőben részt vegyen a tagállamok hitelminősítési besorolásának értékelésében.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök úr! A korábbi felszólalók teljes joggal hangsúlyozták az Európai Beruházási Bank (EBB) jelentőségét. Kadenbach asszony például megemlítette a bank elengedhetetlenül fontos hozzájárulását a társadalmi konvergenciához. Ezt én szeretném politikai összefüggésbe helyezni. Rendkívüli aggodalommal tapasztaljuk, hogy egyre több országban válnak népszerűvé a szélsőjobb oldali politikai pártok. Ennek az az oka, hogy nem úgy működik a társadalmi konvergencia az Európai Unióban, mint ahogyan szeretnénk.

Ezek a radikális jobboldaliak gyakran a bárány ruháját magukra öltő farkasok; így tudják elfedni az emberiség iránti cinikus és mély megvetésüket. Végső példám, elnök úr – és tisztában vagyok az Ön politikai érzelmeivel – azzal kapcsolatos, amit Mölzer úr tett az imént. Előadott ugyan egy szép kis szöveget, de közben egyik politikai ellenfelét – jómagamat – pszichopátának nevezte. Ilyen kifejezéseket Hitler fasizmusa alatt használtak. Ezek az emberek mindig ezt csinálják; politikai ellenfeleiket szörnyetegnek bélyegzik meg. Szeretném kérni Önt, hogy tegye meg a megfelelő intézkedéseket, és szeretném kérni az EBB munkatársait, hogy folytassák a munkát, főként az átláthatóság terén. Munkájukat még átláthatóbbá kell tenniük, mert csak ez a hozzáállás segíthet felvenni a küzdelmet a fasizmus új térhódítása ellen.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Elnök úr! Az Európai Beruházási Bank 2008-as jelentésével évfordulót ünnepelek: az EBB immár 50 éve járul hozzá tevékenyen kontinensünk gazdasági fejlődéséhez.

Az Európai Unió bankjaként hosszú lejáratú hiteleket biztosít, amivel döntő szerepet játszik a mostani válság leküzdésében. Tisztelegnünk kell az előtt a gyors reakcióképesség előtt, amit 2008 ősze óta tanúsít. Egyedül 2008-ban a vártnál 10 milliárd euróval többet fizetett ki az EKB.

A Parlament Regionális Fejlesztési Bizottsága és Gazdasági és Monetáris Bizottsága tagjaként az engem leginkább érdeklő kérdés az EBB által a kis- és középvállalkozások számára nyújtott támogatás. Számomra rendkívül fontos, hogy folytassuk az olyan kezdeményezések kifejlesztését, mint a JEREMIE. A vállalkozásoknak szüksége van a JEREMIE keretében elérhető saját tőkére, vállalkozói tőkére, garanciákra, hitelekre és technikai segítségnyújtásra. Egy évvel ezelőtt az Auvergne régió indította el ezt a kkv-kat célzó támogatási mechanizmust. E régió saját „euró választóköre” része, amit az itt jelenlévő Audy úr is nagyon jól ismer. Értéke 25 millió euró, amiből 18 millió euró az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) származik, és célja a kivállalkozások megsegítése, az innováció támogatása és a válság leküzdésében való részvétel.

Örömmel látom ezt az építő jellegű együttműködést az EBB, az Európai Befektetési Alap és a helyi hatóságok között. Maystadt úr, meggyőződésem, hogy ezen az úton kell haladnunk tovább.

Thijs Berman (S&D). – Elnök úr! 2008-ban az EU-n belül az EBB gyorsan és helyesen reagált a pénzügyi válságra: tőkeemelést hajtott végre, és az előző évekhez képest csaknem megduplázta a beruházásokat és folyósításokat, elsősorban a kkv-k vonatkozásában. Ami azonban az EBB külső megbízatását illeti, a fejlődő országokban az EBB nem mutatta ugyanezt a sürgető kényszert az ellen-ciklikus fellépésre. Mi több, az EBB jelentősen csökkentette a beruházásokat az AKCS-államokban, Ázsiában és Latin-Amerikában. Az éves jelentés fájdalmasan rávilágít arra, hogy a fejlődő országok számára az EBB válságra adott reakciója nagyon is lassú volt.

Nyilvános intézményként az EBB legfőbb feladata a fejlődő országokban nem csupán az intenzív infrastrukturális beruházás. Egy másik, legalább ilyen fontos feladata az, hogy pénzügyi idején tőkét biztosítson, és támogassa a piacokat akkor, amikor a magánbankok vonakodnak ettől. Külső megbízatása keretében az EBB-nek többet kellene fordítania a pénzügyi szolgáltatásokra, és a polgárok és kkv-k számára könnyebben elérhető hiteleket és megtakarítási lehetőségeket kellene kínálnia. Ez eredményez fenntartható növekedést itt és a fejlődő országokban is.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Mielőtt üdvözlőné Maystadt elnök urat az Európai Parlamentben és gratulálnék neki az Európai Beruházási Bank sikeréhez és ambiciózus üzleti tervéhez, szeretném kifejezni mély megdöbbenésem a felett, hogy tegnap Athénban három honfitársam veszítette életét munkahelyén egy gyújtogatásos támadás során. Őszinte részvétem családtagjaiknak.

Kétségtelen, hogy a mostani gazdasági válság kihangsúlyozta, hogy mennyire fontos munkát végez az Európai Beruházási Bank. Az EBB extra pénzügyi támogatása lehetővé tette a kölcsönök gyors folyósítását, és elsősorban a hasznos projektek megvédésével és az életrevaló vállalkozások megsegítésével szerepet játszott a reálgazdaság támogatásában ezekben a kivételesen nehéz időkben.

Az EBB kulcsszerepet játszott az európai versenyképességi programban. Ennek keretében a JASPERS és a JEREMIE kezdeményezésekkel olyan eszközöket segített elő, amelyekkel a bank még több életbevágó támogatást juttathatott az innovációnak.

Az EBB szerepe egyre fontosabbá válik, nem csupán a kohéziós célkitűzések összefüggésében, de az Európa 2020 stratégia megvalósításában is. A bank folyamatosan fejleszti ki a finanszírozási mechanizmus újabb, intelligens eszközeit, és ezek, illetve a közelmúltban kialakított ELENA (European Local Energy Assistance) kezdeményezés várhatóan döntő szerepet játszanak majd a foglalkoztatás növekedésében az olyan fontos

ágazatokba történő beruházások révén, mint az energiaellátás fenntarthatósága és biztonsága, amely közvetlenül kihat a helyi gazdasági fejlődésre és polgáraink életszínvonalának javítására.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Adamkus elnök úr! Miután Európát elérte a pénzügyi és gazdasági válság, az Európai Beruházási Bank kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára nyújtott támogatása különösen szükségessé vált. Pozitív tényezőnek tartom a bank által 2008-ban hozott döntést arról, hogy az előző évhez képest 42%-kal megnöveli a kkv-knak nyújtott hiteleket, hiszen a kkv-k teszik ki az Európai Unió vállalatainak 99%-át, és több mint 100 millió dolgozót foglalkoztatnak. Mivel még nincs vége a gazdasági válságnak és továbbra is nő a munkanélküliség, biztosítanunk kell, hogy az Európai Beruházási Bank folytassa a kkv-k hitellehetőségeinek bővítését, javítsa a tőkéhez való hozzáférést, és egyszerűsítse a bonyolult bürokratikus szabályokat, hogy a projektek finanszírozása gyorsabbá és eredményesebbé váljon főként azokban a tagállamokban és ágazatokban, amelyek legjobban szenvednek a válságtól. Az említett vállalkozások támogatása mellett fontos, hogy az Európai Beruházási Bank továbbra is kiemelt figyelemben részesítse egy fenntartható, versenyképes és biztonságos energiaiinfrastruktúra és egy összehangolt közlekedési ágazati infrastruktúra létrehozásának finanszírozását.

Proinsias De Rossa (S&D). – Elnök úr! Ha nem lenne Európai Beruházási Bank, akkor éppen most próbálnánk kétségbeesetten létrehozni. Üdvözlöm a javaslatot a hitelösszegek jelentős megemeléséről, és támogatom a bank szerepét az unión kívüli fejlődő országokban.

Úgy gondolom azonban, hogy értékes erőforrást vesztegetünk el, ha nem használjuk ki a bank szakértelmét az általánosabb értelemben vett pénzügyi válság kapcsán. Sürgős szükség van a pénzügyi stabilitás európai mechanizmusának megteremtésére. Az európai szocialisták pártja által javasolt vagyonekezelői alap felállításával biztosítanánk, hogy a gátlástalan spekulánsok támadásának kitett tagállamokat az adófizetők közvetlen bevonása nélkül lehessen támogatni, ráadásul ez alacsonyabb kamatkülönbözetet biztosíthatna. Ez egyértelműen bebizonyítaná a piacnak – s főként a gátlástalan spekulánsoknak –, hogy nem fogjuk hagyni, hogy valamelyik tagállamunkat térdre kényszerítsék és tönkretegyék, mint ahogy történik az Görögországban, és valószínűleg történni fog más tagállamokban is, nem utolsósorban saját hazámban, Írországban.

Corina Crețu (S&D). – (RO) A válság által sújtott környezetben az Európai Beruházási Banknak sikerült gyorsan prioritásokat váltania a hitelnyújtás terén, hogy támogassa a válság által kiváltott kockázatoknak és a megnövekedett hitelköltségeknek leginkább kitett kis- és középvállalkozásokat. Fontos lenne látni, hogy mennyiben képes a bank társfinanszírozást nyújtani a kelet-európai tagállamokban a strukturális alapokból finanszírozott projektekben, mert – mint Önök is tisztában vannak vele – számos kkv és helyi hatóság ütközik óriási nehézségekbe, amikor megpróbál hozzáférni az európai forrásokhoz, ha nem áll rendelkezésére társfinanszírozás a pénzügyi vagy banki piacon.

Úgy gondolom, hogy a gazdasági és társadalmi visszaesés megakadályozása és a kohézió érdekében a banknak azokra az országokra kellene koncentrálni tevékenységeit az elkövetkező időszakban, amelyekre súlyos csapást mért a válság, és nem képesek beindítani gazdaságukat.

Az Európai Beruházási Bank különleges szerepet tölt be az EU rendelkezésére álló, a gazdasági növekedés újraindítására szolgáló finanszírozási mechanizmusban. Ezért támogatom azt a javaslatot, hogy az EU, mint jogi személyiség, a tagállamokkal együtt legyen a bank részvényese, ezzel is erősítve az együttműködést.

Elnök. - Fél percre megadom a szót Mölzer úrnak, aki úgy érzi, az egyik képviselő az ő személyére célzott a felszólalásában.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Elnök úr! Az Eljárási Szabályzat 151. szabálya értelmében személyes nyilatkozatot szeretnék tenni a Martin úr felszólalásában ellenem elhangzott súlyos gyanúsításokkal kapcsolatban.

Szeretném leszögezni, hogy teljesen elhatárolom magam a szóban forgó parlamenti képviselőtől. Politikai hozzáállása abból áll, hogy sértegeti a kollégáit és sértegeti az egész Parlamentet a médiában, és lustasággal, semmittevéssel, inkompetenciával vádolja a Parlament tisztviselőit. Nem vagyok hajlandó olyan emberrel tárgyalni, aki titkosszolgálati módszereket – kulcslyuk-kamerákat, minikamerákat és egyéb titkosszolgálati eszközöket – használ fel arra, hogy mások után kémkedjen. Ma sem beszéltem hozzá, máskor sem fogok. Egy ilyen emberrel nem óhajtok tárgyalni. Visszautasítom Martin úr állításait, amiket szerintem vissza kellene vonnia.

Elnök. - Mölzer úr, az Ön szavait tehát a mai ülés szó szerinti jegyzőkönyvében rögzítették.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Felszólalásomat azzal kell kezdenem, hogy gratuláljak az Európai Beruházási Banknak a közösségi célok elérésére irányuló erőfeszítéseiről. Ez az intézmény eddig is és ezután is kulcsszerepet fog játszani a mai pénzügyi és gazdasági válság idején.

A strukturális és kohéziós alapokból számottevő támogatás jut a bank egyik fő célkitűzésének, a konvergencia-célkitűzésnek. 21 milliárd eurót, vagyis az EBB Európai Unió belüli összes hitelkihelyezésének mintegy 41%-át fordították az e célt szolgáló projektekre. Szerintem addig nem lehet fejleszteni a szegényebb régiókat, amíg az Unió valamennyi állampolgárára vonatkozó közös normák alapján nem jön létre az elérhetőséget biztosító infrastruktúra, illetve a helyes társadalmi és oktatási infrastruktúra.

Ezért arra szeretném kérni az Európai Beruházási Bankot, hogy folytassa egyrészt a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítására irányuló intézkedéseit az Európai Unióban, másrészt a pénzügyi válság legyőzése érdekében tett intézkedéseit azzal, hogy növeli...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Az Európai Beruházási Bank nagyon fontos szerepet játszik az Európai Unió konvergenciájának növelésében, ami életbevágóan fontos hozzájárulás a beruházásokhoz – s főként az állami infrastruktúrát – sújtó gazdasági recesszió idején.

Úgy vélem, az EBB gyakorlatilag azonnal reagált a válság által támasztott kihívásokra, többek között azzal, hogy Romániának csaknem 1,5 milliárd euró összegben biztosított finanszírozást 2009-re. Ezek a hitelek is rávilágítanak, hogy milyen sokoldalú módon vesz részt a bank az utócsatlakozási időszakban a fejlettségbeli különbségek áthidalásának felgyorsításában.

Amint képviselőtársaim rámutattak, a hitelek jelentős része a kkv-k támogatását szolgálja. Úgy gondolom, kulcsszerepet játszhat az európai gazdaság fellendítésében és a munkanélküliség elleni küzdelemben, ha könnyebb hozzáférést biztosítunk a tőkéhez az ilyen vállalkozások számára. E tekintetben hasznos lenne, ha minden évben értékelést hajtanának végre a szóban forgó hitelek elérhetőségéről és eredményességéről, ami biztosítaná a hitelek végső céljának átláthatóságát és javítaná az adminisztrációs folyamatot.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Elnök úr! Elismerőleg kell szólnunk arról a fontos szerepről, amelyet az Európai Beruházási Bank játszik gazdaságaink helyreállításában ezekben a nehéz időkben, amin a legtöbbben ma keresztül megyünk. Ezt hazám, Litvánia példája is szemlélteti. Az EBB szerepet játszik a nemzeti ösztönző csomagokban, főként azáltal, hogy növeli a kis- és középvállalkozások számára nyújtott finanszírozást, de azáltal is, hogy növeli a megújuló energiaforrásokkal és közlekedéssel kapcsolatos projektek finanszírozását.

Ezzel együtt szeretném sürgetni az európai kormányokat, hogy jelentősebb hitelnyújtási kapacitással lássák el az EBB-t szomszédjaink támogatására, különösen keleten, ahol ugyancsak szenvednek a válság következményeitől, és nagy szükségük lenne hitelekre és beruházásokra. Különösen szükség lenne beruházásokra az olyan ágazatokban, mint például a közlekedés, a környezet, és nem utolsósorban az energia. Ez utóbbi különösen fontos, tekintve az energia-infrastruktúra problémáit, amelyek...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Elnök úr! Én is szeretnék csatlakozni a sok dicsérethez és köszönethez, amelyben Maystadt úr és az Európai Beruházási Bank, illetve a jelentéskészítő Deutsch úr részesült.

A vita során két célkitűzés körvonalazódott ki: az első a fejlődés, a második a stabilitás, vagy fordítva – a sorrend nem fontos. Az Európai Unióban és tagállamaiban a kohézió terén szükséges fejlődésre gondolunk elsősorban. Itt főként a kis- és középvállalkozások szektorának finanszírozásában való szerepet szeretném kihangsúlyozni. Már a lisszaboni menetrendben kimondtuk, hogy a kis- és középvállalkozási szektor, valamint regionális együttműködés nélkül nem lehetséges a kohézió megteremtése.

Az Európai Unióval határos európai országokban, azaz a keleti partnerség országaiiban az Európai Beruházási Bank segítségével nélkül – mint Kowal úr és Andrikiene asszony is rámutatott – nem lehet...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Paul Rübig (PPE). – (DE) Elnök úr, Maystadt úr! Szeretném tudni, hogy hogyan hatnak a bankra a Bázeli III-mal, és főként az Európai Befektetési Alappal (EBA) kapcsolatos tanácskozások. Úgy gondolja, megfelelő hitelképességgel rendelkezünk ahhoz, hogy tényleges támogatást nyújtsunk a gazdasági válság idején, vagy inkább úgy véli, javítanunk kell hitelképességünkön? Milyen lehetőségeket lát arra, hogy a jövőben több

kockázati tőkét állítsanak rendelkezésre a mostanihoz hasonló válságok esetén? Az EBA-támogatás nehéz időkben óriási jelentőségű lehet a kis- és középvállalkozások számára.

Szeretném megköszönni az Európai Beruházási Banknak (EBB) a sikeres együttműködést az EBA-val, illetve azt, hogy hatalmas előrelépést tett a kis- és középvállalkozások és mindenekfelett a transzeurópai hálózatok előtérbe állítása ügyében.

Philippe Maystadt, az Európai Befektetési Bank elnöke. – (FR) Elnök úr! Szeretnék a hozzászólóknak köszönetet mondani észrevételeikért. Néhány felvetett kérdés természetesen részletesebb megvitatást érdemel. Itt csupán néhány választ tudok adni, és különbséget teszek a működési prioritásainkkal kapcsolatos kérdések között, és azok között, amelyek inkább a felügyeletről és irányításról szólnak.

Ami működési prioritásainkat illeti, az egyik prioritásra többen is felfigyeltek Önök közül: ez a kis- és középvállalkozásoknak nyújtandó támogatás. Győri asszony és Schmidt úr ezt különösen kiemelték. Úgy vélem, teljesen igazuk van abban, hogy hangsúlyozzák a kkv-k támogatásának jelentőségét.

Minden bizonnyal Önök is tudják, hogy 2008-ban új hitelterméket vezettünk be a bankok számára a kis- és középvállalkozások számára nyújtandó hitelekhez, amivel az általunk kölcsönzött források felhasználása eredményesebben ellenőrizhető. Ezért elmondhatom Önöknek, hogy 2008 utolsó negyedéve és 2009 vége között 21 milliárd euró összegben írtunk alá hiteleket, amiből 16 milliárd euró ténylegesen felhasználásra került. Az elmúlt év végén ezeknek a forrásoknak több mint 90%-át tették ki a ténylegesen kis- és középvállalkozások számára biztosított hitelkihelyezések.

Így azt gondolom, számottevő támogatást tudunk ily módon nyújtani kereskedelmi bankokon keresztül, és – amint Győri asszony is hangsúlyozta – nem csupán hagyományos kereskedelmi bankok közvetítésével, hanem regionális bankok és takarékszövetkezetek bevonásával. Diverzifikáltuk közvetítőink körét.

Együttes fellépések alkalmával szoros együttműködést próbálunk megvalósítani leányvállalatunkkal, az Európai Befektetési Alappal, miután az Alap garanciát tud nyújtani a kkv-k számára nyújtott hitelportfóliókra. Auconie asszony nagyon konkrét példát hozott fel erre a részvételre, és hálás vagyok támogatásáért ebben a kérdésben.

A második működési prioritás, ami kiváltotta az Önök érdeklődését, természetesen a konvergencia. Megerősíthetem, hogy az Európai Beruházási Bank arra törekszik, hogy tovább bővítse tevékenységét az úgynevezett konvergenciaregiókban. Önök is látni fogják, hogy 2009-ben hitelek volumene nagyobb mértékben növekedett az új tagállamokban, mint a régiókban. Ez része annak a határozott erőfeszítésnek, amellyel igyekszünk csökkenteni a tagállamok közötti szakadékokat, s ez valóban a konvergencia megteremtésére irányuló törekvést tükrözi.

Ezzel összefüggésben Kadenbach asszony és Czarnecki úr fejezte ki leghangsúlyosabban, hogy mennyire fontos a Bizottsággal való jó együttműködés a strukturális alapok felhasználásával kapcsolatban, és mondhatom, ez valóban így van.

Ezen túlmenően, a Bizottsággal közösen véglegesítettünk néhány közös programot: Ilyen a JASPERS, ami a strukturális alapokból esetlegesen támogatásra jogosult projektek előkészítéséhez nyújt műszaki támogatást; a JEREMIE, ami a strukturális alapok rülőző jellegű finanszírozási eszközzé történő átalakítását célzó, eredeti ötlet (ugyanazon összegek többszöri felhasználását teszi lehetővé); végül pedig a JESSICA, ami a városrehabilitáció területének finanszírozását kívánja biztosítani – az előzőhöz hasonlóan – a strukturális alapokból.

A harmadik prioritási terület az energia és az éghajlatváltozás elleni küzdelem. Talán lesz módunk ezt részletesebben megvitatni, de biztosíthatom Önöket arról, hogy az európai szinten elfogadott stratégiával összhangban az a cél, hogy nagyobb hangsúlyt fektessünk a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra.

Lambert úr számokat idézett a 2002–2008 közötti időszakra vonatkozóan, de az ennél frissebb adatok – főként a 2009. évi adatok – azt mutatják, hogy az arányok megfordítása folyamatban van, hiszen 2009-ben több mint 4 milliárd eurót fordítottunk a megújuló energiaforrásokra irányuló projektek finanszírozására, ami villamosenergia-termelés finanszírozására fordított forrásainknak több mint 70%-át teszi ki.

Más szóval az a szándékunk, hogy az arányokat úgy alakítsuk át, hogy több forrást juttassunk a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra, és itt szeretnék köszönetet mondani Stavrakakis úrnak, aki

felszólalásában megemlítette az ELENA programot, ami egy másik közös programunk a Bizottsággal, és az energiahatékonyság területén kíván műszaki támogatást biztosítani.

Továbbra is az energiánál maradva, szeretném elmondani Benarab-Attou asszonynak, hogy a szakpolitikák kombinációja tekintetében tiszteletben tartjuk az egyes tagállamok választását. Ha tehát egy tagállam nukleáris energia használata mellett dönt, nem az EBB tiszte, hogy ez ellen fellépjen. Ugyanakkor megerősíthetem, hogy Jordánia esetében kizárólag a megújuló energiaforrások finanszírozásáról van szó.

Rövidre fogva beszédemet, szeretnék még néhány kérdést érinteni a felügyelettel és az irányítással kapcsolatban. A felügyelet kérdésében Audy úr emelt szót, aki tisztában van a helyzetünkkel; teljesen nyitottak vagyunk: már jelenleg is nagymértékben felügyel bennünket egy független ellenőrzési bizottság, az Európai Számvevőszék (az európai költségvetés felhasználása tekintetében), az OLAF és az európai ombudsman. Szerintem máris az egyik leginkább felügyelt nemzetközi pénzügyi intézet vagyunk.

Ezzel együtt azonban elismerem, hogy hasznos lehetne egy bankfelügyelet, ezért teljesen nyitottak vagyunk az e kérdés kapcsán felmerülő javaslatokra, főként az új Európai Bankfelügyeleti Hatóságon keresztül.

A Bázel III-mal kapcsolatban csak annyit mondanék Rübig úrnak, hogy szorosan figyelemmel kísérjük a munkát. Még túl korai lenne véleményt mondani ennek lehetséges hatásáról, hiszen a Bázel III-mal kapcsolatban még csak a konzultációs fázisban tartunk, és nem történt döntés a konkrét paraméterekről.

Ami az offshore pénzügyi központokat illeti, szeretném elmondani Geier úrnak, hogy ez a kérdés nagyon érdekel bennünket. Ha kívánja, bővebben elmagyarázhatjuk az ezzel kapcsolatos álláspontunkat, de a lényeg természetesen az, hogy igyekszünk megakadályozni az offshore pénzügyi központokon keresztül történő adóelkerülést.

Végül a Schmidt úr által felvetett konkrét kérdésre térnék ki. Igaza van, van mit fejlődnünk a nemek közötti egyenlőség területén. Az általa említett számok csak a vezetőségre vonatkoznak. Való igaz, hogy túl kevés a nő az EBB vezetőségében. Bevezettünk egy cselekvési tervet, és reméljük, hogy a következő néhány évben sikerül orvosolnunk ezt a helyzetet, de mindenképp szeretném biztosítani arról, hogy eziránt valóban elköteleztük magunkat; korrigálni akarjuk ezt a helyzetet, ami – a dolgok jelenlegi állása szerint – valóban elfogadhatatlan.

Olli Rehn, Bizottság. – (FI) Elnök úr, tisztelt képviselőtársak! Köszönöm Önöknek ezt a rendkívül professzionális és konstruktív vitát, és köszönöm Deutsch úrnak ezt a kiváló jelentést.

Ebben a témában három dologra szeretnék kitérni. Először is, meg vagyok győződve arról, hogy ez a vita és a jelentés szilárd alapot képez az Európai Beruházási Bank külső megbízatásának késedelem nélküli elfogadásához. Fontos, hogy biztosíthassuk az EU közös célkitűzéseinek tényleges megvalósítását a külpolitika és a beruházási együttműködés terén.

Másodszor, az Európai Beruházási Bank az Európai Bizottság létfontosságú partnere, különösen az Európa 2020 céljaira való tekintettel, főként a fenntartható növekedés és foglalkoztatottság terén. Az infrastruktúra, innováció és kisvállalkozások fejlődésének kulcsa az EBB kezében van; ebben a tekintetben szoros és zökkenőmentes közöttünk az együttműködés.

Sokan utaltak Önök közül – joggal – a görögországi helyzetre. Tegnap küldtem részvétnyilvánítást a Bizottság nevében az athéni zavargások során életüket vesztett áldozatok rokonainak és barátainak. A heves vita a demokrácia tulajdonsága, de az erőszakot soha nem szabad elfogadni, és szigorúan gátat kell szabni az ilyen viselkedésnek.

A Bizottság aktívan részt vesz a görög gazdaság stabilizációs programjának kialakításában és egy masszív pénzügyi mentőcsomag bevezetésében az euróövezet pénzügyi stabilitásának támogatása és a görög gazdaság stabilitásának biztosítása érdekében. Az elmúlt hét végén nyújtottunk be javaslatot az eurócsoporthoz egy nagyszabású, összesen 110 milliárd eurós pénzügyi mentőcsomagról és stabilizációs programról. Az eurócsoporthoz pénzügyminiszterei vasárnap hozták meg döntésüket a Bizottság, az EKB és az IMF javaslatára hivatkozva. Nehéz, de egyszersmind szükséges és felelősségteljes döntést hoztak. Most az a legfontosabb, hogy a nemzeti parlamentek is hamarosan véglegesítsék döntésüket. A magam részéről bízom benne, hogy valamennyien támogatni fogják e cél elérése érdekében.

Itt nem csupán Görögország, hanem az egész euróövezet gazdaságának stabilitásáról van szó. Életbevágóan fontos most megfékezni a görögországi bozót tüzet, mielőtt olyan erdőtüzzé válna, amely egész Európára áterjed. Tudom, hogy meg tudjuk csinálni, de ehhez felelősségteljesen kell cselekednünk. Ez most nem a

népszerűségi szavazatok begyűjtésének az ideje, hanem a felelős, eltökélt fellépése. Az euró nem csupán egy technikai berendezkedés, hanem az Európai Unió talán legfontosabb, közös politikai projektje.

Tamás Deutsch, előadó. – (HU) Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Maystadt elnök úr! Rehn biztos úr! Engedjék meg, hogy én magam is megköszönjem képviselőtársaimnak, elnök úrnak, biztos úrnak ezt az értékes vitát.

Három megjegyzést engedjenek meg így a több hónap óta tartó alapos és szerintem értékes előkészítő munka végén, a mai szavazást megelőzően. Ahogy Montecuccoli fogalmazott több száz esztendővel ezelőtt, a sikeres háborúhoz, a háború sikeres megvívásához pénz, pénz és pénz kell. Nyilvánvaló, hogy a mindannyiunkat érintő gazdasági problémák megoldásához munkahelyteremtésre, munkahelyteremtésre és munkahelyteremtésre van szükség. Fontos, hogy az Európai Beruházási Bank eddig is ezt a célkitűzést szem előtt tartotta, s a mai vita is megerősíthet mindenkit abban, hogy továbbra is partnere lesz mind az Európai Parlamentnek, mind pedig a Bizottságnak, a Tanácsnak ezekben a törekvésekben.

Fontosnak érzem azokat a képviselői észrevételeket, amelyek a válság érintette uniós tagországok felé forduló nagyobb beruházási banki figyelmet szorgalmazzák. Azt gondolom, hogy itt is nyitott kapukat döngöztünk.

És végül, de nem utolsó sorban az Európai Beruházási Bank Unión kívüli hitelezési politikájával kapcsolatos felhatalmazás tekintetében én fontosnak érzem azokat az észrevételeket, amelyek most hangot kaptak itt a plenáris vitán is, amely észrevételek az Unióval határos európai országok támogatásának, hitelezésének a fontosságát húzták alá. Ukrajnát említették, illetve a balkáni térségeket. Én magam is egyetértek ezekkel. Végül, de nem utolsó sorban, engedjék meg, hogy két úriember nevét most itt a vita végén megemlítssem. Ilyenkor mindig az intézmények vezetőit szokták elismerő szavakkal illetni. Én gratulálok természetesen az eddigi munkához Maystadt elnök úrnak, de engedjék meg, hogy de Crayencour és Brito úr munkáját is megköszönjem, akik kiváló partnerei voltak az Európai Parlamentnek. Végül de nem utolsó sorban engedjék meg, hogy köszönetet mondjak képviselőtársaim együttműködésének. Közös munka volt, közös a siker is.

Elnök. - Hans-Peter Martin úr kért szót a személyére tett megjegyzések miatt. Mivel honfitársa, Mölzer úr Hans-Peter Martin úr múltbeli és jelenlegi viselkedéséről tett megjegyzéseket, a 151. cikk értelmében jogában áll ezekre válaszolni.

Ezek a személyes megjegyzésekre reagáló felszólalások azonban nem válhatnak az egymás személyére tett megjegyzésekből álló pingpongjátzmává; ezért Martin úr beszédének végén ezt az egész ügyet lezártak tekintem. Martin úr, egy perce van a beszédre; megkérem, hogy szigorúan a 151. cikkre szorítkozzon, és közlöm Önnel, hogy az egy perc letelte után azonnal félbe fogom szakítani.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök úr! Szomorú, hogy mindezt plenáris ülésen kell felhoznom. Ki kell jelentenem, hogy Mölzer úr állításai valótlanok. Idefelé jövet igenis pszichopátának nevezett. Az elmúlt években gyakran mondta, hogy keressek fel pszichiátert. Ez a radikális jobboldaliak munkamódszere. Tavaly a szociáldemokraták képviselőcsoportjának vezetője ezt a kijelentést tette: „Szerintem Hein-Christian Strache náci”. Ez az az ember, akinek a pártjába Mölzer úr tartozik, és akivel szorosan együttműködnek.

Tényleg úgy gondolom, hogy az alapján, amit itt sorozatban tapasztalunk, már nem csak a gazdasági és pénzügyi válság, illetve a ma már pénzháborúnak is nevezhető kérdés megvitatására van szükség. Foglalkoznunk kellene a jobboldali radikalizmus riasztó térhódításával is. Ha Ön ülne itt hátul, elnök úr, a saját politikai múltjával, Ön is felismerné a Magyarországon, Ausztriában és másutt ismét kialakuló veszélyes tendenciákat. Ezt meg kell akadályozni, mielőtt teljesen elharapódná.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma 11.00-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Az Európai Beruházási Bank létfontosságú szerepet tölt be a jelenlegi válságot túlélni próbáló kis- és középvállalkozások vonatkozásában. A kis- és középvállalkozások az európai foglalkoztatás 70%-át adják, és központi szerepet játszanak az európai gazdaság működésében.

E vállalkozások számára a finanszírozáshoz és tőkéhez való hozzáférés okozza a legnagyobb nehézséget. Üdvözlésre méltó az EBB központi szerepe abban, hogy segítséget nyújt a kis- és középvállalkozásoknak, és támogatni kell a bankot ez irányú erőfeszítéseiben. A 2008–2011 közötti időszakra 30 milliárd eurót különítettek el a kis- és középvállalkozások számára, valamint 2009-ben az EU több mint 50 000 vállalkozása részesült EBB-finanszírozásban.

Üdvözlöm a jelentés ajánlásait a rendszer átláthatóságának javításáról a pénzügyi közvetítőkön keresztül kihelyezett hitelek esetében. A pénzügyi közvetítőknak továbbítania kell ezeket a hiteleket a kisvállalkozásokhoz. Az ilyen hitelek eredményességének biztosítása érdekében tökéletesíteni kell a bank ellenőrzési rendszerét ezekkel a hitelekkel kapcsolatban.

Jim Higgins (PPE). – Nagyra értékelem az Európai Beruházási Bank (EBB) által Írország vonatkozásában a válság alatt kinyilvánított folyamatos támogatást. Az EBB bámulatra méltóan reagált azokra a súlyos likviditási korlátokra és szigorú hitelfeltételekre, amelyek komoly fennakadásokat idéztek elő a kis- és középvállalkozások (kkv-k) finanszírozásában és a pénzügyi piacokba vetett bizalom csökkenését idézték elő. Az EBB fontos szerepet játszott az európai gazdaságélénkítési tervben is, különösen a kkv-k, a megújuló forrásokból származó energia és a tiszta közlekedés finanszírozásának növelése tekintetében. Életbevágó, hogy az EBB merészebb kockázattalállást alkalmazzon a kkv-kat érintő hitelezési politikában, hogy a kkv-k tőkéhez juthassanak a kockázatosabb projektek támogatására. Tavaly az EBB 1,02 milliárd eurót juttatott hat írországi művelethez, amely az eddig elért legmagasabb szint Írországon belül. Üdvözlöm, hogy a közvetítőként működő bankokat szerződésben kötelezik arra, hogy az EBB által nyújtott kölcsönök összegének legalább kétszeresét hitelesszék a kkv-knak annak érdekében, hogy az EBB-támogatásból származó hasznukat a kkv-knak adják tovább. Ezt a szabályt azonban szorosabban kellene felügyelni, mivel Írországon számos kkv-nak kell küzdenie azért, hogy hozzájusson az EBB kölcsönökből részesülő ír bankok hiteleihez.

Czesław Adam Siekierski (PPE), írásban. – (PL) 2008-ban az Európai Beruházási Bank fennállásának 50. évfordulóját ünnepelte. Ez idő alatt – az európai beruházási projektek támogatásával és a saját forrásokból, illetve a pénzügyi piacok forrásaiból megvalósított állami és magánszektorbeli hitelkihelyezésekkel – jelentősen hozzájárult az integráció fejlődéséhez és a gazdasági és társadalmi kohézió kiegyensúlyozott, tartós növekedéséhez. Ugyancsak 2008-ban kezdődött az európai gazdaságot letaglózó pénzügyi és gazdasági világválság. Tekintve a bankok korlátozott likviditását, szigorúbb hitelezési politikáját és tőkekorlátozásait, az Európai Beruházási Bank mentett meg számos veszélyeztetett beruházást és projektet. A válságra adott válaszként 2008-ban az EBB jelentősen megnövelte a vállalkozások számára nyújtott hitelek mennyiségét. Ez rendkívül fontos lépés volt, főként a válság által súlyosan érintett kis- és középvállalkozások szektorának szempontjából. Mivel a bankhitelekhez való hozzáférésüket a bankokat övező problémák miatt gyakran szigorú korlátozások akadályozták, az EBB maradt az utolsó reményük. Az EBB pozitív szerepe a válság folyamán kétségtelen. Érdemes lenne azonban elgondolkodni azon, hogy miképpen lehetne a bank rendelkezésére álló forrásokat még hasznosabban felhasználni. A bonyolult bürokratikus szabályok egyszerűsítése és jól átlátható eljárások bevezetése lenne a legjobb módszer erre.

4. Tömeges atrocitások a nigériai Josban januárban és márciusban (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a nigériai Josban januárban és márciusban történt tömeges atrocitásokról szóló Bizottsági nyilatkozat.

Olli Rehn, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szomorúan értesültünk róla, hogy Umaru Musa Yar'Adua előző elnök a múlt éjjel meghalt. Személye óriási mértékben járult hozzá Nigéria politikai életéhez és demokratizálódásához, továbbá politikáival különösen a nyugat-afrikai alrégióban segítette elő a stabilitást.

Az alkotmány értelmében Jonathan ügyvivő elnök automatikusan önálló elnökké válik. Tudomásul vesszük, hogy rövidesen – valószínűleg ma éjjel – beiktatja őt Nigéria igazságügy-minisztere. Rá pedig az a feladat vár, hogy beiktasson egy, az ország északi részéből származó alelnököt, ami új spekulációkra ad okot Nigéria politikai színterén.

Az Európai Unió Nigéria elkötelezett partnere és az elmúlt – politikai bizonytalanságban telt – nehéz hónapok során is változatlanul erős és konstruktív támogatást nyújtott az ország számára. Az erőszakos konfliktusok Josban és a környező falvakban ez év januárjában és márciusában – amikor arról tudósítottak, hogy több száz állampolgárt mészároltak le, illetve súlyosan megsebesítettek – különösen pusztítóak voltak. Ezek veszítették el az otthonukat és jelenleg táborokban élnek.

Teljes mértékben osztom a tisztelt képviselők aggodalmát a Josban történt tömeges atrocitásokkal kapcsolatban, és biztosítani szeretném Önöket, hogy ezekre határozott európai uniós válasz érkezett.

Amint megjelentek a hírek a januári és márciusi eseményekről, a Bizottság felvette a kapcsolatot a nigériai Nemzetközi Vöröskereszttel és más helyi ügynökségekkel, amelyek megerősítették, hogy az áldozatok többségének humanitárius szükségleteit kielégítik, és a kórházak képesek megbirkózni a sérültek folyamatos

beáramlásával. Az EU Nigéria azon nemzetközi partnerei közé tartozik, amelyek elsőként tettek közzé véleményt az erőszakról.

Catherine Ashton főképviselő/alelnök januárban együttes nyilatkozatot adott ki Hillary Clintonnal, David Milibanddel és Bernard Kouchnerrel, amelyben mélységes sajnálatát fejezte ki az erőszak és a tragikus halálesetek kapcsán. Szorgalmazta, hogy valamennyi fél gyakoroljon önmérsékletet és a nézeteltérések megoldása érdekében alkalmazzon békés eszközöket, továbbá felhívta a szövetségi kormányt, hogy az erőszak elkövetőit állítsa bíróság elé. Az EU további nyilatkozatokat adott ki Nigériával kapcsolatban februárban és márciusban, diplomáciai tárgyalásokat folytatott a nigériai külügyminisztériummal, elítélve a mostani erőszakos eseményeket.

Az EU arra kérte Nigéria szövetségi kormányát, hogy végezzen teljes körű vizsgálatot a legutóbbi erőszakos eseményekkel kapcsolatban, és állítsa bíróság elé az erőszakos cselekmények elkövetőit. Az utóbbi 10 évben az erőszakos konfliktusok több mint 14 000 emberéletet követeltek Nigériában, és több mint három millió ember kényszerült lakóhelye elhagyására az országon belül.

Sem a muzulmán, sem a keresztény közösségek nem tekinthetők kizárólag agresszornak, illetve áldozatnak, mivel a történelem során – sajnos – már mindkét szerepet betöltötték. Nyilvánvaló azonban, hogy mindig rendkívül szegény embereket érintenek a konfliktusok. A vallási indíttatásúként feltüntetett konfliktusokat gyakran más okok vezéreltik, például tradicionális szabályok közötti ellentétek, a közösségek között a földért és az erőforrásokért folytatott harc, politikai beharcok, illetve az állam és a szövetségi hatóságok közötti feszültségek. A vallási különbségek gyakran szítják és felerősítik a meglévő eltéréseket, amelyek komolyabb összecsapásokhoz vezetnek.

Az EU által Nigériában foganatosított intézkedések ötvözik a diplomáciát és a hosszabb távú fejlesztési együttműködést. A két legfontosabb terület a béke és a biztonság, illetve a kormányzás és az emberi jogok. Szintén aktívan szorgalmazzuk a békét és a biztonságot a Nigériával folytatott, rendszeres politikai párbeszéd során a Cotonoui Megállapodás keretében, és rendszeres párbeszédet folytatunk Nigériával az emberi jogokkal és a demokratikus elvekkel kapcsolatosan, beleértve az etnikai, vallási és faji megkülönböztetést.

Végül, úgy vélem, hogy alapvető fontosságú továbbra is odafigyelnünk a visszatérő, közösségek közötti erőszakra Nigériában. Azt javaslom, hogy tulajdonítsunk ennek kiemelt szerepet a párbeszédben az ez év őszén tartandó, következő EU–Nigéria miniszteri ülésen.

Gay Mitchell, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, hadd csatlakozzam a biztos úrhoz, kifejezve együttérzésemet Nigéria népe iránt Umaru Yar'Adua elnök halála miatt.

A mostani Nigériai erőszakhullám egy kiterjedtebb problémára utal, amellyel az országnak szembe kell néznie. Az erőszakos múltú Josban történt incidensek nagyon riasztóak. A város a muzulmán észak és a keresztény dél találkozásánál fekszik, ennél fogva sokan azt hiszik, hogy az incidensek csupán vallási gyűlöleten alapulnak.

Közös állásfoglalásra irányuló indítványunkban felhívást intézünk a konfliktus alapvető okainak szélesebb körű kivizsgálására. Írként tudom, hogy milyen sokat beszéltek a katolikusok és protestánsok közötti, észak-írországi konfliktusról, míg az valójában egy sokkal árnyaltabb dolog volt, és a középpontjában sokkal komolyabb problémák álltak, például emberjogi kérdések.

Alapvetően el kell kerülnünk az olyan leegyszerűsítő kijelentéseket, hogy ezek a szörnyű gyilkosságok csupán vallási gyűlöletből fakadnának. Társadalmi, politikai és gazdasági tényezőket kell mérlegelni a következtetés levonása előtt. Az erőszak egyik összetevőjeként fel kell ismerni a Hausa és a Berom nép közötti etnikai rivalizálást is. A gyilkosságok módszerei és következményei hasonlítanak a korábbi, 2001-es, 2004-es és 2008-as összecsapásokéira. A múltban a nézeteltérések megoldására alkalmazott erőszak ismét diadalmaskodott a párbeszéd felett.

Különösen elkeserítő, hogy egy olyan országban, mint Nigéria, amely a világ nyolcadik legnagyobb olajtermelője, a lakosság ilyen nagy hányada a szegénységi küszöb alatt él. Csakis a béke és a biztonság, a demokrácia és a politikai stabilitás biztosításával tud Nigéria kilábalni a szegénységből, valamint jólétet és társadalmi igazságosságot kialakítani, aminek következtében az emberek nem tekintik az erőszakot a konfliktusrendezés eszközének.

Sürgetem a Bizottságot, hogy folytassa a párbeszédet Nigériával a Cotonoui Megállapodás keretében, hogy a konfliktus alapvető okai kivizsgálásra kerüljenek, és adjon meg minden szükséges segítséget annak érdekében, hogy ilyen atrocitások a jövőben ne ismétlődhessenek meg.

Thijs Berman, az S&D képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az S&D képviselőcsoport csatlakozik Rehn biztoshoz a részvétnyilvántartásban Umaru Yar'Adua nigériai elnök halála kapcsán.

A muzulmán és a keresztény lakosság közötti erőszak a Nigéria Josban ez év januárjában és márciusában a térség feszült, robbanékony helyzetét jelzi. Bár kézenfekvő indoknak tűnhet a vallás, a háttérben rejlő okokra is oda kell figyelniük, ahogy kollégám, Gay Mitchell is helyesen kiemelte. Ami a leglényegesebb, hogy a térség erőforráshiányban szenved, és eltérő a különféle csoportok hozzáférése ezekhez az erőforrásokhoz. Emellett küzdelem folyik a termőföldért, amely a keresztény és muzulmán telepések közötti erőszakos konfliktusok egyik alapvető oka. A helybéli gazdák fenyegetve érzik magukat az állatállományuk számára legelőt kereső telepeseiktől.

Ezért felhívunk a konfliktus okainak szélesebb körű kivizsgálására. Ha semmit nem tesznek a szegénység és a hátrányos megkülönböztetés ellen, az összecsapások folytatódni fognak. Ez azt jelenti, hogy az egész lakoságnak egyenlő esélyekre és az olyan alapvető javakhoz való azonos hozzáférésre van szüksége, mint például a megfelelő oktatás vagy a politikai hatalom. Hosszú távú, tartós megoldást csak akkor lehet elérni, ha e tényezők mindegyikét figyelembe vesszük. Felhívunk az erőszak elkövetőinek pártatlan és átlátható büntető eljárás alá helyezésére, viszont elképedve halljuk, hogy a helyi kormányzók azért fenyegetnek azon fegyverek kivégzésével, akikre halálbüntetést szabtak ki, mert enyhíteni akarnak a nigériai börtönök túlszűfoltóságán, ahol az embereknek éveket kell várniuk, mire egyáltalán bíróság elé kerülnek. A nigériai államok kormányzói jobban tennék, ha a büntetőjogi rendszer problémáival törődnének. Csak ebben az esetben lehetne az erőszakos összecsapások elkövetőit pártatlan és átlátható módon bíróság elé állítani.

Charles Goerens, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, csak most értesültünk Umaru Yar'Adua haláláról. Képviselőcsoportom nevében hadd fejezzem ki részvétemet Nigéria elnökének idő előtti halála miatt.

Az elnök halála olyankor következett be, amikor a muzulmánok és keresztények közötti megosztottság borzasztó fordulatot vett. E közleményt a Jos térségében elkövetett, 200 keresztény áldozattal járó gyilkosságok indokolják. A kegyetlenségek kapcsán újra és újra csak azt állapíthatjuk meg, hogy azok egyértelműen a vallási megosztottságból erednek. Azt is újra meg kell jegyeznünk, hogy a szegénység nem javít a helyzeten. Többek között annak a következménye, hogy a politikai vezetés képtelen megszüntetni a korrupciót. Szót kell még ejteni az egyes, szűkösen rendelkezésre álló természeti erőforrások – különösen a térségben található termőföld – körüli vitákról, illetve az éghajlatváltozásról, amely szintén súlyosbítja az általam említett tényezőket.

Mit tehet az Európai Unió ilyen körülmények között?

Természetesen idézhetem a Cotonoui Megállapodás 8. cikkét, amely szerint meg kell erősíteni a párbeszédet az ország politikai vezetésével. Ezt meg fogjuk tenni.

El is ítélni az atrocitásokat. Ezt meg fogjuk tenni ebben az állásfoglalásban.

Természetesen helyteleníthetjük, hogy ez a gazdag ország – Afrika vezető olajexportőr-országa – képtelen e gazdagságot a szegénység elleni küzdelemre fordítani.

Valójában megtehetünk minden szükséges lépést; elítélhetjük mindezt újra és újra. Úgy gondolom, hogy van némi reménysugár, és Nigériának magának kell az országot a helyes irányba visszavezető mozgalomnak az élére állnia. Az ideiglenes elnök, Goodluck Jonathan rendelkezik mindazon kvalitásokkal, amelyek ahhoz szükségesek, hogy bátran megküzdjön az általam említett problémákkal.

Az országon múlik, hogy helyreáll-e, és úgy gondolom, hogy ritka az ilyen kaliberű ember. Kíváncsi vagyok neki sok szerencsét és tisztánlátást, valamint támogassuk e rendkívüli embert, ennek az országnak az ideiglenes elnökét.

Nicole Kiil-Nielsen, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja szintén csatlakozni szeretne képviselőtársaim iménti részvétnyilvántartásához.

Teljes mértékben támogatjuk a Nigériában történt tömeges atrocitásokról szóló állásfoglalást, amely sajnálatosan csak az egyik mozzanata az ország borús emberjogi helyzetének.

A rendelkezésemre álló időben beszélni szeretnék a nigériai börtönökről, amelyek tele vannak a jogaikban szisztematikusan sértett rabokkal. Amint azt az Amnesty International 2008-as jelentése feltárta, ebben az

országban a rabok 65%-át soha nem találják bűnösnek semmilyen bűncselekményben. Vannak olyanok, akik már 10 éve tárgyalásra várnak.

A problémák olyan mértékűek, hogy Nigéria nem tehet mást, fel kell ismernie őket, és ígéretet kell tennie a rendszer megreformálására. Mi még mindig várjuk ezt a reformot.

Azért összpontosítom a beszédemet a börtönökre, mert a jelenlegi helyzet ismételtén rámutatott arra, hogy mennyire keveset ér az emberélet Nigériában és még kevesebbet a nigériai börtönökben.

Nigéria Nemzeti gazdasági tanácsa közzé tette tervét, amelynek keretében több száz halálra ítéletet szándékozik kivégezni, hogy csökkentse a börtönök zsúfoltságát: gyilkolással fékezni meg a börtönök túltelítését. Ennél rosszabb hírt nem is hallhatnánk, különösen akkor, amikor biztos, hogy a halálra ítélték közül sokan ártatlanok és többségüknek nem volt joga a pártatlan eljáráshoz, és különösen akkor, amikor 2009 februárjában a nigériai szövetségi külügyminiszter az ENSZ előtt kijelentette, hogy országa de facto moratóriumot léptetett életbe a halálbüntetésekre.

Ezért a szavazás során szóbeli módosítást fogok előterjeszteni, hogy tiltakozzunk számos nigériai kormányzó e mostani lépése ellen.

Peter van Dalen, az ECR képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, én is szeretném kifejezni képviselőcsoportom együttérzését a nigériai néppel elnökük halála miatt.

Elnök úr, a Jos környéki atrocitások leírhatatlanok és sajnálatos módon nem elszigetelt esetek. A jövőben is meg fognak ismétlődni, hacsak nem történik valami. Szinte naponta előfordulnak erőszakos megnyilvánulások, és ezeknek különösen a keresztények az elszenvedői.

Nigériának négy dolgot kell tennie. Először is, késelem nélkül független vizsgálatot kell indítania a hadsereg szerepével kapcsolatban, amely nyilvánvalóan képtelen ellátni az állampolgárok tényleges védelmét. Másodszor, bíróság elé kell állítania az elkövetőket. Az efféle szörnyű események elfogadhatatlanok. Harmadszor, bátorítania kell a párbeszédet az etnikai és vallási csoportok között. Negyedszer, megoldást kell keresnie az ugyanazon földterületekre igényt tartó, eltérő társadalmi csoportok közötti feszültségekre.

Európának természetesen segítenie kell Nigériát ezekben az intézkedésekben, de nyomást is kell gyakorolnia az országra, mivel az erőszakspirált végérvényesen meg kell állítani.

Marie-Christine Vergiat, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én is egyértelműen csatlakozni szeretnék a Nigéria népe felé az elnök halála miatt az előbbieken kifejezett részvételyilvánításokhoz.

Az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja nem fogja megszavazni a mai napon elének terjesztett, közös állásfoglalásra irányuló indítványt és visszautasítja, hogy azzal a nevével összefüggésbe hozzák.

Ami azt illeti, úgy véljük, hogy az állásfoglalás – ellentétben az imént elhangzott néhány dologgal – nem igazán érinti a visszatérő erőszak okait ebben az országban, és csak részben foglalkozik azokkal, noha elítéljük az ilyen erőszakot, és tulajdonképpen azt kérjük, hogy az elkövetőket állítsák bíróság elé.

Nigéria hatalmas afrikai ország, gazdag, évszázados történelemmel, és 140 millió lakosával messze a legnépesebb ország a kontinensen. Akár azt is mondhatnánk, hogy gazdag országnak kellene lennie, mivel feltárt olajmezőkkel rendelkezik. GDP-jének értéke a második legmagasabb Afrikában, Dél Afrika után és Algéria előtt. Mindazonáltal a lakosság többsége a szegénységi küszöb alatt él, és ez az egyetlen olyan ország a világon, amely olajban gazdag, mégis költségvetési hiánnyal küzd.

A legironikusabb dolog az egészben az, hogy Nigéria szinte az összes, a gazdaságához szükséges olajtermékét exportálja, mivel a finomító kapacitása nem megfelelő. Ki kell emelni, hogy a három legnagyobb finomító nem üzemel, és, ami ennél is rosszabb, Nigéria olajtermelése az elmúlt években jelentősen csökkent az olajleltésményeket érő, folyamatos támadások miatt.

Miért van Nigéria ebben a helyzetben?

Mert ez az ország egyértelmű példa arra, hogy Afrika erőforrásai néhány nemzetközi társaság kezébe kerülnek, ebben az esetben olajtársaságok kezébe, azaz különösen egy vállalatéba, amely Nigéria olajának 40%-át termeli ki, bizonyos kormányainkkal bűnrészességben.

E társaságok saját igényeik szerint és az ország lakossága szükségleteinek rovására buktatják meg és választják meg a kormányokat. A Niger folyó torkolata, amelynek faunája és flórája egykor a világ legszebbikei közé tartozott, szemétkerakóvá vált. Nem csak az olajkitermelés miatt, hanem mert minden hónapban a legkülönfélébb mérgező hulladékkal töltött, mintegy 500 konténert szállítanak a kikötőbe és hagynak ott óriási nyitott lerakókban.

Nigéria a világ egyik legkorruptabb országa. Az egymást követő hűnták támogatói az olajból származó 400 milliárd USA-dollárból több mint 325 milliárdot tettek zsebre. Hová vándoroltak ezek a dollárok? Svájci, egyesült királyságbeli és francia bankszámlákra.

Ami engem illet, elfogadhatatlannak tartom ezt a helyzetet és úgy érzem, hogy az elfogadásra előterjesztett állásfoglalás nem felel meg az Európai Unió részéről Afrika irányába kifejezendő nemzetközi szolidaritásra vonatkozó követelményeknek.

Fiorello Provera, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ismerjük a különböző nigériai vallási csoportok békés egymás mellett élésének nehézségeit, különösen, ami a többféle keresztény hitűeket és a muzulmánokat illeti. Amint a szavazás tárgyát képező állásfoglalás emlékeztet minket, a helyzet nagyon súlyos: Több, mint 14 000 embert gyilkoltak meg vallási, illetve etnikai konfliktusokban a katonai uralom 1999-es megszüntetése óta. Több mint 500 halottról beszélnek az elmúlt három hónap kapcsán.

Sajnos Nigéria nem az egyetlen ország, ahol konfliktusok és feszültségek vannak a vallási csoportok között. Ezért kíváncsi lennék évente egyszer európai parlamenti jelentést készíteni a vallásszabadság helyzetéről a világban, amely strukturált módon adna választ egy olyan problémára, amely kulcsfontosságú sok ország stabilitása szempontjából. Hivatkozni szeretnék az általam nagyra becsült Rehn biztos úr egyik nyilatkozatára, aki szerint nem igaz, hogy Nigéria nagyon szegény ország; Nigéria nagyon gazdag ország, de egy korrupt és alkalmatlan vezetői réteg sanyargatja, amely kifosztotta az ország erőforrásait, szegénységbe taszítva az állampolgárok millióit.

Tehát ez a valódi probléma, és a társadalmi és gazdasági megújulás ebben az országban – mint számos más afrikai országban – azon múlik, hogy lesz-e olyan új vezetői réteg, amely lelkiismeretesen kezeli az állampolgárok szükségleteit

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök úr, az elkövetkező, Dél-Afrikában rendezendő futball világbajnokságot követően afrikai politikánk újra Nigériára felé fordul, amely egy hatalmas, gazdag ország óriási társadalmi egyenlőtlenségekkel. Természetesen érintett a globalizáció felé vezető kínai és európai út közötti konfliktusban is. Teljes mértékben meg vagyok győződve róla, hogy az európai úton kell maradnunk, ami azt jelenti, hogy szembe kell helyezkednünk az emberi jogokkal való visszaéléssel és azok megsértésével, és a számunkra rövid távú előnyöket kínáló klikkek és kormányzócsoporthoz korrupt vezetői helyett a bebörtönözött embereket kell partnereinknek tekinteni. Ebben az esetben támogatnunk kell az állásfoglalást és azt is, amit Vergiat asszony mondott. Elegendő, de fontos, hogy az EU kiálljon az emberi jogokért. Nem fogadhatjuk el, amit Kína Nigériában tenni szándékozik, és nincsen tekintettel az emberi jogokra.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az erőszak nem oldja meg a konfliktusokat, csak fokozza azok tragikus következményeit. Amellett, hogy helytelen, igazságtalan, erkölcstelen és embertelen, az erőszak nem éri meg: nem kifizetődő. A legkevésbé hatékony módja az egész térséget érintő problémák megoldásának, mert ha az a dolog, amely előidézi az erőszakot a keresztény kisebbség és a muzulmánok között, nem csak vallási fundamentalizmus, hanem a gazdasági fejlődés hiánya – amely haragot és feszültséget vált ki a különböző etnikai csoportok között – akkor az Európai Uniónak az Afrikai Unióval együtt azt kell megértetnie a nigériai szövetségi kormánnyal (amely a helyzet számos aspektusáért felelős), hogy a különböző etnikumok és csoportok civilizált és békés egymás mellett élésének előmozdítása az országban mindenki, az egész lakosság számára kifizetődő.

A sokak által követelt megfelelő kivizsgálási rendszer megvalósításán túl, és az elmúlt hónapok – illetve merem állítani, az elmúlt évek – szörnyű vérontásáért felelősek megfékezésén túl szükség van egyrészt minden kezdeményezésre az etnikumok és vallások közötti párbeszéd támogatásában, másrészt – mint ahogy sokan javasolták – egy új vezetői réteg kialakításában.

Remélem, ezen állásfoglalással sikerül véglegesen megértetni, hogy a konfliktusok megoldása – különösen egy olyan nyersanyagokban, főképpen olajban gazdag ország esetében, mint Nigéria – az erőforrásokhoz való jobb hozzáférést és azok jobb elosztását eredményezné, és úgy vélem, hogy a 2009. december 12-én a Nigériai Szövetségi Köztársaság és az Európai Bizottság között aláírt megállapodás kellő lendületet adhat ennek.

Napjainkban tehát az országban tapasztalható számtalan probléma közül a biztonság az egyik leglényegesebb, és az elsődleges veszély nem önmagában a konfliktusban rejlik, hanem a konfliktust létrehozó és kiváltó okokban. Itt van szükség cselekvésre, hogy segítsük Nigéria tényleges gazdasági és demokratikus fejlődését.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Szintén csatlakozni szeretnék azokhoz, akik az elnök tegnap éjjeli halála miatt részvételüket nyilvánítják ki a nigériai népnek.

Sajnos ezzel egy új kockázati tényező merült fel a meglévő feszültségek mellett: ennek az erőszak által súlyosan érintett országnak nincsen többé központi kormánya. Mint tudják, ez év elején több mint 300 muzulmánát mészároltak le. Alig két hónappal később körülbelül ugyanennyi keresztényt gyilkoltak meg mindössze két óra alatt. Pillanatnyilag csupán a hadsereg utcai jelenléte késlelteti, hogy egyes keresztények és muzulmánok végrehajtsák tervezett bosszújukat.

Véleményem szerint a fő probléma pillanatnyilag a rend fenntartása, valamint az újabb atrocitások megelőzése. Ebben a tudatban úgy gondolom, hogy nemzetközi jelenlétre van szükség. Másodszor, itt van a büntetlenség problémája, amely szintén általános Afrika konfliktus által sújtott területein. Amint egyre több, tömegek elleni bűnöket elkövető bűnözőt tartóztatnak le és ítélnék el, csökkenni fog az erőszak. A nemzetközi közösséget újra kifejezetten be kell vonni, amely érzékenynek bizonyult a Balkán és a Közel-Kelet problémáira, de elfordítja a fejét Afrika szenvedései láttán.

Charles Tannock (ECR). – Elnök úr, élénken emlékszem rá, mikor gyermekként a nigériai Biafra tartományban készült képeket láttam a szörnyű polgárháborúról. Úgy tűnik, hogy negyven év elteltével sajnos nem sok minden változott. A borzalmas képek Josból – ahol több száz ártatlan embert mészároltak le barbár módon – arra emlékeztetnek minket, hogy Nigéria milyen rémesen instabil ország.

Úgy tűnik, hogy az etnikai, a – különösen a keresztény és muzulmán szembenállásból fakadó – vallási, törzsi, kulturális és gazdasági feszültségek népbetegségnek számítanak Nigériában. Az elnök tegnapi halálát követő jelenlegi bizonytalanság – hadd fejezzem ki részvéteimet a nigériai népnek – elkerülhetetlenül hatalmi harcokba fog torkollni, és ez tovább fogja fokozni az instabilitást ebben a hatalmas afrikai országban. Ezért aggódom Nigéria mint egy egységes állam hosszú távú fenntarthatósága miatt. Egyesek – beleértve a saját útját járó líbiai Kadhafi elnököt – vitatott módon azt javasolták, hogy Nigériát két részre kellene osztani. Úgy tűnik, hogy Szudán – egy másik, a muzulmán észak és a keresztény dél által megosztott ország – felkészült arra, hogy jövőre két részre szakadjon. Ez a lehetséges felosztás precedenst fog teremteni arra, hogy az afrikai gyarmati határokat többé már nem tekintik szentnek, ami sok érdekes kérdést vet fel Afrika jövőjével kapcsolatban.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Elnök úr, a nigériai Plateau State államban januárban és márciusban történt borzalmas mészárlás több száz ártatlan áldozatot követelt, különösen sok nőt és gyermeket is beleértve. Bár a különféle csoportokon alapuló és törzsi megosztottság szerepet játszik ebben és más szörnyűséges mészárlásokban, a valódi okok kiderítéséhez alaposabb elemzésre van szükség.

A múltban az Afrikában végrehajtott gyarmatosítás és kegyetlen hódítás, amely gyakran kihasználta a közösségi és törzsi megosztottságot, maradandó örökséget hagyott. A BBC legújabb elemzése kimondta, hogy bár az erőszak a muzulmánok és a keresztények között nyilvánul meg, az elemzők szerint a háttérben rejlő okok politikai és gazdasági jellegűek, hivatkozva a nigériai emberek szörnyű, tömeges szegénységére és a hatalmon lévő elit nyílt korruptségára.

Nigéria természeti erőforrások és ásványkincsek tekintetében a világ egyik leggazdagabb országa, az olajat is beleértve. Sajnos ebből a gazdagságból a helyi korrump elit és a külföldi multinacionális vállalatok – beleértve a Shell Oilt – részesülnek, a nigériai emberek tömegeit hagyva lesújtó szegénységben. Egyetértek a nigériai Szociáldemokrata Mozgalomban tevékenykedő kollégáimmal, akik azt követelik, hogy Nigéria vagyonát vegyék köztulajdonba, kerüljön a lakosság, a dolgozók és a szegények többségi demokratikus ellenőrzése alá. Ebből a vagyonból teljes mértékben lehetőség nyílik a tisztességes élet megteremtése Nigéria egész népének, és ennek segítségével megoldást lehet találni a közösség megosztottságának megszüntetésére. A másik alternatíva az, hogy Nigéria felbomlik, és az emberekre további embertelen szörnyűségek várnak.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Elnök úr, Nigéria fontos ország – nagyon fontos ország. Ezért érdekel minket, hogy mi történt március 7-én Jos városa közelében.

A probléma Nigéria középső részén nem csak abban rejlik, hogy az ott meggyilkolt emberek keresztények, mert ez év januárjában muzulmánokat öltek meg. Nigéria esetében a vallási megosztottságot számos másféle megosztottság tetézi, amelyek egy részét már említették, többek között a gazdasági, az etnikai és a társadalmi

megosztottság. Megfigyelhető azonban további kétféle megosztottság is, egyrészt történelmi – mert az országnak ezen a részén a keresztények helybélieknek minősülnek, a muzulmánok pedig kívülállónak, annak ellenére, hogy már két vagy három nemzedék óta ott laknak –, másrészt politikai megosztottságról is szó van. A keresztények értelemszerűen a hatalmon lévő Demokratikus Néppártot támogatják, a muzulmánok pedig általánosságban az ellenzéket, vagyis az Össznigériai Néppártot. Tehát nagyon sokféle különbség van, és nem szabad ezeket az eseményeket a vallási üldözés egyértelmű esetének tekintenünk.

A nigériai alkotmány garantálja a vallásszabadságot, a gyónásszabadságot, a lelkiismereti szabadságot és a vallás megváltoztatásához való jogot. Azt gondolhatják, hogy a nigériai alkotmányra való hivatkozásom egy naiv hozzáállásra utal, de szeretnék mindenkit emlékeztetni, hogy a legrégebbi írott alkotmányban – az amerikai alkotmányban –, és a legrégebbi európai alkotmányban – a lengyel alkotmányban – gyökerező értékek olyan értékek, amelyek még mindig helytállóak és örök értékűek. Ezért felhívjuk Nigéria szövetségi kormányát illetve a kormányzókat és a helyi hatóságokat, hogy oldják meg ezt a problémát, nem csak a mi értékeink mentén, hanem a saját alkotmányukban foglalt értékek és elvek mentén. Azt gondolom, hogy fontos a saját dokumentumaikra való hivatkozás.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Elnök úr, szeretném kifejezni mély sajnálatomat a Jos térségében kitört erőszak miatt, amely több száz ember halálát okozta. Ez egy újabb példa a megbékélési folyamat jelentőségére, amelyet be kell indítani az északi muzulmán lakosság és a déli keresztény lakosság közötti békés egymás mellett élés lehetővé tétele érdekében.

Szeretném tudatni Önökkel, hogy az atrocitások javarészt azon lakosok nehézségei és elnyomása miatt történnek, akik az olajban gazdag területeken élnek, de nem jutnak előnyhöz az ország átfogó fejlődéséből. Sürgetjük a nigériai hatóságokat, hogy biztosítsanak igazságosabb és demokratikusabb fejlődést az ország minden társadalmi csoportja számára, és az alapvető emberi jogok védelmét és megerősítését. Végül, különösen ma, együttérzésemet szeretném kifejezni a nigériai nép felé elnökük halála miatt.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Szintén csatlakozni szeretnék azokhoz, aki előttem Umaru Yar'Adua nigériai elnök halála kapcsán részvétet nyilvánítottak.

Két dologra szeretnék kitérni a beszédemben. Először is egy nigériai lakos által tett kijelentéssel szeretném kezdeni felszólalásomat, akit arról kérdeztek, hogy mi az ország baja. Elég világosan ezt válaszolta: „látjuk az atrocitásokban bűnösnek kimondott embereket, majd a büntett miatt büntetést szabnak ki, majd” – folytatta – „felszívódnak a fővárosba és soha sem látjuk őket újra”. Más szóval az elkövetett bűnök miatt nincsen semmilyen nyilvánosság előtti elszámoltathatóság.

Másodszor azt szeretném hangsúlyozni, hogy szem előtt kell tartanunk a konfliktus vallási jellegét. Több felszólaló azt állította, hogy létezik ugyan egy vallási szempont, de alapvetően minden a társadalmi és gazdasági problémákból ered. Ami azt illeti, az ügyvivő elnök, – Jonathan Goodluck – figyelembe vette ezt a szempontot és párbeszédre hívta a vallási vezetőket. Támogatnunk kell őt ebben.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Elnök úr, a nemrégiben a különféle televíziós közvetítésekben látott képsorok döbbenetesek voltak. A Jos környéki gyilkosságok kapcsán bemutatott győzelemtias jelenetek sokkolóak voltak. Ahogy Mauro úr mondta, nincs mentség az erőszakra, mert az erőszak maga a gonosz. Mint Európai társadalom és mint az Európai Parlament képviselői, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a történeteket. Ezért teljes mértékben támogatom az állásfoglalást.

Függetlenül a konfliktus mélyén meghúzódó és az erőszak hátterének tekintett okoktól, azt kívánjuk elérni, hogy az emberi jogokat és a polgári jogokat tartsák tiszteletben Nigériában, abban az országban, amely – mindent együttéve – kedves a számunkra. Szeretnék élni a lehetőséggel, hogy kifejezzem őszinte részvétemet a nigériai népnek elnökük halála miatt.

Olli Rehn, a Bizottság tagja. – Elnök úr, köszönöm Önnek a mai, nagyon komoly és felelősségteljes vitát. Sokan Önök közül kiemelték a társadalmi problémák összetettségét Nigériában. Egyetérték Önökkel és a Bizottság tudatában van e problémák összetettségének. Folytatjuk az elkötelezett partnerségünket Nigériával, és csak egyetérteni tudok Önökkel abban, hogy mennyire fontos a korrupció és a büntetlenség elleni küzdelem, mert sajnos a korrupció mélyen gyökerezik és hátráltatja a társadalmi fejlődést, illetve a demokratikus folyamatokat ebben az erőforrásban gazdag országban, tönkretéve a hétköznapi emberek életét.

Cselekvő módon erős és építő jellegű támogatást nyújtunk Nigériának. A diplomáciától kezdve a fejlesztésig az eszközök széles körét alkalmazzuk, és a Bizottság továbbra is figyelmes és elkötelezett marad az iránt, hogy a rendelkezésére álló diplomáciai eszközökkel megfékezze az erőszakot Nigériában.

A következő fórum, ahol magas szinten is szóba kell hozni ezt a nagyon fontos kérdést, az őszi EU–Nigéria miniszteri találkozó, amely alkalommal minden bizonnyal megvitadjuk ezt a problémát.

Elnök. - A vita befejezéseképpen közlöm, hogy hét állásfoglalásra irányuló indítványt⁽¹⁾ kaptam az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján.

A vitát lezárom.

A szavazásra ma 11.00-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Mara Bizzotto (EFD), írásban. – (IT) Immár túl sok éve ez a föld, amely temérdek természeti erőforrással bír, rengeteg gazdasági és társadalmi okokra visszavezethető humanitárius tragédiának, tömeggyilkosságnak és etnikai összecsapásnak volt a helyszíne. Mindamellet szeretném felhívni a figyelmet a katolikus hittérítő szavaira, aki Nigériában élt és dolgozott: Piero Gheddo atya nemrég rávilágított, hogy mindössze 20 évvel ezelőtt a muzulmánok és a keresztények közötti viszony Nigéria központi és északi területein kétségtelenül nehéz volt és keresztényellenes megkülönböztetés jellemezte, soha nem ért el az elmúlt évtizedben tapasztalható tömeges erőszakéhoz hasonló állapotot. Mindamellet a pap világossá tette: bár a helyzet romlott az elmúlt években, ez részben azért van, mert terjed az al-Kaida ideológiája által megfogalmazott iszlám szélsőségség Nigériában, különösen 12 északi államban, amelyek a sáriát fogadták el új földtörvényként. Ezért egyetértünk abban, hogy a különféle etnikai csoportok Nigériában ideális ürügynek tartják vallásukat arra, hogy tömeges erőszakot kövessenek el egymás ellen. Emlékezzünk azonban arra, hogy ez a sűrűn lakott afrikai állam, amely éveken át a politikai instabilitás áldozata volt, az évek során otthont adott az iszlám egyik szélsőséges hullámának, amit nem hagyhatunk figyelmen kívül.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), írásban. – (PL) Ha az Európai Unió legnagyobb értéke az önrendelkezési jog, más szóval az egyén lelkiismerete szerinti elvek és értékek tiszteletben tartásához való jog, akkor az intolerancia és a gyűlölet mindennemű megnyilvánulását, amelyek közvetlenül a faji, etnikai származás miatt és vallási okokból elkövetett gyilkosságokhoz és vérontásokhoz vezetnek, azonnal és egybehangzóan el kell ítélnünk. Az elítélésnek azonban nem szabad csupán szavakra korlátozódnia. Olyan cselekvést is magában kell foglalnia, amely garantálja a jövőbeni békés egymás mellettélést.

Zbigniew Ziobro (ECR), írásban. – (PL) Elnök úr, először szeretném mély sajnálatomat kifejezni a nigériai Josban januárban és márciusban történt zavargásokról szóló hírek miatt, ahol több száz keresztény és muzulmán vesztette életét. Emlékezzünk rá, hogy nem ez az első eset, hogy Josban ilyen szörnyű események történtek. Már 2001 óta folyik a két vallás hívei közötti harc. Az, hogy az időről időre nyílt összecsapásokba torkoló feszültség immár egy évtizede tart, azt igazolja, hogy milyen fontos szerepet kell betöltenie az államnak a megbékélési folyamatban. A konfliktus bonyolult háttere a szóban forgó megosztottságok elmélyültségét mutatja. A nigériai keresztények és a nigériai muzulmánok nem csak vallásukban térnek el. Ezen alapvető megosztottságon túl létezik egy történelmi megosztottság is, mivel a zavargások helyszínén a keresztények helybélieknek, a muzulmánok pedig idegeneknek számítanak. E kétféle megosztottság úgy nyilvánul meg, hogy a keresztények és a muzulmánok más politikai csoportokat támogatnak, amely jelenség, ahogyan eddig is, fokozza a konfliktust. Azonban, egy szó mint száz, a konfliktus okai a vallási különbségekben és a hatóságok hozzá nem értésében rejlenek, valamint abban, hogy a hatóságok nem képesek megvalósítani a két csoport békés egymás mellettélését. Úgy vélem, hogy ezt a problémát napirendre kell tűzni az idén ősszel tartandó EU–Nigéria miniszteri fórumon. Továbbá a Bizottságnak mindent el kell követnie annak érdekében, hogy éljen a rendelkezésére álló diplomáciai eszközökkel a nigériai helyzet javítása érdekében.

(Az ülést pár percre berekesztik, amíg a szavazás megkezdésére várnak.)

ELNÖKÖL: ROUČEK ÚR

alelnök

5. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

⁽¹⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

6. Az Európai Unió erőfeszítései a korrupció elleni küzdelemben (írásbeli nyilatkozat): lásd a jegyzőkönyvet

Elnök. - A Monica Luisa Macovei, Simon Busuttil, Luigi de Magistris, Ana Gomes és Bart Staes által benyújtott, az Európai Unió korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló, 0002/2010 számú írásbeli nyilatkozatot a parlamenti képviselők többsége aláírta. Az eljárási szabályzat 123. cikkével összhangban eljuttatják a címzettekhez, és az aláírók neveivel együtt, a 2010. május 18-i ülésen elfogadott szövegekben közzé teszik.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Tisztelt elnök úr! Köszönetet kívánok mondani azoknak a kollégáknak, akik aláírták ezt a nyilatkozatot, és az alkalmat megragadva arra szeretném kérni a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzanak létre szilárd és erős korrupcióellenes monitoring mechanizmust az Európai Unión belül. Arra kérem a tagállamokat, hogy nyilvánítsák ki politikai akaratukat, és fokozzák korrupció elleni küzdelmüket, mielőtt még nem túl késő.

Elnök. - A következő napirendi pont a szavazás.

(Az eredményeket és a szavazással kapcsolatos egyéb információkat lásd a jegyzőkönyvben)

7. Szavazások órája

7.1. Határozat a Szerződések felülvizsgálatát szolgáló konvent összehívásának mellőzéséről az Európai Parlament összetételével kapcsolatos átmeneti intézkedések tekintetében (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. A Szerződések felülvizsgálata - Az Európai Parlament összetételével kapcsolatos átmeneti intézkedések (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kirgizisztán (B7-0246/2010)

– A szavazás előtt:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Tisztelt elnök úr! Ezt a szóbeli módosítást Brok képviselőtársam terjesztette elő, aki ma délelőtt sajnos nem lehet körünkben.

Az 5. bekezdés módosításáról lenne szó, és az október 10-i választások említését követően a következő kiegészítést tartalmazná: „a demokrácia és a politikai elszámoltathatóság erősítése érdekében”.

(a Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– Az 1. módosításról szóló szavazást követően

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr! Ez a 13. napirendi pont szóbeli módosítására vonatkozik, arra kérve a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a jelenlegi helyzetet: a helyzet vizsgálatát követően a humanitárius segély nyújtásának lehetőségét.

(a Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.4. Elektromos járművek (B7-0261/2010)

7.5. A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet

7.6. Bizottsági közlemény: „Fellépés a rák ellen: európai partnerség” (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Információs és kommunikációs technológiák alkalmazása az energiahatékony és alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés elősegítése érdekében (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. A Bizottság fehér könyve: „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

– A szavazás előtt:

Vittorio Prodi, előadó. – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Az éghajlatváltozás valóságos veszély, amellyel annak ellenére szembe kell néznünk, hogy országainkra eltérő hatást gyakorol. Az ökoszisztémák pusztulása komolyan megingatja gazdaságaink erejét és az európai polgárok egészségét. Már korábban is kértük, hogy legyen éghajlat-diplomácia és méltányosság: most egységes álláspontot képviselve kell azt kialakítanunk.

Meggyőződésem, hogy az Európai Uniónak továbbra is vezető szerepet kell betöltenie az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és hogy a fellépés végrehajtásának bármilyen halogatása aránytalan mértékben fogja növelni a környezeti, szociális és gazdasági költségeket. Először is fel kell ismernünk a helyi és regionális hatóságok központi szerepét, valamint azt, hogy a technológiai haladás által elősegített környezetvédelmi és gazdasági innováció koordinálása érdekében együtt kell velük dolgoznunk.

A fehér könyv elfogadásával arra kérjük a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az állami és magánszektor partnerségeit, elősegítve az alkalmazkodási politikákhoz kötött, valamennyi kezdeményezés finanszírozását. A területünk minden négyzetméterén meg kell óvnunk a talajt és meg kell tartanunk a vizet, hogy megelőzzük az eróziót és megtartsuk a víztároló rétegeket – többek között a felszíni vizek közvetlen befecskendezése révén. Az alkalmazkodás lehetővé tétele érdekében a megújuló energiákat is tartalmazó, rendszerszerű megközelítésre lesz szükség.

Szívből köszönöm mindazon kollégám munkáját, aki hozzájárult e jelentés sikeréhez.

(Taps)

7.9. A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – 2008. évi éves jelentés (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Európai Beruházási Bank (EBB) - 2008. évi éves jelentés (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Tömeges atrocitások a nigériai Josban januárban és márciusban (B7-0247/2010)

– A szavazás előtt:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Tisztelt elnök úr! Amint azt már a vita során is jeleztem, a következő szóbeli módosítással javaslom kiegészíteni a 6. bekezdést: „sürgeti a nigériai hatóságokat, hogy vonják vissza egyes nigériai kormányzók nemrég hozott lépését, miszerint kivégeznének halálbüntetésük végrehajtására váró fogva tartottakat abból a célból, hogy enyhítsenek a börtönök zsúfoltságán, ami az emberi jogok durva megsértését jelentené; felszólítja a kormányzókat, hogy tanúsítsanak mérsékletet, és tartsák be továbbra is a tényleges moratóriumot; emlékeztet arra, hogy a halálbüntetés alkalmazása ellentétes Nigéria nemzetközileg vállalt kötelezettségeivel”.

(a Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– A 7. napirendi pontról szóló szavazás előtt

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Tisztelt elnök úr! A módosítás arra vonatkozik, hogy a gondolat, a meggyőződés, a vallás és a hit szabadságára vonatkozó kérdéseket az Európai Unió és Nigéria közötti párbeszéd tárgyává tegyük, a Cotonoui Megállapodásra alapuló politikai párbeszéddel összefüggésben – és ezek a kiegészítő szavak.

(a Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

8. A szavazáshoz fűzött indokolások

Elnök. - Térjünk rá a szavazáshoz fűzött indokolásokra!

Jelentés: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) A Bizottság a Parlament ismételt kéréseit követően szabályozást nyújtott be a biztonsági díjak finanszírozásáról. Én támogattam ennek a jogi aktusnak az elfogadását, mert valamennyi utas számára fontos, hogy szilárd és átlátható alapelvek szerint történjen a védelmi illetékek meghatározása. A fogyasztó meg kell bizonyosodnia afelől, hogy a védelmi illetékeket kizárólag a biztonsági kiadások fedezésére fordítják.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) A véleményem szerint helyes, ha az Európai Bizottságot és az Európai Parlamentet bevonják a légi szállítás területén az utasbiztonság és -védelem díjainak szabályozásába.

El kell azonban mondanom, hogy értelmetlennek és helytelennek találom azt a jelenlegi megközelítést, miszerint testületeket hozunk létre az ilyen ellenőrzések elvégzésére. Olyan időkben, amikor Európának pénzre van szüksége, hogy Görögországot támogassa, és olyan időkben, amikor Európának pénzre van szüksége a gazdaság fejlesztéséhez, olyan új testületek létrehozása, amelyek bizonyos ellenőrzésen kívül gyakorlatilag nem csinálnak semmit, az uniós polgárok pénzének elherdálását jelenti, és véleményem szerint nem fog sikerrel járni.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Tisztelt elnök úr! Elégedettségemnek kívánok hangot adni, mivel a szabályzat hatályának kiterjesztése mellett szavazhattam, ami a gépkocsi alkatrészeket illeti, a gépkocsi felhasználók hitelesített és hitelesítés nélküli alkatrészekhez való hozzáféréseinek vonatkozásában. Az utolsó percben került erre sor, de reagáltunk a polgáraink igényeire. Jó minőségű alkatrészeket garantálunk elfogadható áron.

Jelentés: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr! Tegnap jól tettük, hogy befejeztük a TEN-T hálózatok átdolgozásáról szóló dokumentum első olvasatát. Az átdolgozásnak, kodifikálásnak azonban van egy nagyon fontos aspektusa, ami a TEN-T hálózatok következő évtized során való átalakításának egészére vonatkozik.

Ezt az átdolgozást teljes mértékben át kell gondolni, egyszerűsíteni és racionalizálni kell Európában oly módon, hogy valóban megvalósuljon az interoperabilitás. Azt követően – figyelembe véve a jelenlegi kedvezőtlen gazdasági helyzetet, amiben élünk – kell elgondolkoznunk e hálózat teljes vagy részleges fejlesztésén, és nem csak a rendelkezésre álló költségvetési források felhasználásával. Új megoldást kell találnunk, és azon kell dolgoznunk, hogy e hálózatok révén támogassuk a gazdaságot.

Ennélfogva minden eddiginél sürgősebb, hogy a tegnap megtett lépésen túlmenően ebben az irányban haladjunk.

Jelentés: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) A jogi aktus módosítása mellett szavaztam, mert az segíteni fog a 2008-ban elfogadott, európai gazdaságélénkítési terv keretében megállapított célkitűzések megvalósításában. Véleményem szerint a finanszírozás egyszerűsítése felgyorsítja a tagállamokban és a régiókban a beruházások társfinanszírozását, valamint fokozni fogja az intézkedéseknek a gazdaság egészére gyakorolt hatását, jóllehet elsősorban a közép vállalatok és munkaadók esetében. A kohéziós politikára vonatkozó szabályok egyszerűsítése – ami a gyakorlati igények következménye volt – és tisztázása bizonyára pozitív hatást fog gyakorolni a terv végrehajtásának sebességére, valamint arra, hogy mi hogyan kezeljük az új problémákat.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Sok országot alaposan megrázott a gazdasági visszaesés, és az Európai Unió számos tagállamának gazdasága több mint 10%-os csökkenést mutatott. Az Európai Unió figyelme tehát nem csak a régi EU-tagállamok számára nagyon fontos, hanem azok számára is, akik nemrég csatlakoztak az Európai Unióhoz, és amelyek a strukturális alapokból és az Európai Szociális Alapból részesülnek támogatásban. A strukturális alapok olyan fontos eszközt jelentenek, amelyek azon tagállamokat segíthetik, amelyek súlyos gazdasági visszaesést követően próbálnak talpra állni. Következésképpen, ha

egyszerűsödnek a strukturális alapokból származó támogatás megszerzésének követelményei, véleményem szerint hatékonyabb lesz a segítség.

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról bebizonyosodott, hogy valamennyi eredményes eszköz és nagyon hasznos a vidékfejlesztés terén, valamint az Európában és világszerte egy ideje tomboló gazdasági válság következményeire való reagálásban.

Erre vonatkozóan örömmel üdvözlöm a finanszírozás felszabadítására vonatkozó eljárások egyszerűsítésére, valamint az általam említett alapokból megvalósított, különféle programok kedvezményezett számára történő kifizetések megkönnyítésére vonatkozó javaslatot. Sőt támogatom az arra vonatkozó rendelkezést, hogy 2010-re kiegészítő előfinanszírozási részletet kapjanak azok a tagállamok, amelyeket legsúlyosabban érintett a gazdasági válság.

Jelentés: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr! Szájer úr jelentése mellett szavaztam, és meg szeretném köszönni neki a kiváló elemző munkát, amit a Lisszaboni Szerződés által bevezetett újítások figyelembevételével végzett.

Figyelembe véve a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok jogalkotási eljárásra gyakorolt, kiterjedt és sokféle hatását, különösen egyetértek a Parlament azon óhajával, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra jól meghatározott és világos feltételek vonatkozzanak annak garantálása érdekében, hogy a tisztelt Ház hatékony, demokratikus ellenőrzést gyakorolhasson. Úgy vélem, hogy mindenekfelett arra lesz szükség, hogy a gyakorlatban is ellenőrizzük, hogyan fog működni az új rendszer, és meg tudjuk tenni a szükséges kiigazításokat.

Jelentés: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Tisztelt elnök úr! Csak annyit szeretnék mondani, hogy maradéktalanul támogatom ezt a jelentést, amely az állatjólétről szól. Van azonban néhány fenntartásom a Parlament és az EU jogalkotási módjával kapcsolatban.

Jobban szeretném, ha az érzelmek helyett tudományos alapon közelítenénk meg az állatjólétet. Olyan jogszabályokat terjesztettünk elő, amelyek sok esetben nincsenek tudományosan alátámasztva, és az európai tenyésztőket és mezőgazdasági termelők igen nagy hátrányba kerülnek.

Hadd adjak hangot aggodalmamnak és elégedetlenségemnek amiatt, hogy a Bizottság ezen a héten úgy döntött, hogy ismét megkezdje a megbeszéléseket a Mercosur-országokkal. Ezzel a döntéssel kockára teszik az európai mezőgazdasági termelők – elsősorban a marha-, baromfi- és sertéstenyésztők – jövőjét. Megkérdezném a Bizottságot, hogy ugyanazokat az állatjóléti és termelési normákat fogják-e alkalmazni a harmadik országokból származó importtermékekre, mint amelyeket az Európai Unió belül érvényesítenek? Ha nem így lesz, az szegényt hoz a fejünkre.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Tisztelt elnök úr! Az állatjólét egységesen kezelendő kérdés. Normalizálni kell, és átfogó meghatározás szükséges.

A normalizálás tárgyában tartózkodnunk kell új szabályok és normák bevezetésétől, és legelőször azt kell biztosítanunk, hogy az Európai Unió belül egyformán alkalmazzuk a meglévő szabályokat.

Ami a globalizációt illeti, nagyobb erőfeszítést kell tennünk annak biztosítása érdekében, hogy azonos normák és iránymutatások vonatkozzanak a harmadik országokból az Európai Unióba érkező importra és az Európai Unió belül.

A fogyasztóknak joguk van ahhoz, hogy egészséges, valamint egészséges módon előállított élelmiszert vásárolhassanak.

Jelentés: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Tisztelt elnök úr! Hogy el ne felejtsem, a kelet-írországi választókerületből látogatócsoport tartózkodik a karzaton, és üdvözölni kívánom őket. Véleményem szerint nagyon fontos, hogy a látogatóink és a polgáraink láthassák, hogyan működik a Parlament, és amint láthatják, figyelmesen és érdeklődve hallgatnak minket ma délelőtt.

A Le Foll-jelentés kapcsán nemrég a Beatles egyik tagja volt üléstermünk vendége, aki azt mondta, hogy kevesebb húst kellene ennünk. Nos, véleményem szerint a mezőgazdaságra és az éghajlatváltozásra vonatkozóan annyit kell tennünk, hogy a rendelkezésre álló legjobb technológiákat alkalmazva csökkentjük a mezőgazdaság szén-dioxid-kibocsátását, mivel mindannyian tudjuk, hogy globálisan inkább több, mint kevesebb élelmiszert kell termelnünk. Kevesebb erőforrással, kevesebb termőfölddel, kevesebb vízzel és az éghajlatváltozás nyomása alatt kell ezt tennünk, és a lehető legjobb kutatásra van szükségünk, úgy vélem, hogy azt az állami és a magánszektor részvételével kell finanszírozni, hogy a mezőgazdasági termelőink és az élelmiszeripar éghajlatbarát módon tudjon élelmiszert termelni.

Elnök. - McGuinness asszony! Köszönöm és szívélyes üdvözetemet küldöm a látogatócsoportjának.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Tisztelt elnök úr! Három rövid megjegyzést szeretnék a jelentéshez fűzni.

Először is az éghajlatváltozás esetében a mezőgazdaság nem a problémát, hanem a megoldást jelenti.

Másodsorban az éghajlatváltozás kutatásának korai szakaszánál tartunk annak ellenére, hogy a média időnként az ellenkező benyomást kelti. Az éghajlatváltozás kutatása során olyan elméleteket és eredményeket is figyelembe kell vennünk és figyelemmel kell kísérnünk, amelyek nem az általánosan elfogadott felfogás irányába mutatnak.

Harmadsorban meg kellene tennünk minden szükséges és megfelelő intézkedést, ami nem jár további bürokráciával, és biztosítanunk kellene, hogy ezek az intézkedések gazdasági szempontból hatékonyak legyenek. Ennek alapján például a termőföld védelméről szóló, európai keretirányelv célszerűtlen, és nem fogja az óhajtott eredményeket hozni.

Jelentés: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Tisztelt elnök úr! Remélem, hogy a látogatói karzaton mindenkire kellő hatást gyakorolunk! El kell mondanom, hogy szokatlan, hogy ilyen sok időt kapunk a felszólalásra, de ezek a mezőgazdaságról és élelmiszer-termelésről szóló jelentések különösen fontosak számomra.

Ez a jelentés arról szól, hogy hogyan tudjuk megtartani a mezőgazdasági termelőket olyan térségekben, ahol rendkívül nehezek a feltételek, mert tudjuk, hogy a mezőgazdasági termelők alakítják a legjobban a környezetet, azonban pénzre van szükségük ahhoz, hogy fennmaradjanak ezekben a térségekben. Az aggodalmamra az adja az okot, hogy a Bizottság által javasolt, nyolc biofizikai kritérium túlságosan korlátozó lehet, ha jóváhagyják azokat. Figyelembe kell vennünk, hogy az Európai Unióban különbözőek a talajfeltételek. Saját hazámban, Írországból amiatt aggódnak, hogy ha ezeket a kritériumokat alkalmazzuk az atlanti régióban, az problémákat okozhat a térségben élő mezőgazdasági termelők számára.

Arra szeretném kérni a Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezeket az aggodalmakat, amikor a jogi szöveget fogalmazza. A Bizottság elmondta, hogy a mezőgazdasági termelők minden más lehetőségnél jobban és olcsóbban alakítják a környezetet, tehát biztosítsuk fennmaradásukat ezekben a régiókban.

Jelentés: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Tisztelt elnök úr! A Parlament új, európai digitális menetrendről szóló állásfoglalása mellett szavaztam, mert úgy vélem, hogy az Európai Unió számára stratégiai prioritást jelent, hogy könnyen hozzáférhető és megfizethető szélessávú hozzáférést biztosítson a teljes lakosság számára.

Az Internet használatának terjedése a polgárok szólásszabadságának kiterjesztését és fejlesztését, a demokratikus életben való részvételük elősegítését, valamint a tudás és az innovációk terjesztésének lehetővé tételét jelenti. Ki kívánom emelni, hogy a szélessáv terjedése Európában szélesebb körben garantálná a tájékoztatás szabadságát. Amint azt az Eurostat megjegyezte, ne feledjük, hogy Európában két- vagy akár háromféle sebességgel is terjed az Internet használat. Olaszország – különösen bizonyos régiókban –, valamint Görögország, Románia, Bulgária és Portugália a legkevesbé fejlett ország ebből a szempontból.

Nem véletlen, hogy a *Freedom House* által 2009-re összeállított, a sajtószabadságról szóló mutatóban Olaszország a részben szabad államok között kapott helyet, Nyugat-Európában utolsóként, Törökországgal együtt felsorolva, a világviszonylatban pedig Beninnel és Indiával együtt a 72. helyen szerepel, a Tonga-szigetek után. Azt is remélem, hogy ezen állásfoglalásoknak és az említett alapelveknek köszönhetően az olasz kormány a lehető leghamarabb felszabadítja azt a 800 millió eurós beruházást, amely Olaszország digitális megosztottságának megszüntetésére szolgál, és amely Gianni Letta, olasz miniszterelnök-helyettes államtitkár kijelentése szerint pillanatnyilag nem élvez elsőbbséget.

Hangsúlyozni kívánom, hogy az olaszországi szolgáltatás minőség nem felel meg a jelenlegi igényeknek, és hogy a fogyasztóvédelmi szervezetek évek óta arra panaszkodnak, hogy a hozzáférési költségek a legkevésbé versenyképesek Európában.

Elnök. - A jövőre nézve hadd tájékoztassam Önöket, hogy csak egy percünk van a szavazások indokolására.

A mai nap legjobb felszólalójának adom át a szót, azaz McGuinness asszonynak.

Jelentés: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Tisztelt elnök úr! Köszönöm a támogatást. El kell mondanom a látogatóinknak, hogy általában csendet kérünk, de úgy vélem, ma elnézőek vagyunk, és köszönöm Higgins úrnak, hogy lehetőséget ad felszólalnom.

Már beszéltem erről, és úgy érzem, hogy a Parlament tegnap nem ismerte fel a Salafranca Sánchez-Neyra-jelentésben, hogy milyen következményei vannak, ha azt támogatják, ami én nem. Leginkább amiatt a döntés miatt aggódom, miszerint két különböző szinten újítanánk fel a kétoldalú megbeszéléseket a Mercosur országokkal.

Először is az megelőzi a világkereskedelmi tárgyalások lehetséges felújítását, és a kétoldalú egyezség rosszabb lehet, mint a WTO-szintű. Másodsorban azonban – és a két dolog összefügg egymással – valós aggodalmak merülnek fel az Európai Unión belüli mezőgazdaság kiárusítása miatt. Ezek nem csupán az én személyes, érzelmek vezette aggodalmaim: a Bizottság maga is kijelentette, hogy az európai mezőgazdaságra nézve súlyos következményekkel jár, ha a Mercosur-országokkal folytatott megbeszélések során egyezséget kötünk. Ez megint a marha-, a baromfi- és a sertéshús ágazatot fogja leginkább érinteni. Ezek alapján nem tudtam támogatni ezt a jelentést, és annak következményeire figyelmeztetem a kollégákat.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: EU–Kanada csúcstalálkozó (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Biztos úr! A víz mindenkié, és nem lehet kevés kiválasztott tulajdona. Mi, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport olaszországi IDV küldöttsége ezt kívántuk kijelenteni a 10. számú módosításra vonatkozóan, ami a vízelosztó rendszerek privatizálására tett valamennyi kísérletet ellenzett, és ezzel szemben támogatásunkról biztosítottuk azokat a kanadai közösségeket, amelyek elkötelezetten fellépnek a vízprivatizáció ellen.

Az olaszországi IDV küldöttsége szükségesnek érezte, hogy a szöveg mellett szavazzon, mert az az értékeinket képviseli, azokat az értékeket, amelyek ahhoz a kijelentéshez vezetnek, miszerint a vízfelhasználás szükségképpen megbonthatatlan és közösségi jellegű. Ezért szeretném megismételni, hogy az elmúlt napokban benyújtottuk a vízprivatizáció elleni népszavazásra vonatkozó, aláírt petíciót, és hazánkban erőteljes támogatást kapunk.

9. Köszöntés

Elnök. - Tisztelt hölgyeim és uraim! Örömmel tájékoztatom önöket, hogy parlamentközi ülések keretében Marokkó parlamenti küldöttsége – amelyet Abdel Wahid Al-Radi, a képviselőház elnöke és Mohamed Sheikh Biadillah, a felsőház elnöke vezet – éppen most tesz munkalátogatást az Európai Parlamentben, amelynek célja az EU-Marokkó Parlamenti Vegyes Bizottság alakuló ülése. Hadd üdvözljem nagy örömmel a küldöttség valamennyi tagját! A gyűlésünk és az egyik Maghreb-ország között elsőként létrejött Vegyes Bizottság társelnökei Mbarka Bouaida asszony, a nemzetvédelmi, iszlámügyi és külügyi parlamenti bizottság elnöke, valamint Panzeri úr, az Európai Parlament képviselője.

Az Európai Parlament örömmel jelenti ki, hogy kiválóak az EU és Marokkó közötti kapcsolatok, amit a Marokkó „magasabb státuszát” megállapító, közös dokumentum elfogadása is bizonyít. A párbeszédet elősegítő új keret tovább erősíti a kapcsolatokat az Európai Parlament Maghreb-országokkal való kapcsolatokkal foglalkozó küldöttségeivel, és lehetővé teszi, hogy a közös célokat szolgáló ügyekben kiszélesítsék az EU és Marokkó közötti tárgyalásokat. Remélem, és bízom benne, hogy az Európai Parlamentben megtartott ülés gyümölcsöző volt, és hogy tevőlegesen hozzájárul a két parlament közeledéséhez.

10. A szavazáshoz fűzött indokolások (folytatás)

Állásfoglalásra irányuló indítvány: A cianidos bányászati technológiák alkalmazásának tilalma (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Szeretném, ha az Európai Unió teljes területére kiterjedne a cianidos bányászat alkalmazásának tilalma. Szeretném, ha a jövőben végleg fel tudnánk számolni ezeket a technológiákat, hogy el tudjuk kerülni a további súlyos természeti katasztrófákat, ahol is különböző mérgező anyagok kerültek a vízforrásokba. Ilyen eset volt Magyarországon is, ahol a Tisza folyó élővilága csaknem teljesen kipusztult 10 évvel ezelőtt. Szlovákia is érintett ebben az ügyben, hiszen a baleset a határ mentén történt, és a közeljövőben olyan bányákat szeretnének kinyitni, ahol szintén ilyen technológiával lehetne aranyat bányászni. Ez, és az ehhez hasonló kérdések nem az EU két tagországának a vitája, hanem közös érdekünk, hogy környezetvédelmi politikánk fenntarthatóbb legyen. Ezért szavaztam igennel, ezért szeretnék az intézkedés támogatóihoz csatlakozni.

Giommaria Ugias (ALDE). – (IT) Tisztelt elnök úr! Fenn kívánjuk tartani a cianidos bányászati technológiák alkalmazásának tilalmát, mert az – amint azt képviselőtársam nemrég említette – súlyos környezeti hatásokkal járt és jár továbbra is, és komoly veszélyt jelent az emberek és az állatok egészségére.

A szavazatunkkal a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport olaszországi IDV küldöttségének egyértelmű óhaját kívántuk kifejezni, miszerint nem kellene arról tárgyalnunk, hogy néhány rendszergyártó gazdasági érdekeinek alávetünk-e olyan alapvető jogokat, mint a polgárok egészsége és a természeti környezet. Ezzel kapcsolatban hadd mondjam el, hogy mivel az aranybányászatot szolgáló rendszerekkel foglalkozik, és biztosan nem burgonyával, a tulajdonos vállalatok könnyedén tudnának megfelelő gazdasági és pénzügyi eszközöket fordítani olyan kutató technológiákra, amelyek összeegyeztethetők a környezeti és egészségügyi biztonsággal.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Köszönetet szeretnék mondani annak a közel 500 képviselőtársunknak, akik tegnap elsőprő többséggel a cianidos technológiák bányászati alkalmazása ellen szavaztak. A „cianid” szó a „halál” szinonimája. Ez az őszinte szavazás különösen nekünk, románoknak tesz nagy szívességet. Erdélyben található a világ egyik legnagyobb természetes lelőhelye. Szakértői becslések szerint 300 tonna nagy tisztaságú uránium, 800 tonna arany és 2000 tonna ezüst található ott, nem is szólva a hatalmas mennyiségű többi nemesfémről és elemről. Pénzsóvár maffiózó bandák – mind helyiek, mind nemzetköziek – ólálkodnak a kincsek körül, egyre agresszívebb propagandát folytatnak, a legnevésebb hazugságokkal teletűzdelve azokat.

A cianidos technológiák alkalmazása a környezet mérgezése révén hatalmas katasztrófát okozott volna, aminek négy felrobbantott hegy, kilenc megsemmisült temető és nyolc lerombolt keresztény templom lett volna a következménye. Ezenkívül eltűnt volna 1700 km hosszú ókori római galéria, lesöpörték volna a föld felszínéről az Alburnus Maior római kori citadella romjait, egy régészeti gyöngyszemet, amit az UNESCO a világon egyedülálló kulturális örökségként tart számon. Európának elég volt egy Csernobil, nincsen szüksége egy újabbra.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tegnap az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavaztam, mert arra kértek a helyi közösségek, amelyek úgy tekintenek erre a tilalomra, mint a térség fejlődésének kerékkötőjére.

Valójában úgy vélem, hogy az általam és több mint 40 képviselőtársam által javasolt módosítás – ami a hatás kérdésének tisztázása végett tanulmány végzését kérte – tisztességes és ésszerű gesztus lett volna. Egyébként az itt kifejezett indulatok nem szolgálnak másra, mint hogy megfosszanak bizonyos közösségeket a fejlődés lehetőségétől.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: Kirgizisztán (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – Tisztelt elnök úr! Megkérdezhetem, hogy miért folytathat ilyen sok képviselő hangos és tapintatlan magánbeszélgetést, mialatt más képviselők gondolataikat próbálják kifejezni?

(Taps)

Tartózkodtam a Kirgizisztánra vonatkozó indítvány esetében. Öt évvel ezelőtt Kirgizisztán népe a „tulipános forradalom” keretében fellépett a korrumpált rezsim ellen és egy jobb élet reményében. A hatalmat átvevő Bakijev-kormány sajnos gyászosan szertefoszlatta a tömegek jobb életre vonatkozó reményeit, mivel korrump

és önkényuralmi rezsimet vezetett be. Sajnos Bakijev cimborái alkotják az új kormányt, amelynek egyáltalán nincsen hite abban a tekintetben, hogy a régió lakosai számára új életet teremtené.

Támogatom a CWI (trockista pártok nemzetközi szövetségéhez tartozó) szocialista elvtársaimat a régióban, akik új parlamenti választásokra hívnak fel, ugyanakkor világosan kijelentik, hogy semmi sem fog változni mindaddig, amíg a munkások és a vidéki tömegek nem rendelkeznek saját jelöltekkel és a munkásosztályt képviselő, független párttal, hogy visszafordítsák az elmúlt 20 év katasztrofális privatizációit, hogy megbirkózzanak a neoliberális kapitalizmussal, valódi demokratikus változást érjenek el és munkás emberek által irányított új intézményeket hozzanak létre, mindent valódi gazdasági tervezés és egy közép-ázsiai szocialista föderáció révén.

Jelentés: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Nagyon örülök, hogy ez a dokumentum nagy többséggel elfogadásra került, azaz alig volt ellenszavazat. Ez önmagában is nagyon érthető, mert az egészség mindnyájunkat és a hozzánk legközelebb állókat is érinti. Gratulálok az Európai Parlamentnek, az Európai Unió valamennyi polgárának, valamint az előadónak is, hogy ma meghozták ezeket a döntéseket, amelyek nem csak a rákban szenvedők gyógyítását célzó, hanem a rák megelőzését biztosító, pontosabb és célzottabb fellépéseket segítik elő. Sajnos a rákra vonatkozó prognózis valóban félelmetes, és erőfeszítéseinket annak leküzdésére kell összpontosítanunk.

A dokumentum elfogadása mellett szavaztam, mert úgy vélem, hogy a rákos esetek integrált megközelítése és azok leküzdése az európai közösség és a tagállamok egészségügyi stratégiájának részeként különösen fontosnak tekintendő. A tagállamok együttes és összehangolt munkája szükséges a rákos esetek területén a kockázat csökkentése érdekében.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) A rákellenes küzdelmet szolgáló intézkedésekről szóló jelentés a betegség elleni küzdelem területén a megelőzés fontosságáról szól.

Tudjuk, hogy a betegség korai felismerése növeli a sikeres felgyógyulás esélyeit. Bizonyos fajta rák előfordulását genetikai hajlam, életstílus és egyéb okok is előrejelezhetik. Véleményem szerint következőképpen szélesebb körű szűrés lehetne az első hatékony és gyors lépés számos haláleset megelőzése felé. További fontos lépés lenne, ha a hatékony kezelés biztosításának javítása érdekében átadnák és terjesztenék a sikeres kezelési módszereket az Európai Unió valamennyi országában, beleértve a rák kezelése terén kevesebb tapasztalattal rendelkező központokat is.

Mindenesetre méltányolnunk kell Peterle úr munkáját annak reményében, hogy az EU szélesebb körű intézkedéseket fog hozni a betegség elleni küzdelem terén.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr! Nagyrabecsülésemet szeretném kifejezni a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és különösen az előadó Peterle úr által végzett munka iránt. A partnerség kialakítása a rák elleni küzdelemben – egy ilyen érzékeny témában – a Parlament egészének becsületére válik.

Az Egészségügyi Világszervezet adatai szerint évente körülbelül 2 millió európai polgár hal meg daganatos betegségben, és az esetek közel 10%-át okozza az, hogy a munkahelyen rákkeltő anyagoknak vannak kitéve a dolgozók. Meggyőződésem, hogy a tagállamok közös fellépése révén kellene törekedni arra, hogy az új megbetegedések száma 2020-ig 15%-kal csökkenjen. Európának meg kell mutatnia, hogy ezen a területen is egységet alkot. Véleményem szerint a 66. cikk – amely valamennyi országban, mindenki számára garantálja a gyógyszerek elérhetőségét – megfelel ennek az alapelvnek.

Tisztelt elnök úr! Ezért szavaztam a jelentés mellett.

Jelentés: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Képviselőtársaim! Az informatika, az információs és kommunikációs technológiák robbanásszerű fejlődését éltük meg az elmúlt esztendőkből. Az IKT ilyen nagyfokú fejlődése és eredményei nagy mértékben hozzájárultak más, addig stagnáló ágazatok fejlődéséhez, mint például a mechatronika, a nanotechnológia, a mérés- és szabályozástechnika. Ezért nagy elismerést érdemel a Bizottság kezdeményezése, hogy az IKT-technológiákat használjuk fel az EU 2020-as célok teljesítéséhez. Üdvözlöm, hogy elfogadtuk ezt a programot és örülök, hogy én is mellette szavazhattam. Nagyon fontos, hogy a kitűzött, 2020-ig elérendő céljainkat teljesítsük, azaz csökkentsük a szén-dioxid-kibocsátást és növeljük az energiatakarékosságot. Az információs- és kommunikációs technológiák ágazata stratégiai jelentőségű lehet

az Európai Unió energiatakarékosságában, valamint az európai ipar versenyképességének növelésében. Eléréséhez viszont támogatni kell a mérőberendezések mihamarabbi szabványosítását, kísérleti projektek elindítását és egy olyan intézkedési csomag elfogadását, amely a fogyasztás csökkentését és a termelés és a szolgáltatás kínálatának jobb irányítását szolgálja.

Jelentés: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Tisztelt elnök úr! Az Európai Bizottság által végzett, jelentős munka befejezésekként, Prodi úr által előterjesztett, értékes munka mellett szavaztam és támogatom azt.

Dél-Olaszországot képviselem, ami Európa déli részén, a Földközi-tenger mentén terül el. A lakosaink belénk vetették bizalmukat, és megérdemlik, hogy az éghajlatváltozás hatásai ne ériék őket felkészületlenül azokban a régióinkban és vidékeinken, amelyek elsősorban a mezőgazdaságtól, a halászatától és az idegenforgalomtól függenek, és amelyek lakosságát főként kiszolgáltatottabb közösségek és társadalmi csoportok alkotják.

Ennélfogva úgy vélem, hogy alapvető a különböző államok és térségek közötti szolidaritás, nem kevésbé a most bevezetendő új stratégiára adott válasz során. Természetesen nagyon nehéz erről beszélni mindezen kuszaság közepette, mindenesetre befejezem. Üdvözlöm az Európai Szolidaritási Alap eszközének megvalósítását – amelyre vonatkozóan én vagyok az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport előadója –, mint az éghajlatváltozás hatásaira adott, gyors és hatékony válasz kiegészítő támogatását. Valóban lehetetlen beszélni.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Tisztelt elnök úr! Támogatom a Bizottság fehér könyvét és Prodi úr jelentését. Úgy vélem, hogy az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai tárgyalásokat követően különösen szükség van egy ilyen fehér könyvre. Egyértelmű, hogy a Koppenhágában elért eredmények nem kielégítőek. A globális felmelegedés +2°C-on való megállítására vonatkozó, nem kötelező érvényű dokumentum, amelyről megállapodás született Koppenhágában, továbbra is felmelegedést jelentene Európa számára, amit szélsőséges regionális éghajlatváltozások kísérnének.

Különös figyelmet kell szentelnünk az energiatermelés módjára. Nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk arra, hogy kézzelfogható közös energiapolitikát dolgozzunk ki. Támogatnunk kell a környezetbarát technológiák kutatását, ugyanakkor világos politikai kereteket kell szabnunk arra vonatkozóan, hogy hogyan vezethetők be a megújuló energiát hasznosító technológiák, és hogyan terjeszthetők el gazdaságainkban.

Remélem, hogy ez a fehér könyv a helyes irányba tereli az EU-t, és kézzelfogható politikai fellépést eredményez.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Tisztelt elnök úr! Támogatom a Prodi úr által ma előterjesztett indítványt. A jelentés Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport által, és különösen a Seiber úr által előterjesztett módosítása – amelyet sajnós jóváhagyott a plenáris ülés – azonban megkérdőjelezhetőbbnek tűnik számomra. Amiatt aggódom, hogy a konzervatívok arra használják ezt a módszert, hogy az atomenergiát kerülő úton vezessék be újból. Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiaforrások támogatása a nukleáris érdekcsoport jól ismert érvének számít. Hangsúlyozni kívánom azt, hogy a Prodi-jelentés határozottan más irányba megy el. Osztrákként nem tekintem megújuló energiának az atomenergiát. Nagyon fontosnak tartom világossá tenni, hogy ma e bekezdés mellett szavaztam.

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

11. Ünnepi ülés

Elnök. - Alelnök úr, excellenciás hölgyek és urak, kedves kollégák, kedves barátok, nagy megtiszteltetés a számomra, hogy az Európai Parlamentben üdvözölhetem Joseph Biden urat, az Egyesült Államok 47. alelnökét.

(Taps)

Biden alelnök hosszú évek óta az amerikai politika kulcsszereplője és a Ház képviselőinek barátja. 1972-ben az ország történetének egyik legfiatalabb szenátoraként került be először az Egyesült Államok Szenátusába. Hatszor választották meg, mielőtt 2008 novemberében az Egyesült Államok alelnöke lett.

A Szenátus külügyi és igazságügyi bizottságának korábbi elnökeként őszinte beszédéről vált ismertté, és arról, hogy olyan ügyek mellett is kiáll, amelyek az adott pillanatban távolról sem népszerűek. Véleményt

formál, és nem mások véleményét követi. Ezért is olyan fontos, olyan kulcsfontosságú a számunkra, Alelnök úr, a mai beszéde az Európai Parlamentben. Hadd fejezzem ki még egyszer a köszönetemet a rendkívül szívélyes meghívásért, és a múlt szerdai nagyon konstruktív, gyümölcsöző megbeszélésekért Washingtonban.

Kedves képviselőtársaim, korunk többoldalú, többpólusú világában Európa és Amerika képes és köteles partnerként együttműködni a globális stabilitás és a közösen vallott felvilágosult értékek érdekében. Biden alelnök úr mai látogatása az Európai Unióban jól mutatja ezt az elkötelezettséget.

Erős és hatékony transzatlanti partnerség nélkül, amelyben az Egyesült Államok és az Európai Unió egyenlő felekként vesznek részt, nem tudunk tartós megoldást találni az előttünk álló rengeteg kihívásra: a klímaváltozásra, az energiabiztonságra, a mindnyájunkat továbbra is sújtó gazdasági válságra, a terrorizmusra vagy az emberi jogok támogatására, a szabadkereskedelem védelmére és a globális kormányzás javítására.

Képviselőtársaim, majdnem napra pontosan 25 évvel ezelőtt, 1985. május 8.-án Ronald Reagan felszólalt ebben a Parlamentben. Ez volt a legutóbbi, és eddig az egyetlen alkalom, amikor az Egyesült Államok elnöke beszédet mondott Európa népének demokratikusan választott képviselői előtt. Az Ön mai jelenléte ebben a Házban, alelnök úr, földrészeink közti párbeszéd legmagasabb szintű felújításának jelképe.

Mi itt Európában új szerződést kötöttünk, ami nekünk az Európai Parlamentben új erőt és lehetőséget ad a cselekvésre, és ami az egész Európai Unió számára rendkívül fontos. Amerikában, miután Obama elnök egy éve vezeti az országot, új remény csillant fel a világ számára. Alelnök úr, ennél jobban nem is lehetett volna időzíteni a beszédét.

Alelnök úr, nagy örömmel üdvözlöm Önt ma délután itt az Európai Parlamentben. Öné a szó.

(Taps)

Joe Biden, az Amerikai Egyesült Államok alelnöke. – Elnök úr, köszönöm üdvözlő szavait. Boldogan láttuk vendégül Washingtonban és a Fehér Házban, és nagy öröm – sőt hozzátenném, megtiszteltetés – egy ilyen nagyra becsült testületben felszólalni.

Én egy olyan parlamentnek voltam a képviselője, amelynek összesen csak 435 tagja van, így hát még nagyobb a megtiszteltetés. Emlékszem Reagan elnök 1985-ös beszédére; és hogy az ír költő, William Butler Yeats hazájáról szóló *Húsvét*, 1916 címűt versét idézzem: „Minden megváltozott, teljesen megváltozott; szörnyű szépség született”. 1985 óta valóban sok minden megváltozott, sok minden, és szörnyű szépség született.

Mint tudják, hölgyeim és uraim, nem pusztán örömmel tölt el, hogy alelnökként már másodszor térhetek vissza ide Brüsszelbe, és bizonyára azt is tudják, hogy egyes amerikai politikusok és újságírók Washington DC-t tartják a szabad világ fővárosának. Én viszont úgy látom, hogy ez a nagyszerű város, amely ezeréves múlttal büszkélkedhet, és amely egyszerre Belgium fővárosa, az Európai Unió otthona és a NATO főhadiszállása, szintén jogosan tarthat számot erre a címre. A saját parlamentünkben töltött 36 évnyi törvényhozói múlttal a hátam mögött különösen nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy felszólalhatok az Európai Parlamentben.

Az elmúlt 50 év során Amerikában Obama elnök és én voltunk az első olyan jelöltek, akik a törvényhozásból kerültünk be a Fehér Házba, ezért mindketten úgy érkezünk a végrehajtó hatalomba, hogy nagy elismeréssel adózunk annak a munkának, amelyet Önök itt az európai demokrácia bástyáin végeznek. Az Egyesült Államok Kongresszusában helyet foglaló egykori kollégáimmal együtt, Önök és én több mint 800 millió embert képviselünk. Álljanak meg egy pillanatra, és gondolkozzanak el ezen!

Két választott testület, amely a Föld népességének csaknem egynegyedére hoz törvényeket: ez valóban rendkívüli. Most a Lisszaboni Szerződés értelmében Önök több jogot – és a megnövekedett befolyással együtt – nagyobb felelősséget vállaltak magukra, és mi ezt öröndetesnek tartjuk. Öröndetesnek tartjuk, mert nekünk, az Egyesült Államoknak erős szövetségekre és szövetségekre van szükségünk, hogy megbirkózzunk a 21. század problémáival, amelyek részben megegyeznek a múlt század problémáival, részben azonban egészen mások.

Szeretnék a lehető legvilágosabban fogalmazni. Az Obama-Biden adminisztrációnak nincsen kétsége afelől, hogy életerős Európai Unióra van szükség, és ezt határozottan támogatja. Úgy véljük, hogy ez elengedhetetlen Amerika boldogulásához és hosszú távú biztonságához. Tehát ne legyenek kétségeik efelől.

Amikor az Egyesült Államok Szenátusában hosszú éveken át a külügyi bizottság elnöke voltam, sok európai törvényhozóval volt alkalmam találkozni, akik saját nemzeti törvényhozásukban dolgoztak, és akik közül többen ma itt vannak ebben a teremben is. Tehát ennyi év után fel tudom mérni, hogy milyen nagy jelentőségű

lépés volt felépíteni a világ egyetlen többnemzetiségű parlamentjét, amelyet az általános választójog alapján választanak. Oly sok minden megváltozott.

Örülök, hogy a transzatlanti jogalkotási párbeszédén keresztül szoros kapcsolatot építenek ki az Egyesült Államok Kongresszusával, és remélem, hogy a múlt hónapban Washingtonban megnyitott irodájuk tovább erősíti ezeket a kapcsolatokat.

Barátaim, 65 évvel ezelőtt ezen a héten, nem egészen 200 kilométerre délre innen, a náci vezetők aláírták a feltétel nélküli megadást, amely véget vetett a II. világháborúnak Európában. Másnap kitört az ünnepség a Times Square-en és a Piccadilly Circuson, ünnepelő tömeg táncolt a Champs Élysées-en és szerte a szövetséges országok városainak terein. Itt Brüsszelben egy hálaadó szertartáson a hívek elénekelték Nagy-Britannia, Belgium és az Egyesült Államok nemzeti himnuszát. Azon a mámorító napon, 1945. május 8-án a földrész romokban hevert, miután totális háborúk nem egészen 30 éven belül kétszer is romba döntötték. Azon a napon a békés egyesült Európa, egy európai parlament a háború túlélői számára káprázatnak tűnhetett volna. Mégis, hála az olyan honfitársaik és államférfiak akaratának, mint Paul-Henri Spaak (akiről ez a nagyszerű épület a nevét kapta) vagy Robert Schuman és Jean Monnet, valamint azoknak az elképzeléseknek, amelyek nyomán megszületett ez a parlament, és amelyek hatására Lyndon Johnson elnök Jean Monnet-nek adományozta az Elnöki Szabadság-érdemrendet, íme itt vagyunk: együtt vagyunk ebben a teremben. Önök vannak itt.

Egy egyszerű szerződésből, amely arra irányult, hogy fél tucat ország létrehozza a szén és az acél közös piacát, egy gazdasági és politikai erőforrás született. Egy, a szabad gondolat, a szabad mozgás és a szabad vállalkozás iránt elkötelezett Közösség. Egy olyan Európa, amelyet egy történész „nem területként, hanem eszmeként” jellemezett. Újra meg szeretném erősíteni, hogy Obama elnökkel együtt én is hiszek ebben az eszmében, egy jobb világban és egy jobb Európában, amelynek a megteremtéséhez ez az eszme már eddig is jelentősen hozzájárult. Egy olyan Európában, amely minden tagállam számára hasznot hajt azzal, hogy egységesen lép fel kereskedelmi tárgyalásokon, és száll szembe a környezetszennyezéssel; egy olyan Európában, amely támogatja azokat a kulturális és politikai értékeket, amelyekben a hazám valamennyiükkel osztozik. Egy olyan Európában, amely egész, egy olyan Európában, amely szabad, és egy olyan Európában, amely békében él.

(Taps)

Mint Obama elnök mondta Prágában kicsit több mint egy évvel ezelőtt, egy erős Európa erősebb partnert jelent az Egyesült Államoknak – nekünk pedig erős partnerekre van szükségünk. Ezért teszünk meg mindent az Önök hatalmas erőfeszítésének támogatása érdekében. Az elmúlt 65 év ugyanis bebizonyította, hogy amikor amerikaiak és európaiak valamely közös cél végrehajtására szövetkeznek, szinte nincs lehetetlen a számukra. Közösén, a Marshall-terv keretében újjáépítettük Európát, és végrehajtottuk az emberi történelem talán legnagyobb befektetését. Közösén felépítettük a világ legtartósabb biztonsági szövetségét, a NATO-t, egy olyan katonai és politikai szervezetet, amely összekapcsolta Amerikát és Európát, és még közelebb hozta őket a létrehozását követő időszakban. Közösén megalapítottuk a világtörténelem legnagyobb kereskedelmi szervezetét, amely a világkereskedelem körülbelül 40%-át öleli fel, és segítséget nyújt a példátlan jólét és technológiai innováció korszakának megnyitásában. Közösén segítséget és reményt adtunk a humanitárius katasztrófák elszenvetőinek meg sem tudom mondani hány helyen, a Nyugat-Balkántól kezdve Kongón át egészen Haitiig, ahol most is jelen vagyunk.

Azoknak a szkeptikusoknak, akik mindezeknek az eredményeknek a dacára, továbbra is kétségbe vonják a transzatlanti kapcsolatokat vagy hazámnak az Egyesült Európa irányába tanúsított magatartását, ezt válaszolom: még ha az Egyesült Államokat és az Önök által képviselt nemzeteket nem egyesítenék honfitársaink millióinak közös értékei és közös öröksége (és magamat is e milliók közé sorolom), globális érdekeink akkor is elválaszthatatlanul összekötnének minket.

A hazám és Európa közötti kapcsolat ma ugyanolyan erős és fontos mindannyiunk számára, mint amilyen mindig is volt. Ez a század új kihívásokat hozott, nem kevésbé veszélyeseket, mint a 20. század, és közösén – hangsúlyozom, közösén – sorban szembeszállunk velük. Ezek nehéz ügyek, nézeteltéréseink lesznek, de közösén megoldjuk őket. Az éghajlatváltozás: az egyik legnagyobb fenyegetés, amellyel a bolygónknak szembe kell néznie. Az Egyesült Államok és Európa azon munkálkodik, hogy minden ország, elsősorban a legnagyobb gazdaságok, hozzájáruljanak egy globális megoldáshoz. Mindannyian arra számítottunk, hogy nagy lépést teszünk előre Koppenhágában, és ez így is történt. Most végre kell hajtunk a kibocsátáscsökkentéseket, meg kell oldanunk az egyezményben előírt pénzügyi és átláthatósági kérdéseket, és segítenünk kell a legsérülékenyebb országokat, a fenyegető válság előfutárait az Északi-sarktól a csendes-óceáni szigetekig.

A zavaros afganisztáni és pakisztáni helyzetben együtt dolgozunk azon, hogy felbomlasszuk, széttagoljuk és legyőzzük az al-Kaida- és tálib csapatokat, és hogy kiképezzük az afgán katonai és rendőri erőket, hogy végső soron az ország kormánya meg tudja védeni saját népét, és ne jelentsen fenyegetést a szomszédainak. Ahhoz, hogy Afganisztán kormányzókéességét megteremthessük, az Egyesült Államok, az Európai Unió és tagállamai jelentős pénzügyi és civil forrásokat is felsorakoztatnak. Noha ezeknek a fontos küldetéseknek a fenntartása nem mindig népszerű, de velem együtt Önök mindannyian tudják, hogy ez szükséges. Vezetőként kötelességünk meggyőzni polgárainkat, hogy ezekre a missziókra kollektív biztonságunk érdekében szükség van. Ugyanakkor higgyék el nekem, egy olyan politikusnak, aki az elmúlt 38 évben sok választást megélt, hogy tudom, hogy ez nem könnyű feladat. Biztosíthatom Önöket, hogy ez a feladat semmivel sem népszerűbb nálunk, mint az Önök országaiban.

Az Egyesült Államok és Európa ezért is lép fel közösen, hogy megakadályozzuk, hogy Irán nukleáris fegyverekre tegyen szert: ez a fejlemény veszélybe sodorná az ország polgárait, fenyegetné szomszédait, köztük legközelebbi szövetségeseinket. Közösen, példátlan módon a tárgyalások útjára léptünk az iráni vezetőkkel, és hölgyeim és uraim,

(Taps)

a szkeptikus vélemények ellenére, az elnök komolyan gondolta, amit mondott: bárkinek kezét nyújtunk, aki kinyitja felénk ökölbe szorított kezét. Amikor ez a kormány hivatalba lépett, Obama elnök kijelentette, hogy készek vagyunk Iránnal a kölcsönös érdekek és a kölcsönös tisztelet alapján tárgyalni. Szövetségeseinkkel együtt világossá tettük az iráni vezetők számára, hogyan nyerhetik vissza a nemzetközi közösség bizalmát, többek közt úgy, hogy hozzájárulnak a korábban be nem jelentett dúsító létesítményeik ellenőrzéséhez, és az alacsony dúsítású uránjukat egy kutatóreaktor üzemeltetéséhez szükséges tüzelőanyagra cserélik. De mint az egész világ láthatta, az iráni vezetők durván elutasították közös, jóhiszemű erőfeszítéseinket, és továbbra is a térség stabilitását fenyegető lépéseket tesznek. Szeretnék világosan fogalmazni: Irán nukleáris programja megsérti az Atomszorompó-szerződés során vállalt kötelezettségeit, és azzal a kockázattal jár, hogy nukleáris fegyverkezési versenyt indít el a Közel-Keleten. Nem lenne ironikus – nem lenne ironikus –, hogy miután a vasfüggöny lehullott, és a kölcsönösen garantált pusztítás alapján álló kölcsönös fenyegetés csökkent a szuperhatalmak között, új fegyverkezési verseny indulna el a világ egyik leglabilisabb térségében? Azt hiszem a gyerekeink, az unokáink és dédunokáink nem bocsátanák meg nekünk ezt az ironikus fordulatot.

Továbbá az iráni vezetés terrorista szervezeteket támogat, és ez a támogatás változatlanul folyik, emellett továbbra is folytatódik azoknak a polgároknak a lelketlen üldözése, akik az igazságot keresve békésen az utcára mennek: ez azon kötelesség elárulása, amellyel minden kormány tartozik a polgárainak. Teherán világos választás előtt áll: vagy betartja a nemzetközi szabályokat és visszatér a felelős országok közösségébe – amit remélünk –, vagy szembenéz a további következményekkel és a fokozódó elszigeteltséggel.

Az Irán által teremtett fenyegetés ismeretében el vagyunk kötelezve szövetségeseink biztonsága mellett. Ezért állítottuk hadrendbe a szakaszos, adaptív rakétavédelmi programunkat, hogy elrettentsé a rakétatámadásokat és védelmet nyújtson ellenük ezen a földrészen.

(Taps)

Hölgyeim és uraim, a NATO-n belül is közösen készülünk fel egy sor jövőbeni biztonsági fenyegetésre, többek közt az energiabiztonság és a kiberbiztonság vonatkozásában, és továbbra is támogatjuk a NATO és az EU szoros együttműködését biztonsági kérdésekben.

Tavaly az Egyesült Államok és Európa gyorsan és határozottan cselekedett, amikor a pénzügyi válság olyan ijesztően megrengette a világot, mint a nagy gazdasági világválság óta még soha. Közös fellépésünkkel segítettünk megakadályozni azoknak a jóslatoknak a beteljesedését, amelyek a világgazdaság teljes összeomlását ígérték. Napjainkban Obama elnök és magam szorosan figyelemmel kísérjük a görögországi gazdasági és pénzügyi válságot és az Európai Uniónak a válság leküzdésére tett erőfeszítéseit. Üdvözljük azt a támogatási csomagot, amelyet Európa a Nemzetközi Valutaalappal együtt kidolgoz, és támogatni fogjuk – közvetlenül és az IMF-en keresztül – az Önök lépéseit Görögország megmentésére.

Ezek és más példák, amelyeket hozhattam volna, bizonyítják, hogy Európa nem csupán továbbra is Amerika legnagyobb kereskedelmi partnere, hanem a legfontosabb szövetségese is.

Hölgyeim és uraim, több mint hat évtizeddel ezelőtt ezen a héten gyűltek össze az elődeink, hogy felépítsék azokat az intézményeket, amelyek biztosítják, hogy a 20. század legsötétebb fejezetei ne ismétlődjenek meg a század hátralévő részében vagy a 21. században. Ezek az intézmények – ez az intézmény – nagy sikerrel működnek, de most azok felé a kihívások felé kell fordulnunk, amelyekre a beszédem elején utaltam.

A világ megváltozott. Teljesen megváltozott. Szörnyű szépség született. Talán a legösszetettebb fenyegetés, amellyel napjainkban szembenézünk, polgárainkra irányul nem állami szereplők és erőszakos szélsőségesek részéről, különösen akkor, ha – ne adj’ isten – ezek az erőszakos szélsőségesek tömegpusztító fegyverekhez jutnak. Egy ilyen csapás nem áll meg a határoknál, egyiknél sem. Egyetlen nemzet sem háríthatja el ezt a fenyegetést egyedül, bármilyen erős, gazdag, szervezett, tehetséges legyen is. Csak akkor állíthatjuk meg sikeresen, ha közös ügyé tesszük, és nekünk pontosan ezt kell cselekednünk.

A Lisszaboni Szerződésben ennek a Parlamentnek biztosított új jogosítványok nagyobb szerepet adtak Önöknek ebben a küzdelemben, és erősebb kötelezettséget a felelős kormányozásra. Az Egyesült Államok kormánya és ez a Parlament vitázott azon, hogy hogyan lehet a legjobban megvédeni a polgárainkat anélkül, hogy feladnánk az alapvető jogokat, amelyekre a társadalmaink épülnek. Én teljesen meg vagyok győződve arról, hogy egyszerre kell megvédenünk a polgárainkat és megőrizni szabadságjogainkat, és képesek is leszünk erre.

Mióta tavaly hivatalba léptünk, Obama elnököt és engem arra intett az alkotmányunk parancsa, hogy tökéletesebb összhangot keressünk. Ennek érdekében az egyik első hivatalos intézkedésünk az volt, hogy véget vetettünk annak a kihallgatási gyakorlatnak, amely csekély eredményt hozott, és amelyet jó lelkiismerettel nem tudtunk folytatni.

(Taps)

Elrendeltük a guantánamói fogolytábor bezárását, amely a jogtalanság szimbólumává és a terroristák hívószavává vált.

(Taps)

És nagyra értékeljük a támogatást – nem lehetett könnyű felvállalni –, amelyet sokunktól megkaptunk.

Azért hajtottuk végre ezeket az intézkedéseket, mert Önökhöz hasonlóan Obama elnök és jómagam is elutasítjuk a hamis választást a biztonság és eszméink között. Abban hiszünk, hogy az elveinkhez való ragaszkodás csak erősebbé tesz minket, feladásuk pedig aláássa az erőszakos szélsőség ellen folytatott tágabb küzdelmünket. Mert mi is az ő céljuk? Azt akarják elérni, hogy változtassunk értékeinken – változtassuk meg a viselkedésünket. Nyolc nappal a szeptember 11-ei támadás után azt mondtam több ezrenyi amerikai egyetemi hallgató előtt, hogy nem engedhetik meg, hogy a szeptember 11-ei tragédia megváltoztassa az életünket, mert a terroristáknak pontosan ez a célja. Azt is mondtam nekik, hogy ebben az új harcban Amerika nem győzhet egyedül.

E szavak nemcsak annak az időszaknak az érzéseit írták le, de úgy vélem, hogy igaznak is bizonyultak – és nem kevésbé igazak ma sem. Ennek a hallgatóságnak nem kell ismertetnem Európa büszke hagyományát, a polgárok magánéletének védelmét az állam beavatkozásaival szemben – azt az elkötelezettséget, amely a minden ember inherens méltósága iránti tiszteletben gyökerezik. Ezek elidegeníthetetlen jogok. Mi az Alkotmányunkba foglaltuk ezeket a jogokat, és Amerika ugyanolyan mélyen elkötelezett a magánélet védelme iránt, mint Önök. Az Alkotmányunk negyedik kiegészítése védi az egyéneket az indokolatlan házkutatás és letartóztatás ellen, amit az egyik leghíresebb jogtudósunk egyszer a „békén hagyás jogának” nevezett. Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága világossá tette, hogy a magánülethez fűződő jog az alkotmányban védett alapjog. Az EU-hoz hasonlóan, a Legfelsőbb Bíróság is ezt a jogot a személyes méltóság részeként írta le.

Jómagam 36 éves pályám alatt folyamatosan védtem a magánülethez fűződő jogokat. Az Egyesült Államokban minden évben különböző szervezetek rangsorolják a polgári szabadságok iránt leginkább elkötelezett embereket, és minden évben én – és később Obama elnök – a négy kiválasztott ember között voltunk. Nem magam miatt terhelem Önöket ezzel, hanem azt szeretném megmutatni, hogy ez a kormányzat mennyire elkötelezett az egyének jogai iránt. Ha ebben változás történne, akkor az mindent meghamisítana, amelyet az elmúlt 37 évben mondtam, vagy amiért kiálltam. Amikor a Szenátus igazságügyi bizottságát vezettem, amelynek az a feladata, hogy jóváhagyja az elnök bírójelöltjeit, mint mondtam, a polgári szabadságjogok legszilárdabb hívei között tartottak számon, és ragaszkodtam ahhoz, hogy vizsgáljuk meg, hogy a leendő bírók miként vélekednek a magánülethez fűződő jogokról, mielőtt eldöntjük, hogy megkaphatják-e a kinevezésüket.

Obama elnök és én abban is hiszünk, hogy a kormányzat elsődleges, legalapvetőbb és legszentebb kötelessége polgárainak és azok jogainak a védelme. Obama elnök azt mondta, hogy az ország biztonságának megőrzése az első gondolata reggel, amikor felkel, és az utolsó, amikor este lefekszik. Úgy sejtem, hogy a világ minden vezetője így fogja fel a szerepét. A magánélet szentségénél nem kevésbé elidegeníthetetlen jog a fizikai

biztonság. Az a kormányzat, amely feladja a kötelességét, hogy biztosítsa polgárai biztonságát, nem kevésbé sérti jogaikat, mint az a kormányzat, amely elhallgattatja a másként gondolkodókat vagy bírósági tárgyalás nélkül vet börtönbe vádlottakat.

Tehát barátaim, most is mialatt itt összegyűltünk, az ellenségeink minden rendelkezésükre álló eszközt megragadnak arra, hogy olyan új és pusztító támadásokat hajtsanak végre, amelyek New Yorkot, Londont, Madridot és a világ sok más helyét sújtották. A megállításuk érdekében minden törvényes eszközt fel kell használnunk – rendvédelmi, katonai hírszerzési technológiákat –, amelyek megfelelnek a törvényeinknek és az értékeinknek. Sok fronton vesszük fel a küzdelmet, a hadseregeinkben külföldön szolgáló bátor férfiakról és nőkről kezdve az összetett és gyanús pénzügyi hálózatokat felderítő türelmes és fáradhatatlan rendvédelmi szakemberekig.

Éppen ezen a héten a vám- és határőrségünk, utasinformációk alapján, letartóztatta a New York-i Times Square-en megkísérelt bombatámadás egyik gyanúsítottját, amint megpróbálta elhagyni az országot. Létfonosságú, hogy fenntartsunk minden olyan rendelkezésünkre álló képességet, amelyet a törvény megenged az ilyen támadások megállítására. Ezért úgy gondoljuk, hogy a terrorizmusfinanszírozás felderítésére irányuló program létfontosságú hazánk és Európa biztonságának megőrzése érdekében. Ez a program nagyon fontos tippeket adott a terrorelhárítóknak az Atlanti-óceán mindkét partján, melyek alapján összeesküvéseket lehetett felszámolni és végső soron életeket lehetett megmenteni. A program beépített redundanciákkal rendelkezik, amelyek garantálják, hogy a személyes információkat tiszteletben tartják, és csak a terrorizmus elleni harc érdekében használják fel őket. Ugyanakkor én nem hibáztatom Önöket, amiért megkérdőjelezik a programot. Megértjük az aggodalmaikat. Együttműködünk, hogy megválaszoljuk őket, és egészen biztos vagyok abban, hogy képesek leszünk használni ezt az eszközt és garantálni a magánélethez fűződő jogokat. Fontos, hogy ezt megtegyük, és fontos, hogy minél hamarabb tegyünk meg.

Volt szenátorként azt is tudom, hogy milyen nehéz lehet a globális kihívások által megkövetelt kemény döntéseket meghozni, és hű maradni a helyi értékekhez. Feltételezem, hogy mindannyian átéltek ezt, amikor csak szavaznak ebben a Parlamentben. Minél később tudunk megegyezni a terrorizmusfinanszírozás felderítésére irányuló programról, annál nagyobb a kockázata egy olyan terrortámadásnak, amelyet megakadályozhattunk volna. Vezetőként közös a felelősségünk abban, hogy a törvény adta kereteken belül minden tőlünk telhetőt megtegyünk annak a 800 millió embernek a védelme érdekében, akiket szolgálunk. Voltak nézeteltéréseink korábban, és biztosan lesznek is még, de arról is meg vagyok győződve, hogy a 20. századhoz hasonlóan az Egyesült Államok és Európa képes lesz megfelelni a 21. század kihívásainak is, ha elmondjuk a véleményünket egymásnak, meghallgatjuk a másikat, ha őszinték vagyunk egymással.

(Taps)

Hölgyeim is uraim, bátorságra van szükségünk ahhoz, mint Winston Churchill tanította, hogy felálljunk és megszólaljunk De bátorságra van szükség ahhoz is, hogy leüljünk és figyeljünk. Ma délután egyedül én beszéltem. De biztosíthatom Önöket, hogy én, a kormányom és az elnököm visszatértünk a szövetségeseink meghallgatásának politikájához. Hölgyeim és uraim, nem véletlen, hogy alelnökként az első tengerentúli utam Európába vezetett, akárcsak az elnöké. Az sem véletlen, hogy azóta többször is visszatértünk ide. Az Egyesült Államoknak szüksége van Európára, és tisztelettel kijelentem, hogy Európának is szüksége van az Egyesült Államokra. Nagyobb szükségünk van egymásra, mint valaha.

(Taps)

Én tehát úgy tekintek az eheti évfordulóra, mint egy kiváló alkalomra ahhoz, hogy ismét megerősítsük azokat a kötelezettségeket, amelyek népeink között régen a bajban fonódtak. Most, ahogy régen is, amikor amerikaiak és európaiak eszméket követnek és szövetségeseket keresnek, elsősorban egymásra számítanak, mielőtt bárki máshoz fordulnának. Most, ahogy régen is, nagy megtiszteltetésnek tekintjük, és hálásak vagyunk azért, hogy Önök mellett állhatunk az előttünk álló harcokban. Tehát ismét egyértelművé szeretném tenni: Obama elnök és Joe Biden erőteljesen támogatja az egyesült, szabad és nyitott Európát. Minden erőnkel támogatjuk, amit Önök itt cselekednek. Fogadják jókívánságainkat, az Isten áldja Önöket, és Isten oltalmazza katonáinkat. Nagyon, nagyon köszönöm.

(Taps)

Elnök. - Alelnök úr, nagyon köszönöm. Nagyszerű alapot adott jövőbeni együttműködésünkhöz és megbeszéléseinkhez. Mint mondta, hallgassunk egymásra és beszéljünk egymással. Ez nagyon fontos.

Szeretném megköszönni, hogy megismételte a múlt héten elhangzott legfontosabb kijelentéseket: Európának szüksége van Amerikára. Emlékezünk a 20. századra – az I. világháborúra, a II. világháborúra, a vasfüggönyre

–, vállalva harcoltunk és közösen demokráciákként győzelmet arattunk. És mint ma hozzátette, Amerikának szüksége van Európára. Emlékezni fogunk erre. Jó alap ez a partnerségünkhöz és az együttműködésünkhöz.

Alelnök úr, még egyszer nagyon köszönöm.

(Taps)

ELNÖKÖL: ROUČEK ÚR

alelnök

12. A szavazáshoz fűzött indokolások (folytatás)

Elnök. - Még három szavazási indokolás van hátra.

Jelentés: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Elnök úr, örömmel tapasztalom, hogy az európai pénzeszközök használatával kapcsolatos szabálytalanságok teljes összege csökkenőben van. Különösen biztató az, hogy a mezőgazdasági ágazatban a szabálytalanságok száma oly drámai mértékben, 34%-kal visszaesett. Az OLAF erőteljes és kompetitív szerepe is azok között a tényezők között van, amelyek hozzájárultak a helyzet javulásához. Üdvözlöm az állásfoglalásunkban szereplő azon javaslatot, hogy fokozzuk az uniós tagállamok közötti együttműködést az adózás területén.

Mély aggályomnak szeretnék viszont hangot adni amiatt, hogy a csalárd tevékenységek megnövekedtek az új tagállamokban, különösen Romániában és Bulgáriában. Az EU-10-ben ezek 8%-kal növekedtek, miközben az EU-2 esetében az adósság 152%-kal nőtt. Szeretném kifejezni, hogy erőteljesen támogatom azokat a Romániához és Bulgáriához intézett felhívásokat, hogy építsék ki adminisztratív kapacitásukat az uniós finanszírozás kezelése, valamint minden szinten a közbeszerzési eljárások felügyeletének és átláthatóságának javítása érdekében.

Jelentés: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani Deutsch úrnak kiváló jelentéséért. A mai érdemi vita és – az általam is támogatott – állásfoglalásunk remek kiindulópont az Európai Beruházási Bank jövőbeli tevékenységeihez, főként akkor, ha figyelembe vesszük az EU 2020 stratégiát.

Ezen túlmenően szeretném ismét arra buzdítani az európai kormányokat, hogy biztosítsanak az EBB-nek még nagyobb kölcsönadási kapacitást a szomszédaink felé, főleg a keleti szomszédok felé, akik igencsak rászorulnak a kölcsönökre és befektetésekre, és akik a válság hatásaitól is szenvednek. Az európai szomszédsági politika politikai céljai és az EBB kölcsönzési irányai közötti kompatibilitást a jövőben még inkább biztosítani kell.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: Tömeges atrocitások a nigériai Josban (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Elnök úr! Januárban és márciusban sok olyan nigériai atrocitásnak voltunk tanúi, amelyek jó száz ember halálához – köztük gyermekek és nők halálához – vezettek. Amire Nigériának szüksége van, az legelsősorban egy megbékélési folyamat, valamint az északon élő muzulmánok és a délen élő keresztények közötti békés együttélés.

Másodsorban – figyelemmel arra, hogy noha Nigéria a világ egyik legnagyobb olajtermelője – lakosainak többsége még mindig szegénységben él. Nem részesülnek az ország általános fejlődése nyújtotta előnyökből, így pedig az igen elterjedt korrupcióval kell hatékonyan és komolyan szembeszállni és megküzdeni.

Harmadszor: a Nigériának nyújtott uniós segítségnek a legfőbb problémákat, legérzékenyebb kérdéseket kellene kezelnie, annak érdekében, hogy legalább némi látható előrelépés történjen az országban.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Elnök úr! Igencsak aggasztónak hangzik az a legfrissebb hír, amit a héten a josi keresztényekről kaptam. Az utóbbi hetekben ismét két vallási társunkat – úgy értem, keresztényeket – gyilkoltak meg ebben a nigériai városban. Április 24-én, szombaton, például muzulmán fiatal bandatagok késekkel halálra két újságíró, akik a „Christian monthly”-nál dolgoztak. Az elkövetők áldozataik mobiltelefonját használták arra, hogy felhívják az utóbbiak gyanútlan barátait és rokonait, és azt mondják: „Megöltük mindet, gyereket és nézzétek meg!”

Elnök úr! A nigériai atmoszféra tipikus, büntetlenséggel párosuló erőszakos légkör, amelynek a keresztények a legtöbb áldozataik, és amelynek több száz halált okozott Josban és környékén ez év eleje óta. Jelesül, az egyik megfigyelő szisztematikus vallási üldözésről beszélt. Ezért intézett felhívást a nemzetközi közösséghez – így az európai intézményekhez is –, hogy az iszlám szélsőségeket ismerjék el a lobbánékony nigériai helyzet alapvető magyarázataként, különösen Jos esetében, amely a muzulmán észak és a keresztény dél közötti határvonalon fekszik.

Sajnálatos módon – és ezt ma némi kritikával mondom – épp ez az, amit az állásfoglalásra irányuló közös indítvány pont nem tesz meg (lásd az 5. pontot). Az állásfoglalásra irányuló indítvány nem foglal határozottan állást a Nigériában uralkodó iszlám szélsőséggel kapcsolatban; sőt, ellenzi – idézem – „a kizárólag a valláson alapuló magyarázatokat”. Én is ellenzem az egyetlen okra épülő magyarázatokat, de az EU részéről, ennek a Háznak a részéről a dolgoknak ez a túlzott mértékű leegyszerűsítése nem segít a nigériai keresztényeknek, akiknek az élete – és akkor enyhén fogalmaztam – manapság a remény és a rettegés között lebeg. Ez a bírálathoz az én részemről, és ezért tartózkodtam.

Seán Kelly (PPE). – Elnök úr! Úgy vélem, döbbenetes, hogy egy olyan óriási olajtartalékokkal rendelkező ország, mint Nigéria tömeges atrocitások résztvevője legyen, hanem ugyanakkor – követve az Egyesült Államok alelnökétől hallottakat – a megoldásnak az oktatással, oktatással, oktatással párosuló párbeszédben, párbeszédben, párbeszédben kell rejtenie, hogy az országban béke lehessen.

Nagyrá értékeltem, hogy Joe Biden az ír költő, William Butler Yeats szavait idézte: „szörnyű szépség született”. Reméljük, hogy a szörnyű szépség gyönyörű szépséggé alakulhat Nigériában, és a béke és a jólét fog uralkodni. Az Európai Uniónak ebben jelentős szerepe van, és valószínűleg a mai vita alkalmával, és a szavazással irányt szabunk meg. Ezt nagyrá értékelem.

Elnök. - Az erről az ülésről készült jegyzőkönyvet a következő ülés elején fogják a Parlament elé terjeszteni jóváhagyásra. Ha nincs tiltakozás, akkor a mai ülésen elfogadott állásfoglalásokat az azokban szereplő címzettek és szervezetek számára haladéktalanul átadják.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

Jelentés: Iñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), írásban. – (FR) Azért szavaztam meg ezt az ajánlást, mert kiemeli a Szerződések felülvizsgálatával foglalkozó konventek összehívásának innovatív, konstruktív és demokratikus jellegét (az 1999–2000-ben tartott konvent például az Európai Unió alapjogi chartáját dolgozta ki, a 2002–2003-ban tartott pedig az európai alkotmányt megállapító szerződéstervezetet készítette el), miközben az ajánlás elismeri a Szerződéseknek a jelenleg a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével kapcsolatos átmeneti intézkedések végrehajtásával szükségessé vált felülvizsgálatának összességében kivételes jellegét.

Összegezve: a konventrendszer kell használni, ha már a Szerződések olyan jellegű felülvizsgálatáról beszélünk, amelyek túlmennek a pusztán ideiglenes, technikai kiigazításokon. Ennélfogva – az előadó, Méndez de Vigo úr példáját követve – úgy vélem, helyes, hogy az Európai Parlament „jóváhagyta az Európai Tanácsnak a 36. sz. jegyzőkönyv kormányközi konferencia útján, konvent összehívása nélkül történő módosítására irányuló javaslatát.”

Liam Aylward és Pat the Cope Gallagher (ALDE), írásban. – (GA) Pat the Cope Gallagher európai parlamenti képviselő és Liam Aylward európai parlamenti képviselő felhívták a figyelmet arra, hogy csak Írország és Málta alkalmazza az arányos képviseleti rendszert az európai parlamenti képviselők megválasztására. Észak-Írország az arányos képviseleti rendszert használja az európai választások esetében is. Teljes mértékben ellenezzük az európai parlamenti képviselők megválasztására irányuló egységes vagy azonos választási rendszerek végrehajtását. Az ír állam megalakulása óta bebizonyosodott, hogy az arányos képviseleti rendszer tisztességes és egyenlő rendszer.

David Casa (PPE), írásban. – Ez a szavazás a Szerződéseknek az Európai Parlament összetételével kapcsolatos átmeneti intézkedések céljából történő felülvizsgálatával foglalkozó konvent összehívására vonatkozott. Ha figyelembe vesszük az olyan különféle tényezőket, mint például a 2002. február 22-től 2003. június 18-ig megrendezett konventet, valamint az Európai Unió alapjogi chartáját kidolgozó konventet, akkor egyetértünk az előadó azon nézetével, hogy támogatni kell a Tanács azon javaslatát, hogy a 36. sz. jegyzőkönyv módosítására kormányközi konferencia, és ne konvent összehívása révén kerüljön sor.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével változott az Európai Parlament összetétele, amely 736 képviselő helyett 751-gyel fog rendelkezni. 18 új képviselő érkezik majd 12 tagállamból. Mivel a Lisszaboni Szerződés meghatározza az egyes tagállamokból érkező európai parlamenti képviselők számának felső határát, Németországnak hárommal kevesebb képviselője lesz. Mivel az európai parlamenti képviselők mandátuma a parlamenti ciklus alatt nem csorbítható, ez azt jelenti, hogy a Parlamentnek ideiglenesen 754 képviselője lesz, ami a Szerződés módosítását teszi szükségessé, hogy átmeneti jelleggel megszüntessék a 751 képviselőben megállapított korlátot. Úgy vélem, hogy jobb lett volt ezt az új összetételt a 2010-es választások alkalmával, nem pedig a mostani parlamenti ciklusban alkalmazni, de elismerem, hogy széles körű az egyetértés e változások azonnali életbe léptetését illetően. Emiatt értek egyet azzal, hogy a mindössze az e parlamenti ciklus hátralévő részére vonatkozó átmeneti rendelkezések elfogadására összehívandó kormányközi konferenciát ne előzze meg konvent; ez azonban nem szolgálhat precedenssel a jövőre nézve.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az volt a konventek európai rendszerének vétké – felidézve a francia és az egyesült államokbeli tapasztalatokat –, hogy azt feltételezték, hogy legitimitással rendelkezik, noha valójában akkor még nem rendelkezett azzal. Ezért úgy vélem, hogy az európai alkotmány megállapításáról szóló szerződéstervezetet elfogadó konvent végül extrapolálta azokat a ráruházott hatásköröket. Teljes szívemből azt kívánom, hogy bár mások lettek volna az eredmények, de az akkori körülmények ezt nem tették lehetővé. Ezért úgy gondolom, hogy a kormányközi konferenciák formája képezi a legrealisztikusabb módját annak, hogy a tagállami kormányok között biztosított legyen a párbeszéd, és azoknak azokra a specifikus problémákra kell összpontosítaniuk, amelyek megoldására azokat összehívták, mint például az a probléma, amelyről most szavaztunk.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) A Szerződéseknek az Európai Parlament összetételével kapcsolatos átmeneti intézkedések céljából történő felülvizsgálatával foglalkozó konvent összehívásának mellőzésével kapcsolatos döntésre szavaztam. Azért szavaztam így, mert szerintem felesleges konventet összehívni az Európai Unióról szóló szerződés rendelkezései egyetlen módosításának jóváhagyására. Egyetértek azzal, hogy a Tanácsnak kormányközi konferencia keretében, konvent összehívása nélkül kell módosítania a 36. sz. jegyzőkönyvet.

Jarosław Kalinowski (PPE), írásban. – (PL) Teljes mértékben egyetértek a jelentés szerzőjével, és szeretnék megint emlékeztetni arra, hogy a tagállamok határozott többségében az új parlamenti képviselőket már kinevezték a jelenlegi szabályokkal összhangban. Ezért várjuk a 36. sz. jegyzőkönyv módosításáról szóló tanácsi javaslat bevezetését. Ez lehetővé fogja tenni további képviselőknek, hogy a jegyzőkönyv módosításának jóváhagyása után haladéktalanul megfigyelőként jöjjenek el a Parlamentbe, hatálybalépésével pedig új képviselőtársaink teljes jogú európai parlamenti képviselőkként tudják megkezdeni a munkát.

Franz Obermayr (NI), írásban. – (DE) Az előadó ellenzi a konventet, mert a Szerződéshez fűzött módosítások csupán átmeneti intézkedések. Én nem így látom a helyzetet, mivel az demokratikus problémákat is érint. Franciaországban más választási rendszere van, ezért nem rendelkezik azzal a lehetőséggel, hogy a demokratikusan és közvetlenül egy listáról megválasztott képviselőket „felfelé mozgítsa”. Emiatt szavaztam e jelentés ellen.

Siiri Oviir (ALDE), írásban. – (ET) Ha pontosan és jogi szempontból megnézzük, akkor a döntés, amelyet hozunk, módosítani fogja a konvent összehívását előíró Lisszaboni Szerződést. Mivel azonban az intézkedés hatályát tekintve korlátozott, és csak az átmeneti módosításra korlátozódik, az arányosság elvére támaszkodtam, és támogattam a 479 kollega által megnevezett átmeneti megoldást: tehát azt, hogy a döntés jogát egy kormányközi konferenciának biztosítsuk egy konvent összehívása helyett.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – E jelentés ellen szavaztam, mert nem ellenzem a Szerződések felülvizsgálatával foglalkozó konvent összehívását.

Rafał Trzaskowski (PPE), írásban. – (PL) Azzal kapcsolatban, hogy 18 új képviselő kerüljön a Parlamentbe az volt az egyik legnehezebb döntés, hogy ne hívjunk össze konventet. Ezt a döntést épp az ezen eszköz iránti tiszteletből hoztuk, amely eszköz célkitűzése az alapvető uniós jogra vonatkozó döntések legitimitásának fokozása. Mindez nem szolgál precedenssel a jövőre nézve. A Szerződések módosításával kapcsolatos minden lényeges kérdés – mint például a választási eljárás – még mindig konvent összehívását igényli. Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Méndez de Vigo úrnak és a koordinátoroknak, hogy meghozták ezt a döntést, mert nem volt könnyű. Azért van problémánk a 18 új képviselő kinevezésével, mert néhány tagállam nem a megfelelő eljárást követte. Eldöntöttük azonban, hogy a legfontosabb elv a képviselő elve. Ennek a Háznak mindennekfelett a lehető leggyorsabban kiegyensúlyozott képviselővel kell rendelkeznie. Ezért

felszólítjuk a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb fejezzék be ezt a folyamatot, vállalva ugyanakkor, hogy minden képviselőt közvetlen választások keretében fognak megválasztani.

Jelentés: Iñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), írásban. – (FR) Kollégám, Méndez de Vigo úr kiváló jelentése mellett szavaztam. Valamely átmeneti intézkedésnek ugyanis össze kell tudnia egyeztetni a Lisszaboni Szerződés tiszteletben tartását az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. évi okmány 5. cikkével. Ezért kell felemleni az európai parlamenti képviselők számát 754-re a 2009–2014-es parlamenti ciklus fennmaradó részére.

Ezen túlmenően tetszik a jelentés 6. bekezdésének megfogalmazása, amely az európai parlamenti képviselők megválasztására irányuló, egységes rendszerre szólít fel: „értesíti az Európai Tanácsot, hogy rövidesen képviselőinek közvetlen és általános választójog szerinti, minden tagállamban érvényes egységes eljárás alapján, valamint a minden tagállam számára közös alapelveknek megfelelően történő megválasztásához szükséges rendelkezésekre irányuló javaslatokat szándékozik készíteni, továbbá hogy a Parlament kezdeményezni fogja ezt a választási reformot az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikke (2) bekezdésének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 223. cikkének megfelelően; ragaszkodik hozzá továbbá, hogy olyan konventet hívjanak össze a Szerződések felülvizsgálatának előkészítésére, amely elkötelezett az Európai Parlament reformja mellett.”

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), írásban. – (FR) Az Európai Parlament hozzájárult ahhoz, hogy 18 európai parlamenti képviselő csatlakozzon a képviselőházhoz a parlamenti ciklus során. Ez a hozzájárulás azt jelenti, hogy a 2009 júniusában a Nizzai Szerződés szerinti eljárással megválasztott Parlament összhangban van a Lisszaboni Szerződéssel, amely 2009. december 1-jén lépett hatályba.

A jelentés ellen szavaztam, és ezt egyetlen olyan ok miatt tettem, ami szerintem kulcsfontosságú: a 2009. júniusi európai választások alkalmával a legtöbb tagállam igen valószínűnek hitte, hogy a Lisszaboni Szerződést haladéktalanul ratifikálják. Következésképpen kiigazították a választások megtartásának módját. Nem ez a helyzet Franciaországgal, amely semmit nem tett a 72 európai parlamenti képviselőről 74-re való zökkenőmentes áttérés biztosítására.

A végső soron meglelt megoldás – a nemzetgyűlés két képviselőjének kinevezése – elfogadhatatlan. 1979 óta az európai polgárok közvetlen általános választójog alapján választják meg az európai parlamenti képviselőket, nem pedig a nemzetgyűlések nevezik ki őket. A közvetlen választójognak köszönhetően beszélhetünk jogszerűen valamennyi európai nevében. Az a tény, hogy a Parlament elfogadta a francia kompromisszumot, aggasztó példával szolgál arra, hogy elmulasztotta betartani a Szerződéseket.

Philip Bradbourn (ECR), írásban. – Üdvözljük az arra irányuló intézkedéseket, hogy 18 további képviselő számára tegyük lehetővé, hogy helyet foglaljanak az Európai Parlamentben. Nem szabad azonban megfigyelői jogállást élvezniük mindaddig, amíg az átmeneti rendelkezések hatályba nem lépnek és elfoglalhatják helyüket teljes jogú parlamenti képviselőkként. Megfigyelőként az újonnan érkező képviselők díjazásra és költségeik megtérítésére lennének jogosultak az előtt, hogy szavazhatnának. Ez helytelen, ezért szavazott küldöttségünk e jelentés ellen.

Françoise Castex (S&D), írásban. – (FR) A leghatározottabb bírálattal kell illessem Franciaországnak az Európai Parlamentben helyeik elfoglalására a Lisszaboni Szerződés hatálybalépés alapján történő felkért két további európai parlamenti képviselő kinevezésére irányuló döntését.

A választást előrevetítő és természetesen a 2009. júniusi európai választások eredményeire támaszkodó e reformmal érintett másik 11 európai országgal ellentétében a francia kormány – a maga részéről – úgy döntött, hogy egyszerűen saját parlamentjéből nevezi ki a képviselőket: ez szegény a demokráciára nézve.

Mindemellett a francia szocialisták nem gondolták úgy, hogy a másik 16 európai parlamenti képviselőnek kell megfizetnie az árat Franciaország telje mértékű felkészületlenségéért, és végül egy kormányközi konferencia megtartását javasoltuk, amely lehetővé fogja tenni ezeknek a megválasztott európai parlamenti képviselőknek – először csak megfigyelőként –, hogy eljuttassák az őket ezzel az egyetlen céllal megválasztó európai polgárok képviselőinek szerepét.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) A legutóbbi európai választásokra (2009) a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt került sor, így a Parlament összetétele ugyanaz, mint amit a Nizzai Szerződés megállapított (736 képviselő). Az Európai Tanács egyetértett a Parlament által 2007-ben az összetételre vonatkozóan

javasolt tervezettel: azzal, hogy a képviselők száma 750-ről 751-re nőjön. Jobbnak tartottam volna, ha az Európai Parlament új összetételének alkalmazására csak a következő, 2014-es európai választásokon kerül sor. Mindazonáltal széles körű egyetértés övezi azt, hogy ez már most megtörténjen. Ennélfogva szabályozni kell azt, hogy a (12 tagállam között megoszló) 18 új képviselőt hogyan fogják megválasztani. Az új Szerződés meghúzza az egyes tagállamokból érkező európai parlamenti képviselők számának felső határát, ami azt jelenti, hogy Németország képviselői helyeket veszít. Mivel az európai parlamenti képviselők mandátuma a parlamenti ciklus alatt nem csorbítható, ez azt jelenti, hogy a Parlamentnek ideiglenesen 754 képviselője lesz. Egyetérttek az előadóval, Mendez de Vigo úrral, amikor azt ajánlja, hogy a Parlamentben a képviselőket regionális torzulásainak elkerülése érdekében az új képviselők ugyanaznap foglalják el helyüket. Nem értek egyet azzal a lehetőséggel, hogy az új képviselőket nemzeti hatóságaik nevezhessék ki. Úgy vélem, hogy a képviselők csak választások révén szerezhetnek legitimitást.

Marielle De Sarnez (ALDE), írásban. – (FR) A Lisszaboni Szerződés az európai parlamenti képviselők számát 736-ról 751-re növeli. A 2009-es választások azonban még a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt zajlottak le, és csak 736 európai parlamenti képviselőt választottak meg. Ezért Parlamentünknek új rendelkezéseket kellett elfogadnia a parlamenti ciklus fennmaradó részét illető összetételre vonatkozóan. A Demokratikus Mozgalom küldöttsége két okból kifolyólag nem szavazta meg a szöveget. Nem tudunk egyetérteni a Tanácsnak a nemzeti parlamentek képviselőiből, az állam- vagy kormányfőkből, a Parlamentből és a Bizottságból álló konvent megtartása nélküli kormányközi konferencia összehívására irányuló javaslatával. Ez a gyorsított eljárás a Szerződéseknek nemcsak a szellemét, de a betűjét is sérti. Egyszersmind szerencsétlen precedenssel is szolgál. A 18 további európai parlamenti képviselő körében a francia nemzetgyűlés két tagjának kinevezése komoly támadás az elsődleges joganyaggal szemben, amely azt írja elő, hogy az európai parlamenti képviselőket közvetlen és általános választójoggal kell megválasztani, és őket nem a nemzeti parlamenteknek kell kinevezniük. E közzjáték egyetlen pozitív eredménye, hogy felhívta a figyelmet arra, hogy a Parlament választási eljárása hosszú távon reformra szorul, pontosabban rámutatott arra az igényre, amelyet már régóta hangoztatunk, hogy az európai parlamenti képviselők bizonyos hányadát egy európai választókörzet részére válasszák meg.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Azért szavaztam erre a jelentésre, mert azt mondja ki, hogy 12 tagállamból érkező 18 további európai parlamenti képviselő foglalhatja el helyét, miután megválasztották. Sajnálatos, hogy a Tanács nem fogadta el időben az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a képviselők számára lehetővé váljon, hogy helyüket közvetlenül a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után foglalhassák el.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az, hogy a Lisszaboni Szerződés nem lépett időben hatályba ahhoz, hogy azt rögtön a 2009–2014-es európai parlamenti ciklussal kapcsolatos választásokra alkalmazni lehessen, olyan problémához vezetett, amelyet végül – szerintem – érzékenyen és az átmeneti időszakok elkerülhetetlen nehézségeit tükröző módon rendeztek. Ennélfogva – noha nem volna értelme és nem is lenne legitim megfosztani a megválasztott képviselőket mandátumaiktól – az sem volna ésszerű, ha megakadályoznánk a képviselők száma emelkedésének előnyeiből részesülő tagállamokat abban, hogy őket a saját választási rendszereikre irányadó jogszabályokkal összhangban nevezzék ki. A rendkívüli körülmények teljes mértékben igazolják a rendkívüli megoldások elfogadását.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Elfogadták az európai parlamenti képviselők összlétszámának (a Nizzai Szerződésben előírt 736-ról 751-re) 15 fővel, 12 tagállam között eloszló 18 további képviselői hellyel történő növelését. Németország hárommal kevesebb helyet kapott az EU-Szerződésben megállapított maximális szám alapján. A Lisszaboni Szerződés nem lépett hatályba a 2009-es európai választások előtt, tehát azokat a Nizzai Szerződés rendelkezéseivel összhangban tartották, ami azt jelenti, hogy az Európai Parlamentnek jelenleg 736, és nem 751 képviselője van. Másfelől a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése azt jelenti, hogy 12 érintett tagállamból érkező 18 további európai parlamenti képviselő foglalhatja el legitimen helyét. Nem lehet csorbítani az európai parlamenti képviselők mandátumát a parlamenti ciklus során, vagyis nem lehet a német küldöttségben helyet foglaló európai parlamenti képviselők jelenlegi számát hárommal csökkenteni. Ennélfogva azon a véleményen vagyok, hogy a 36. sz. jegyzőkönyv Európai Tanács által kért módosítása közvetlenül a Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseiből ered, és olyan érvényes megoldást képez, amely a további helyekre jogosult valamennyi tagállamnak lehetővé fogja tenni, hogy kinevezze az érintett európai parlamenti képviselőket. E 18 európai parlamenti képviselőnek egyidejűleg kell elfoglalnia helyét a Parlamentben azért, hogy a Házban ne boruljon fel a nemzetek egyensúlya.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Amint azt állítjuk és amint az ebből a jelentésből is látszik, a Lisszaboni Szerződés nemcsak hogy neoliberális, militarista és föderalista politikákat hajt végre, de egyszersmind kétértelműségekkel és ellentmondásokkal teli jogi eszköz is, mint amilyeneket az Európai Parlament összetételére vonatkozó rendelkezésekről szóló (36. sz.) jegyzőkönyv is tartalmaz. A Szerződések

előmozdításán fáradozók arroganciája olyan nagy mértékű volt, hogy elejét vette annak, hogy e rendelkezéseket rugalmassá tegyék, mert minden megtette annak elkerülése érdekében, hogy népszavazásokra kerüljön sor, azért, hogy elszökjenek az uniós országok népeinek egy szavazása elől és a francia és a holland emberek által az ún. „alkotmányos szerződésre” mondott „nem” megismétlődése elől. Az ír emberek szintén nemet mondtak erre a szövegparódiára, és csupán nem kevés nyomást és zsarolást követően szereztek meg szavazatukat – de csak az európai választások után.

Ez a jelentés bizonyítéka néhány európai parlamenti képviselő azon kísérletére, hogy elsáncolják az EU föderalista röppályáját azáltal, hogy olyan demokratikus legitimitásra hivatkoznak, amellyel a Szerződés nem rendelkezik. E képviselők egyszersmind arra is törekszenek, hogy még inkább az uniós érdekek alá rendeljék a nemzeti jogszabályokat azzal, hogy olyan javaslatokat tesznek, amelyek valamennyi tagállamban egységes választási eljárásra irányulnak, ami minden tagállam szuverén hatásköre, és amely azt igényli, hogy egy, az Európai Parlament reformjával megbízott konventet hívjanak össze a Szerződések felülvizsgálatára.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A probléma bökkenőjét illetően semmin nem változtat az, hogy a Szerződéseket kormányközi konferencia útján vagy konvent révén vizsgálják felül. Teljesen mindegy, hogy inkompetencián, hanyagságon keresztül vagy politikai tévedésből, egyetlen állam, Franciaország – jó néhány képviselőcsoport, köztük a sajátom ismételt felhívásai ellenére – behunyta szemét a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének az európai parlamenti képvisellel kapcsolatos következményei előtt. Következésképpen ma Franciaország az egyetlen a 27 tagállam közül, amely egy olyan nemzetgyűlés által hozott határozat közvetett módján kíván két új európai parlamenti képviselőt kinevezni, amely nemzetgyűlés szavazási rendszere teljes mértékben igazságtalan. Mindez maguknak a Szerződéseknek a megsértésével, és az 1976. évi okmány megsértésével, amely az európai parlamenti képviselők közvetlen és általános választójog alapján történő megválasztásáról rendelkezik. Ezen túlmenően mindebben az európai parlamentbeli Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetségének képviselőcsoportja is bűnrészes, amely – annak ellenére, hogy súlyos csapással kellett szembenéznie a 2009-es választásokon – két további helyet kap örökül. Ez barátok között zajló cselszövés, e Parlament támogatása mellett. Sajnos annak érdekében, hogy eltusolja ezt az anomáliát, az előadó az intézkedés ideiglenes jellege mögé bújik. Ideiglenes?! Az új francia európai parlamenti képviselők négy évig lesznek képviselők, ami a parlamenti ciklusnak több mint 80%-a. Azt vártam volna, hogy képviselőtársaink szilárdabbak lesznek mind a szavak értékének szintjén, mind pedig a demokratikus elvek védelme tekintetében.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Megszavaztam a Franciaország döntése elfogadhatatlan jellegének hangsúlyozására irányuló jó néhány módosítást, amely ország nemzetgyűlésének képviselőit jelöli ki, hogy 16 olyan másik képviselő mellett foglaljon helyet az Európai Parlamentben, akik – a maguk részéről – megnyerték a 2009. június 7-i választásokat. Véleményem szerint ez a döntés – amelyet egyértelműen teljes felkészületlenség közepette tettek – ellentétes a demokratikus elvekkel, és lényeges kérdéseket vet fel az Európai Parlament demokratikus legitimitását illetően. Másfelől azonban nem szabad megakadályoznunk a többi olyan európai parlamenti képviselő érkezését, akiknek kijelölése tökéletesen összhangban van a Szerződések szellemével. Ez a kérdés azt bizonyítja, hogy milyen nagyon szükség van arra, hogy a jövőben egységes módszert biztosítsunk a saját számunkra az európai parlamenti képviselők közvetlen és általános választójoggal való kinevezését illetően, oly módon, hogy ezt a reformot konvent útján hajtsuk végre.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – A jelentés ellen szavaztam a legfőbb módosításunk miatt, amelyben azt követeltük, hogy az európai parlamenti képviselőket közvetlen és általános választójoggal válasszák meg.

Jelentés: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), írásban. – (IT) Leadtam szavazatom, amely kategorikusan támogatja a Méndez de Vigo úr által elkészített két jelentést. Két okból kifolyólag vagyok elégedett: az elnökségem mellett működő bizottság azonnal cselekedett, és átmeneti egyezséget ért el, amely előkészítette a mai plenáris ülésen igen nagy többséggel elért egyezséget.

Ebből a szempontból jóváhagytam a bizottsági szinten előterjesztett, egyik saját módosításommal bevezetett 5. bekezdés elleni szavazás elgondolását, azért, hogy hangsúlyozzam azt, hogy a 18 új képviselő kinevezésének a lehető legjobban meg kell felelnie az 1976. évi választási okmány rendelkezéseinek, amely azt követeli meg, hogy a képviselőket közvetlenül az európai polgárok válasszák. Ennélfogva előnyben kell részesíteni azt az automatikus módszert, amely a legutóbbi európai választások során nem megválasztott jelöltek közül a legtöbb szavazatot kapott jelölteknek teszi lehetővé, hogy csatlakozzanak a Parlamenthez. Ha azonban a

nemzeti választási rendszer nem teszi lehetővé ennek kiszámítását, akkor a nemzeti parlamentek általi kinevezéshez folyamodhatunk.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: Kirgizisztán (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), írásban. – (IT) A kirgizisztáni politikai válság a közép-ázsiai régió destabilizációjának újabb epizódja, amely régió – mint tudjuk – kulcsfontosságú Európa számára azon kérdés jelentősége miatt, hogy honnan szerezzük be energiánkat és nyersanyagainkat, és kulcsfontosságú az Egyesült Államok és Oroszország számára is – az ország stratégiai helyzetének ismeretében. Ez – sajnálatos módon – a 2005-ös forradalom bosszantó eredménye, amely forradalom felkeltette az apró, egykori szovjet köztársaság politikai dinamikájában bekövetkező tényleges változások iránti reményeket, és amely úgy tűnt, hogy – az ugyanazokban az években Ukrajnában és Grúziában zajló eseményekkel együtt – az egész régióban egy nyugodtabb geopolitikai jövőt vetít előre. Sajnos mára Kirgizisztán egy be nem következett változás gyümölcseit szedi, a ma szavazásra bocsátott állásfoglalás pedig tartalmazza azokat a szükséges és megfelelő iránymutatásokat, amelyeket ennek a Háznak a kirgiz kérdéssel nemzetközi és diplomáciai fórumokon közvetlenül foglalkozó európai testületek számára kell adni. A remények szerint a Bizottság és a Tanács folyamatosan együtt fog dolgozni ezen iránymutatásokon, és mindenekfelett sürgősen fogja ezt megtenni, amely sürgősség sajnos megbocsáthatatlanul hiányzott más – akár nemrégiben történt – esetekben. Annak őszinte reményében szavaztam az állásfoglalásra irányuló közös indítvány mellett, hogy az európai fellépés pozitív hatással lesz Kirgizisztán stabilizációjára.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az egykori Szovjetunió szétesésének egyik termékét, Kirgizisztánt vitatják a nagyhatalmak, és úgy tűnik, hogy az ország a politikai agitáció, valamint a politikai és társadalmi szerkezet szétesésének áramába süllyedt, amit az európai intézményeknek és a tagállami kormányoknak jobban nyomon kell követniük. Orvosolni kell Európának a közép-ázsiai köztársaságokkal kapcsolatos viszonylagos ismerethiányát, és olyan kapcsolati és kommunikációs csatornákat kell keresni, amelyek lehetővé teszik a több információhoz való jobb hozzáférést és e köztársaságok helyzetének alaposabb nyomon követését. Üdvözlöm az Európai Unió az iránti szilárd elkötelezettségét, hogy a Kirgizisztánnal kapcsolatos menetrend középpontjába a szabadság, demokrácia és emberi jogok kérdéseit állítja. Azt is remélem, hogy az ideiglenes kormány legalább olyan jónak bizonyul, mint ahogy beszél, és olyan reformokat végez majd el, amelyek nem hagyják figyelmen kívül ezeket a kérdéseket. A választások és az alkotmányos népszavazás megtartásának bejelentése biztató jel a közeljövőt illetően.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Független megfigyelők szerint a tavalyi kirgizisztáni elnöki választásokat, amelyek keretében Kurmanbek Bakijevet újból megválasztották, komoly csalások fertőzték meg. Emellett kezdeti demokratikus kötelezettségvállalásai után Bakijev uralma autoritáriussá vált. A tömeges demonstrációkat követően Bakijev elnök a főváros elhagyására kényszerült, helyét pedig az ellenzék vezetője, Roza Otunbajeva által irányított ideiglenes kormány vette át, aki a hatáskörrel kapcsolatos jogutódlásról rendeletet, a kirgiz alkotmány betartására pedig végzést adott ki. Mindeközben Bakijev elszökött az országból és Kazahsztánban keresett menedéket. Kirgizisztán a Közép-Ázsia szívében lévő stratégiai elhelyezkedése miatt vonzza az Egyesült Államok és Oroszország különleges figyelmét. Az EU és Közép-Ázsia közös kihívásokkal szembesülnek az energia, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a drogkereskedelem elleni küzdelem és a terrorizmus elleni küzdelem terén. Emiatt az EU-nak aktívan együtt kell működnie az ideiglenes kormánnyal azzal a céllal, hogy feltárják és kihasználják a felelősségteljes kormányzás, az igazságszolgáltatás függetlensége és a közép-ázsiai stratégiában megállapított más uniós politikai célkitűzések előmozdítása terén meglévő lehetőségeket.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), írásban. – (PL) Az Európai Parlament Kirgizisztánról szóló állásfoglalásra irányuló indítványának társszerzőjeként szeretnék köszönetet mondani azon képviselőtársaimnak, akik ma e dokumentum mellett szavaztak. Mindenképpen meg kell jegyezni az ideiglenes kirgizisztáni kormány által bejelentett azon szándékot, hogy elkezdenek dolgozni az alkotmányos reformon és a demokratikus választások megtartása alapjainak gyors megteremtésén. Ez szolgál magyarázatként az ideiglenes kormányhoz intézett azon felhívásra, hogy teljesítse Kirgizisztán nemzetközi kötelezettségeit és biztosítsa, hogy a választási folyamat szabad és tisztességes lesz. Izgatottan kísérjük figyelemmel a kirgizisztáni eseményeket, és ez a NATO és más, az afganisztáni küldetésben részt vevő nemzetközi erők folyamatos ellátási folyosójának fenntartására is vonatkozik. Alapvető fontosságú, hogy az Európai Unió és az Európai Parlament igen gondosan kísérje figyelemmel a kirgizisztáni helyzetet, hogy alapvető segítséget nyújtson, valamint hogy támogassa a kirgizisztáni társadalom valamennyi csoportja közötti párbeszédet.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), írásban. – (PL) A Kirgizisztánról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, mert úgy vélem, hogy a közép-ázsiai küldöttség tagjaként kötelességem legalább

ennyi támogatást biztosítani egy olyan nemzet számára, amely az utóbbi hetekben ilyen nehéz helyzetben találta magát. Az állásfoglalás felszólít arra, hogy vessenek véget az erőszaknak, a konfliktus részvevői folytassanak párbeszédet, valamint hogy tartsák tiszteletben a szabadsághoz való jogot és az emberi jogokat, valamint a jogállamiság elveit, valamint hangsúlyozza a koherens és stabil alkotmányos keret demokrácia biztosítása terén meglévő jelentőségét. Ennélfogva úgy vélem, hogy a nemzetközi támogatási programot a lehető leghamarabb be kell indítani, az EU-nak pedig vezető szerepet kell vállalnia a programban.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A jelenleg Kirgizisztánban tapasztalható helyzet aggasztó, annál is inkább, mert az ország Közép-Ázsia igen fontos részén fekszik, Afganisztánhoz közeli geostratégiai elhelyezkedésben, és közel a Fergana-völgyhöz. Szükség van egy, az ENSZ által vezetett nemzetközi vizsgálatra annak érdekében, hogy meg lehessen határozni a felelősséget. Fontos az, hogy a közép-ázsiai különleges képviselő igen szorosan kövesse nyomon a helyzetet, szorosan együttműködve az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjével és az Európai Bizottság alelnökével.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), írásban. – (PL) Az Európai Parlament kirgizisztáni helyzetről szóló, 2010. május 6-i RC-B7-0246/2010. sz. állásfoglalásra irányuló indítványa a Kirgizisztánhoz és hatóságaihoz szóló irányuló közös európai hang. A Kirgizisztánról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány fontos jelzés az Európai Unió és egész Európa részéről. Bizonyítanunk kell a polgároknak és a kirgizisztáni hatóságoknak – és nem csupán az ehhez hasonló állásfoglalásokkal –, hogy támogatjuk a demokrácia megerősödését és a társadalom fejlődését, a lakosság biztonságát és a fenntartható növekedést.

Az Európai Parlamentnek olyan intézménynek kell lennie, amely támogatja a demokrácia valamennyi lehetséges módját, és nem fogad el semmiféle letérést erről az útról. A kirgizisztáni változások az elmúlt pár év és a tulipános forradalommal kapcsolatos remények múlandó jellegének következményei. A választási csalás és az autoritarianizmus Kirgizisztánban működni kezdő enyhe formája nem lehet és nem is lesz közömbös kérdés. Kizárólag olyan intézkedéseket támogathatunk és fogunk támogatni, amelyek demokratikusak, mert ezek képezik az Európai Unió alapját. Más jellegű intézményekhez nem adhatjuk hozzájárulásunkat. Remélem, hogy a Kirgizisztánról szóló állásfoglalás az általunk majdan megtett számos lépés egyike. Egész Európa ezt várja el tőlünk.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – A nagy többséggel egyetemben én is ezen állásfoglalás mellett szavaztam a szavazás során eszközölt két szóbeli módosítással együtt.

Vilja Savisaar (ALDE), írásban. – (ET) A Kirgizisztánban április elején – immár egy hónapja – lezajlott események komoly következményekkel jártak mind az ország belső kormányzati helyzetére, mind pedig nemzetközi kapcsolataira. Ennek köszönhetően Oroszország fokozta befolyását Kirgizisztánban, úgy katonailag, mint gazdaságilag, amely várható volt a két ország közötti korábbi gazdasági kapcsolatok ismeretében. Ugyanakkor Oroszország ígéretet tett arra, hogy gazdasági segítséget fog biztosítani mind közvetlen pénzügyi támogatás révén, mind pedig azáltal, hogy a gáz- és az olajipari termékeket kedvező áron adja el. A mai jelentés főként arra hívja fel a figyelmet, hogy az Európai Uniónak és az ENSZ-nek segítséget kell nyújtania annak biztosításához, hogy demokratikus kormányt választanak meg, valamint hogy az országban megszűnjenek az emberi jogi jogsértések.

Minden bizonnyal igaz, hogy mind az állami szektorban, mind pedig az igazságszolgáltatási rendszerben csökkenteni kívánják a korrupciót, ami talán szükségessé teszi az állami szektor reformját és garantálni fogja az igazságszolgáltatási rendszer függetlenségét. Mégis mindez közvetlenül kapcsolódik az ország gazdasági helyzetéhez, ezért együttműködésre van szükség az EU, az ENSZ és Oroszország között, máskülönben Kirgizisztán nem fog prioritást élvezni; hanem ehelyett a „nagy hatalmak” fogják azt megkísérelni, hogy a helyzetet a saját javukra fordítsák. Ezért támogatom ezt az állásfoglalást, amely minden felet az együttműködésre szólít fel az emberi jogok betartásának, a demokrácia fejlődésének, valamint az állami szektor reformjának és az igazságszolgáltatási rendszer függetlenségének biztosítása érdekében. Úgy vélem azonban, hogy időnek kell eltelnie ahhoz, hogy az ország elérje a demokrácia kívánatos szintjét, mivel ahhoz, hogy ez bekövetkezzen, nyílt pályázatokon keresztül kell a kinevezéseknek megtörténnie ahelyett, hogy a pozíciókat a hozzátartozóknak osztják ki.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: Elektromos járművek (B7-0261/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Üdvözlöm a tiszta és hatékony járművekről szóló újabb közleményt. Az elektromos járművek forgalomba hozatala versenyelőnyt jelenthet az európai ipar számára. Nem felejthetjük el azonban, hogy Európa jelenleg a világegyetem egyik gépjárműiparban és nem kockáztathatjuk ezt a versenyelőnyünket. Felhívom tehát a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsák ki az elektromos

járművek belső piacához szükséges feltételeket. Egyúttal figyelmeztetek az akkumulátorszabványok és kompatibilis töltési pontok harmonizációjának szükségességére a különböző tagállamokban. Szintén fontos adóösztönzőket kialakítani megfelelő elektromos díjakkal a fogyasztók számára. Egy másik alapvető tényező a villamosenergia-hálózat modernizációja lesz. Az intelligens hálózatokkal és akkumulátortechnológiákkal kapcsolatos kutatásba és fejlesztésbe történő nagyobb beruházásra hívlak fel, az elsődleges anyagok hatékonyabb felhasználásának lehetővé tétele érdekében. Kérem ezért, hogy minden erőfeszítést tegyünk meg Európa világszintű vezető szerepének megőrzése érdekében a gépjárműiparban.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Azért szavaztam az állásfoglalásra irányuló indítványra, mert hiszek abban, hogy az elektromos járművek hozzájárulhatnak az Európa 2020 Stratégia célkitűzéseéhez, amelyek a tudás és innováció alapú gazdaságból, valamint az energiaforrások hatékonyabb felhasználását támogató gazdaságból tevődnek össze; más szavakkal, egy környezetbarát és verseny alapú gazdaságból.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Fontos – legalábbis hosszú távon – alternatívákat találni olyan időkben, amikor a CO₂-kibocsátásokról szóló vita elkerülhetetlenné vált annak a klímaváltozásban betöltött központi szerepe, illetve amikor az üzemanyagárak ingadozása fenntarthatatlanná tette a petróleum és származékaitól való jelenlegi függőséget folytatását. Emiatt a gazdasági és szociális szükségletek szolgálatába hajtott innovációnak tudományosan és gazdaságilag életképes megoldásokat kell keresnie. Az elektromos járművek nagy piaci potenciállal bíró jelentős innovációt képviselnek – különösen hosszú távon –, mivel csökkentik a CO₂ és más szennyező anyagok kibocsátását, egyben növelik az energia felhasználás hatékonyságát és növelik az innováció alapú technológiai vezető szerepet. A fentiekre figyelemmel ki kell alakítani egy, az elektromos járművekre vonatkozó európai stratégiát, amely támogatja az ipart a tiszta és élhető technológia kidolgozását és támogatja az elektromos járművek egységes piacának létrehozását. Nem kevésbé, még egyszer figyelmeztetnem kell arra, hogy az európai stratégia meghatározása nem jelentheti az iparra nehezedő összetett szabályozások létrehozását, ami kockára tenné az ipar fejlődését és életképességét.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) A klímaváltozás által támasztott kihívások, a CO₂ kibocsátások és más szennyező anyagok, valamint az üzemanyagok ingadozásai kedvező körülményeket hoztak létre az elektromos járművek fejlesztéséhez világszerte. Az elektromos járművek hozzájárulnak az Európa 2020 célkitűzéseéhez, az innováció és tudás elősegítéséhez (intelligens növekedés), a hatékonyabb és zöldebb gazdaság előmozdításához (fenntartható növekedés) és a gazdaság növekedésének munkahelyek létrehozásával történő lehetővé tételéhez (inkluzív növekedés). Lényeges, hogy csökkenjen az elektromos járművek – leginkább az akkumulátorok magas költségeiből eredő – magas költsége, amely kutatást és innovációt igényel. Üdvözlöm ezért a spanyol elnökség által az elektromos járművek fejlesztésének a klímaváltozás elleni küzdelem keretében tulajdonított fontosságot, valamint a Bizottság 2010. április 27-i közleményét a tiszta és energiatakarékos járművekről szóló európai stratégiáról. Azt hiszem, hogy létre kell hozni az elektromos járművek egységes piacának léteéhez szükséges feltételeket meg kell teremteni, ugyanakkor pedig biztosítani kell a politikák uniós szintű hatékony koordinációját a – különösen a foglalkoztatást érintő – negatív hatások elkerülésének érdekében. E koordináció szintén ösztönzi a kompatibilitást és az interoperabilitást.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Azt gondoljuk, hogy az elektromos autók fejlesztése szükséges, hogy legyen alternatíva a fosszilis üzemanyagokkal működő járműveknek. Az ilyen járművekkel összefüggő légköri szennyezéssel, a fosszilis üzemanyag – különösen olaj – tartalékok néhány évtizeden belül bekövetkező kimerülésével, valamint a jelenlegi energia paradigma sajnos valószínű fennmaradásának lehetőségével szembe nézve, az elektromos járművek fejlesztése kiemelkedően fontos és megfontolandó lehetőségként merül fel. Ugyanakkor az ilyen járművekhez még mindig kapcsolódó korlátokat és nehézségeket – amelyeket a vita során megemlítettünk – nem szabad figyelmen kívül hagyni. E problémák és korlátok következtében – mint említettük – nem ajánlott kereskedelmi vagy hirdetési kockázatokat vállalni. Ehelyett figyelmeztetnek a „további kutatási és fejlesztési tevékenység szükségességére az elektromos járművek tulajdonságainak javítása és költségeinek csökkentése érdekében”. Mindenekelőtt, a jelentésben említett jelentősen dekarbonizált közlekedési rendszer 2050-re történő kialakítása céljának tartalmaznia kell a különböző típusú tömegközlekedési megoldások fejlesztését és azok használatának ösztönzését, hogy mindenki hozzáférhessen azokhoz; az elektromos járműveknek erőteljesen meg kell jelenniük ebben a folyamatban.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, amely – többek között – lehetővé teszi az elektromos autók töltőinek szabványosítását, mivel az Európai Unió és annak polgárai csak előnyökben részesülhetnek az elektromos járművek európai piacának fejlődéséből és akár a globális piac létrehozásából. Ezen intézkedések tehát erősítik az unió helyzetét a szennyezés elleni küzdelemben és a környezetvédelemben azzal, hogy elősegítik a tiszta járművek használatát, bármilyen

típusú járműről legyen is szó. Elősegítik továbbá a kutatást és az innovációt, így pozitív következményekkel járnak az Európai Unió versenyképességére a technológia terén. Ezen állásfoglalásra irányuló indítvány elfogadása valószínűleg egy új társadalmi modell előhírnöke lesz, amely a különböző kihívásokat (környezeti, társadalmi, technológiai, demográfiai stb.) is figyelembe veszi. Számítok az európai intézmények támogatására e vállalkozásban.

Iosif Matula (PPE), írásban. – (RO) Támogatom az elektromos járművek előmozdítását mint közép- és hosszú távú prioritást. Találnunk kell megoldásokat a tagállamok ösztönzésére, hogy az elektromos járművek szabványosítására irányuló közös stratégiát hajtsanak végre. E stratégia sikere határozottan csökkenteni fogja a használók költségeit, így az elektromos járművek vonzóbbak lesznek. Az uniós szintű koordináció hiánya azt fogja jelenteni, hogy nem csak a felhasználóknak magasabb költségeket kell fizetniük. Az ipari gyártóknak szabványosítaniuk kell a saját ipari specifikációikat, aminek közvetlen hatása lesz a költségekre. Így, ha a kívánatos irányba szeretnénk haladni, azt gondolom, hogy a szabványosítási eljárásra kell összpontosítanunk. Utakat kell találnunk arra, hogy az európai fogyasztókat az elektromos autók használatára ösztönözzük. Azt gondolom, hogy ezzel kapcsolatban komoly szerep vár a helyi hatóságokra. Ők saját példájukon, valamint infrastrukturális létesítmények és a különböző töltőkkel összefüggő kedvezmények – például parkolással vagy szennyezéssel kapcsolatban – biztosításán keresztül képesek lesznek ösztönözni az európai fogyasztókat. Azt hiszem, hogy az európai intézmények, ha elektromos autókat használnának, példát mutatnának és igen kedvező jeleket adnának másoknak. Kísérleti jelleggel a lehető legrövidebb időn belül egy elektromos autóból álló miniflottát kellene létrehozni a jelenlegi közlekedési lehetőségek alternatívájaként.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A CO₂ kibocsátásokkal és a klímaváltozással kapcsolatos növekvő aggodalmak sürgősen szükségessé tették a gyors fejlődést, hogy lehetségessé váljon az elektromos járművek számára, hogy érvényes alternatívát kínáljanak a jelenlegi járművek mellett. A közlekedés e formájának megnövekedett használata igen pozitívan járul hozzá az Európa 2020 Stratégiában meghatározott célkitűzések eléréséhez. Az Európai Uniónak ezért jelentős beruházásokat kell elvégeznie, hogy Európa területét hatékonyan lefedő ellátási hálózatot hozzon létre. Döntő lépéseket kell tenni továbbá a szállítási módot jelenleg nem vonzóvá tevő akadályok sorának felszámolása érdekében.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Csökkenő erőforrásaink fényében az elektromos járművek határozottan képesek arra, hogy ténylegesen klíma barát alternatívát jelentsenek, feltéve, hogy továbbra is fejlesztjük azokat. Ez azonban csak akkor következik be, ha mind a gyártási folyamatok, mind pedig az autók üzemeltetése ténylegesen nem erőforrás intenzív és környezetbaráttá válik. Az elektromos és hibrid hajtó rendszerek még mindig kiforratlanok és szabványosított keretek közé kell helyezni azokat anélkül, hogy elsőbbséget biztosítsanak a más alternatív meghajtó rendszerekkel szemben. A jelenlegi javaslat túl kevés figyelmet fordít más alternatív hajtó rendszerekre, ezért tartózkodtam a szavazástól.

Georgios Papanikolaou (PPE), írásban. – (EL) Az elektromos járművek fejlesztése támogatásának számos előnye lehet. Az elektromos autók támogatása jelentősen hozzájárul majd a klímaváltozás elleni küzdelemhez és – a tisztább és fejlettebb technológiákra történő átállás révén – segíti majd az innovációt, valamint az energiatartósságunk korlátozását. E technológia fejlesztése tartalmaz továbbá olyan alaposan megfontolandó szempontokat is, mint például az adminisztratív és más akadályok felszámolását, amelyek kedvezőtlen hatással lehetnek a zöld autók forgalmazására, valamint a gépjárműiparban dolgozók megtartásának ösztönzésére irányuló rendelkezéseket, hogy azok új képességeket sajátítsanak el. Azt hiszem, az állásfoglalásra irányuló indítvány igen kiegyensúlyozott szöveg, mivel foglalkozik az összes fent említett kérdéssel, ezért is szavaztam mellette.

Aldo Patriciello (PPE), írásban. – (IT) A megvitatott intézkedések hatásainak értékelése érdekében elemeznünk kell a Bizottság által idézett statisztikákat. Ténylegesen 2007-ben az európai népesség 72%-a élt városi övezetekben, amelyek a növekedés és foglalkoztatás kulcsai. A városoknak hatékony közlekedési rendszerre van szükségük, hogy támogassák a gazdaságot és biztosítsák lakosaik jólétét.

Az EU GDP-jének megközelítőleg 85%-át a városok állítják elő. A városi övezetek feladata ma, hogy a közlekedést környezeti (CO₂, levegőszennyezés, zaj), verseny (zsúfoltság) és társadalmi (demográfiai változások, befogadás, egészség) szempontok szerint fenntarthatóvá tegyék. E kihívásnak való megfelelésünk szintén alapvető jelentőségű az uniós klímaváltozás elleni küzdelemre vonatkozó általános stratégiája sikerének szempontjából is, hogy elérjük a 20/20/20 célkitűzést és elősegítsük a kohéziót.

Tízből kilenc uniós polgár gondolja úgy, hogy környezetünkben javítani kellene a közlekedési helyzetet. Meggyőződésem, hogy a koordinált uniós szintű cselekvés segíthet az új technológiák piacainak

megegerősítésében a tiszta járművekkel és alternatív üzemanyagokkal kapcsolatban. Ily módon ösztönözhetjük a felhasználókat, hogy hosszú távon a tiszta járműveket vagy közlekedési módokat válasszák, illetve a kevésbé zsúfolt infrastruktúrát használják, vagy más időpontokban utazzanak. Teljes szívemből támogatom e kezdeményezéseket, amelyek célja közép- és hosszú távon a szokásaink fejlesztése és az unió egészének gazdasági és ipari fejlődésének történő megfeleltetése.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – Követtem a csoportom szavazását a jelen állásfoglalás mellett, bár a típusengedélyezési jogszabályok gyorsított felülvizsgálatára irányuló módosító indítványunkat nem fogadták el.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), írásban. – (FR) Európában 380.000 vállalkozás vesz részt a gépjárművek forgalmazásában és ilyen szolgáltatásokban. Ezek majdnem mindegyike kis- vagy középvállalkozás, amelyek összesen 2,8 millió embert foglalkoztatnak. 1985 óta a gépjármű szektort csoportmentességi rendelet szabályozta az uniós versenyjog tekintetében, annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a szektor sajátos jellegzetességeit: az oligopolisztikus helyzetet, és a termékek különösen műszaki jellegét és hosszú élettartamát. Ma azonban a Bizottság az új járművek értékesítésére vonatkozó létező mentesség eltörlését javasolja. Csak a másodlagos piac (javítási és karbantartási szolgáltatások, pótalkatrészek nyújtása) maradna a különös mentesítési szabályozás alatt. Ez az állásfoglalásra irányuló indítvány – amelyet a Gazdasági és Monetáris Bizottságban már támogattam, és amely mellett ma ismét szavaztam – világos üzenetet küld az Európai Parlament részéről. A javaslat a gépjármű szektor képviselőivel folytatott részletes konzultációkat követ. Felhívja a Bizottságot, hogy vegyen figyelembe számos olyan tényezőt, amelyek a fogyasztók hátrányára megbonthatják a gépjárműgyártók és –terjesztők között kialakult hatalmi egyensúlyt.

George Sabin Cutas (S&D), írásban. – (RO) Azért szavaztam ezen állásfoglalásra irányuló indítvány mellett, mivel az indítvány kiemeli az Európai Bizottság gépjármű csoportmentességi rendeletre irányuló javaslatában rejlő problémákat.

Az európai végrehajtó hatalom ajánlása, hogy a jelenlegi szabályozás egyes pontjait módosítsuk e területen úgy, hogy kifejezetten előírjuk a kötelezettséget az autók közvetítők számára, hogy eladásuk 80%-át egyetlen autógyártmányból ériék el, megerősítheti a közvetítők függőségét a gyártóktól, a verseny korlátozásának kockázatát idézi elő a szektorban, és hátrányos hatással lehet a fogyasztók számára elérhető választási lehetőségekre.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Amint az Európai Bizottság megkezdte a gépjárművekre vonatkozó jogszabályok – különösen az 1400/2002/EK rendelet és a 2790/1999/EK rendelet – felülvizsgálatát, fontos megjegyezni, hogy az unió és annak tagállamai jelenleg példa nélküli gazdasági és pénzügyi válsággal küzdenek, amelynek valós és mélyre ható hatással volt a gépjármű ágazatra. Az ipar továbbra is alapvető fontosságú az európai gazdaság számára, hozzájárul a foglalkoztatáshoz, a műszaki innovációhoz és a versenyképességhez. Ezt észben tartva, az új szabályozásoknak figyelembe kell venniük a közép- és hosszú távú szükségletet azzal kapcsolatban, hogy kialakítsák az európai gépjármű ágazat fenntarthatóságának feltételeit, lehetővé téve, hogy az a technológia és innováció élvonalába tartozzon és gazdaságilag fenntartható legyen. Az elektromos járművekkel kapcsolatos iménti szavazás fényében az új szabályozási keretrendszernek ösztönöznie kell a gyártókat alkalmaznia kell ezt a jármű típust, a környezeti kutatást, valamint a kisebb környezeti hatással vagy alacsonyabb kibocsátással rendelkező gépjárművek fejlesztését.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Ezen állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavaztunk, amely elvben üdvözli a gépjármű ágazatban jelen lévő forgalmazásra és javításra vonatkozó versenyjogi szabályok jelenlegi felülvizsgálatát. Tulajdonképpen üdvözli a mentesítés eltörlését és az általános versenyjogi szabályok alkalmazását. Az előzetes konzultációk leple alatt – szokás szerint – a leginkább befolyásos vagy hatékony, ám nem szükségszerűen az iparágat képviselő lobbik fognak győzni, hogy ne is szóljunk a jótékony hatású verseny dogmájáról. Másfelől, a szakembereknek hatályos jogszabályokhoz való igazodásra irányuló erőfeszítései is semmivé válnak. Elismert dolog, hogy akár létrehozunk vagy semmivé teszünk valamit, cselekszünk. A kérdés az, hogy a Bizottságnak – és különösen a Versenypolitikai Főigazgatóságnak – hogy saját létének igazolása a célja jogszabályok előállításával, vagy a szolgáltatások és termékek minőségével és biztonságával kapcsolatos – mindenhol szükséges, de különösen a gépjárműszektorban fontos – igényeket kielégítő szabályozások végrehajtása.

Franz Obermayr (NI), *írásban*. – (DE) A Bizottság javasolt módosításai nem felelnek meg különösen a gépjárműipar kis- és középvállalkozásai érdekeinek. Ezen túlmenően, e szektort nagy számú összetett szabályozás irányítja (például a biztonsággal és környezettel kapcsolatban), így a versenyjogi szabályoknak a piac különös sajátosságain kell alapulnia. Emiatt szavaztam a Bizottság javaslatára ellen.

Aldo Patriciello (PPE), *írásban*. – (IT) 2002. júliusában a Bizottság az 1475/95/EK rendelet helyébe lépő gépjármű-forgalmazási megállapodásokra vonatkozó csoportmentességi rendeletet fogadott el.

A Bizottság versenypolitikájának legfontosabb célkitűzése, hogy az érintett társaságok a piacok megfelelő felügyeletének biztosítására kialakított csoportmentességi rendeletek elfogadásával profitálhassanak a biztonsági zónából. A csoportmentességi rendeletek tehát hozzájárulnak a jogbiztonsághoz és az európai szabályok konzisztens alkalmazásához. Rá kell mutatnom, hogy e vita fontossága lényegében a jövőbeli jogi keretrendszer alátámasztó alapelvek körvonalazásában rejlik, amely keretrendszernek a rendelet lejárta követően szabályoznia kellene a gépjármű-forgalmazási megállapodásokat és az egyéb kapcsolódó, értékesítést követő szolgáltatásokra vonatkozó megállapodásokat.

Következésképpen, az autó iparra alkalmazandó csoportmentesség megfelelő hatályának eldöntése érdekében sürgetem a Bizottságot, hogy vegye számításba a nagyobb piacokon tapasztalható versenyhez szükséges feltételeket, valamint az új gépjárművek piacának a javítási és karbantartási szolgáltatások és/vagy pótalkatrészek forgalmazásának piacától való alapvető elhatárolásának szükségességét. Megismétlem az ilyen javaslatok támogatásának fontosságát. Lebeszelnék a kereskedők és javítók közötti versenynek kedvező minden egyéni kezdeményezésről, és támogatom a szektor fejlesztését.

Robert Rochefort (ALDE), *írásban*. – (FR) Az uniós szinten 2002-ben bevezetett úgynevezett „csoportmentességi” rendelet – amelynek célja a verseny fokozása a gépjármű szektorban és kézzelfogható előnyök biztosítása a fogyasztók számára – hamarosan lejár. Felülvizsgálatra irányuló javaslatában a Bizottság módosításokat vezet be, amelyek aggasztó következményekkel járnak a fogyasztók számára a választási lehetőségeik, a minőség és az árak tekintetében. Ezért használjuk ezt az állásfoglalásra irányuló indítványt – amelyet támogattam – arra, hogy világosan kifejezzük fenntartásainkat az egyes benyújtott javaslatokkal kapcsolatban. Különösen az „egyedüli márka” kötelezettségre gondolok, amelynek negatív hatása lesz a fogyasztók választási szabadságára és a kereskedők gyártóktól való függetlenségére. Szeretném aggodalmamat kifejezni azzal kapcsolatban is, hogy nem szerepelnek az érintett felek műszaki információkhoz és pótalkatrészekhez való hozzáférését biztosító garanciák, ami gyakorlatilag korlátozni fogja a kereskedőkkel vagy szerviz tulajdonosokkal kapcsolatos választási szabadságot, akikhez a fogyasztó fordulhat. Végül hadd emlékeztessék arra, hogy a Bizottságnak versenyellenes és a fogyasztókat korlátozó olyan új formákkal kell megbirkóznia, mint például az értékesítést követő szolgáltatások függővé tétele a járművek márká specifikus hálózaton belül történő kizárólagos javításától vagy karbantartásától.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *írásban*. – A kamara többségével együtt az állásfoglalás mellett szavaztam

Jelentés: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), *írásban*. – (PT) A rák az Európa előtt álló egyik legnagyobb egészségügyi kihívás: évente 3 millió új esettel és 1,7 millió elhalálozással az EU-ban ez a második legjelentősebb elhalálozási ok. Az Egészségügyi Világszervezet szerint az összes rákos megbetegedésnek legalább az egyharmada megelőzhető. Ennélfogva létfontosságú, hogy az érdekeltek az Európai Unió egészében együttes erőfeszítéssel lépjenek fel a rákkal való foglalkozást illetően. A Bizottság által a „Fellépés a rák ellen: európai partnerség – 2009–2013” címmel előterjesztett javaslat egyik célja az, hogy támogatást nyújtson a tagállamoknak a rák leküzdése érdekében tett erőfeszítéseikhez, hogy keretet biztosít a rák megelőzésével és rákellenes küzdelemmel összefüggő információk, kapacitások és szakértelem azonosításához és megosztásához, valamint az Európai Unió egészéből bevonja az érintett feleket a közös erőfeszítésbe. Üdvözlöm a rák által okozott teher az által történő csökkentésére irányuló célkitűzés, hogy a teljes lakosságot vonják be az emlő-, méhnyak- és vastagbélrák-szűrésbe 2013-ig, arra buzdítva a tagállamokat, hogy hajtsák végre a fent említett iránymutatásokat. A fentiek miatt a Fellépés a rák ellen: európai partnerség című jelentés mellett szavaztam.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *írásban*. – (LT) Azért szavaztam erre a jelentésre, mert az Európai Bizottság által javasolt Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013) kiváló kezdeményezés az e borzalmas betegséggel szembeni hatékonyabb küzdelem érdekében. A rák a közegészségügyi téren meglévő közösségi intézkedések egyik legfőbb területe, hiszen évente 3,2 millió európaiat diagnosztizálnak rákkal, ami a szívbetegségek után a második leggyakrabban előforduló elhalálozási ok. A Bizottság által javasolt partnerség célja, hogy támogatást nyújtson a tagállamoknak a rák leküzdése érdekében tett erőfeszítéseikhez, hogy keretet biztosít

a rák megelőzésével és a rákellenes küzdelemmel összefüggő információk, kapacitások és szakértelem azonosításához és megosztásához. Szeretném hangsúlyozni, hogy csak az Európai Unió-szerte az összes érdekeltnek a rák elleni küzdelemre irányuló közös erőfeszítésbe való bevonásán keresztül csökkenthetjük jelentősen Európában a rákos megbetegedések számát. Egyetértek azzal, hogy az Európai Parlament felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesszék tovább és foglalják egységes szerkezetbe azokat a kezdeményezéseket, amelyek akár közvetlen, akár közvetett támogatást nyújtanak a rákban szenvedőknek. Azzal is egyetértek, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden tagállamban egyenlő módon férhetnek hozzá a rák elleni gyógyszerekhez az azokra rászoruló betegek. Ennélfogva a Bizottság által kezdeményezett, a rák elleni küzdelemmel kapcsolatos partnerség igen fontos lépés az Európa egészét átfogó közös szociális és politikai partnerség felé, amelynek célja a rák által okozott európai teher csökkentése.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) A diagnosztizált rákos megbetegedések számának exponenciális növekedésére vonatkozó előrejelzések célja, hogy megkongassa a vészharangot a nemzetközi közösség előtt. Élete során minden harmadik európai rákkal fognak diagnosztizálni. Ez a kegyetlen betegség ugyanis a második leggyakoribb halálok Európában. Az Európai Parlament az általa elfogadott állásfoglalásra irányuló indítványt használja arra, hogy felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy Európában még mindig elfogadhatatlan egyenlőtlenségek vannak a rákszűrés és -kezelés terén. A diagnosztizált rákos megbetegedések harmada azért végzetes kimenetelű, mert túl későn diagnosztizálták. Ez olyan valóság, amelyet Európának tájékoztató programokon, a lakosság oktatásán, valamint a jó minőségű egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés megkönnyítésén keresztül kell megváltoztatnia. Végül, de nem utolsósorban: az EU jelenleg túl keveset tesz az e betegségekre irányuló kutatás terén, amely betegségről még mindig túl keveset tudunk. A kutatás és a megelőzés jelenti az e betegség ellen indított támadás főáramát. Az eredmények pedig már középtávon látszani fognak. A rákos megbetegedések előfordulásának csökkennie kell, hogy Európa elérhesse az Európai Bizottság által kitűzött nagyra törő célt, azaz hogy az új rákos megbetegedések száma 2020-ig 15%-kal csökkenjen, figyelemmel a lakosságnövekedés és az öregedő lakosság által okozott egyre fokozódó tendenciára is.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Üdvözlöm a Bizottság Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013) című javaslatát, mert úgy vélem, hogy a rák elleni küzdelem az egészségügyi stratégia alapvető fontosságú része. Az elsődleges megelőzés egyik formájaként azonban felhívást intézek – az egészség javításában alapvető tényezőként – az egészséges életvitel ösztönzésére irányuló intézkedések végrehajtására. A környezeti tényezők is érintik az egészséget, úgyhogy kezelni kell az egyes ráktípusok kialakulásáért felelős környezeti problémákat. Emiatt fontos az, hogy átfogó és integrált megközelítés létezzen az olyan cselekvési területeken, mint az oktatás, a környezetvédelem, a kutatás és a szociális ügyek, valamint hogy a különféle, EU-beli rákkutató központok között nagyobb fokú legyen a koordináció. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy jobban ki kell használni a rák elleni küzdelemre a 7. keretprogramban rendelkezésre álló finanszírozást, valamint hogy nagy léptékű kutatási programokra van szükség. Fontos lenne továbbá beépíteni a rákmegelőzésre irányuló finanszírozást is a pénzügyi tervbe.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Egy, a rákra irányuló új, átfogó megközelítés létfontosságú, mivel a betegség csaknem járványos méreteket ölt világszerte, és az egyik legfőbb halálok a világon, amely 2004-ben bekövetkezett elhalálozások majdnem 13%-áért volt felelős (ez évente közel 1,7 millió elhalálozást jelent); azért, mert ez volt a második leggyakoribb halálok 2006-ban, a legtöbb elhalálozás pedig tüdő-, vastagbél- és emlőrák miatt következett be; és mert minden harmadik európai fog életet során azzal szembesülni, hogy rákkal diagnosztizálják, minden negyedik európai pedig rákban fog meghalni. A megelőzés és a nemzeti szintű szűrési tervek iránti elkötelezettségre van szükség, mivel tudjuk, hogy a megfelelő megelőzés és a korai kezelés a megbetegedések csaknem 30%-ának elkerülését teszi majd lehetővé. A kezelés tekintetében meglévő egyenlőtlenségek csökkentése is alapvető fontosságú. A Portugáliában tapasztalható elfogadhatatlan helyzetre hívnám fel a figyelmet, ahol is pusztán anyagi okok miatt tagadják meg az innovatív és hatékony, rák elleni – különösen a tüdőrák és az emlőrák elleni – gyógyszereket.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) A rák az egyik legnagyobb egészségügyi kihívás, amellyel világszinten szembesülünk. Jelenleg a második legjelentősebb elhalálozási ok Európában, évente 3 millió új megbetegedéssel és 1,7 millió elhalálozással. Az Európai Bizottság javaslata a „Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013)”. A rák – társadalmi és politikai problémaként – európai, nemzeti, regionális és helyi szintű közös intézkedéseket igényel. A Lisszaboni Szerződés pontosan meghatározza, hogy az Unió hatáskörrel rendelkezik a tagállamok intézkedéseit támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések megtételére. Az egyik ilyen európai szintű intézkedési terület az emberi egészség védelme és javítása (2E. cikk). Az Európai Unió már hozzájárult két fontos, bizonyítékalapú megelőzési eszközhöz: az európai

rákellenes kódexhez és az emlő-, méhnyak- és bélrákszűrésről szóló tanácsi ajánláshoz. Üdvözlöm ezért az állásfoglalásra irányuló indítványban szereplő azon ajánlást, miszerint általánosságban mozgósítani kell az állami szférát, hogy fektessen be a rákmegelőzésre irányuló erőteljes és következetes erőfeszítésekbe.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) A rák az egyik legfőbb elhalálozási ok a világon, a megbetegedések száma pedig riasztó mértékben nő. Ennélfogva úgy véljük, hogy fontos az EU által a rák elleni küzdelemre irányuló tagállami erőfeszítésekhez nyújtott támogatás, amint az a jelentésben is szerepel, valamint a rák megelőzésével és a rákellenes küzdelemmel összefüggő információk, kapacitások és szakértelem megosztása terén a közös erőfeszítés előmozdítása. Néhány országban a rákos megbetegedések alacsonyabb száma olyan politikák elfogadásának eredménye, amelyek célja a megelőzés és a kezelés javítása, és ez azt bizonyítja, hogy ez helyes, követendő példa. A jelentés a különféle jelentős kérdésekre utal, többek között a következőkre: az elsődleges megelőzés és a rákká átalakulható betegségek elleni küzdelem szükségessége; a szűrés fontossága; a jelenleg Európában a rák elleni küzdelemre rendelkezésre álló finanszírozás – különösen az állami finanszírozás – elégtelensége; a rákkeltő anyagoknak való foglalkozási és környezeti kitettség csökkentésének szükségessége; a rákkeltő anyagok listája naprakészre tételeének szükségessége; valamint a rákos betegek és a krónikus betegségben szenvedők munkahelyi védelme. A jelentés más kérdésekben tovább is mehetett volna, ilyen például a rák elleni kezelésekhez és a kapcsolódó gondozáshoz való hozzáférés terén meglévő egyenlőtlenségek felszámolása, azok csökkentése helyett.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), írásban. – (PL) A Parlament által elfogadott, az Európai Unióban az emlőrák elleni küzdelemről szóló 71/2009. sz. írásbeli nyilatkozat szerzőjeként rendkívüli örömmre szolgál a Bizottságnak a „Fellépés a rák ellen: európai partnerség” című közleménye.

Ebben a dokumentumban diagnosztizálták az EU-ban a rák problémáját, és célkitűzéseket állapítottak meg a rák elleni küzdelem területén. Annak ellenére, hogy az egészségügyi szolgáltatásokat ténylegesen a tagállamok irányítják, az EU tehet azért, hogy az egészségügyi ellátást kiterjessze, és például remek platformul szolgálhat a helyes gyakorlatok cseréjéhez. A tagállamokon múlik, hogy kihasználják-e ezt, a Bizottság által kidolgozott további eszközök.

A javaslat egy igen specifikus célt tartalmaz: jelesül, hogy 2020-ig 15%-kal kell csökkenteni a rák által az EU-ban okozott terhet. E program megvalósításához a rák elleni küzdelemre vonatkozó valamennyi tagállami terv integrációjára van szükség 2013-ig. A következő lépés az ilyen állapot miatt kezelt európaiak körében a rák okozta halandóság aránytalanságának 70%-os csökkentése. Az EU-ban a legjobb és legrosszabb eredményekkel rendelkező tagállamok körében meglévő eltérések még mindig óriásiak.

A közlemény hangsúlyt helyez a megelőzésre is, és tartalmazza a teljes lakosság körében az emlő-, méhnyak- és vastagbélrák szűrések bevezetését. Örülök annak, hogy a 71/2009. sz. írásbeli nyilatkozatban szereplő legújabb felhívásunk a Bizottság munkáját illetően kedvező pillanatban érkezett, ami – reményeim szerint – előre jelzi annak gyors és megbízható végrehajtását.

Françoise Grossetête (PPE), írásban. – (FR) A Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013) létrehozására irányuló jelentés mellett szavaztam.

A partnerség célja a rák megelőzésével és a rákellenes küzdelemmel összefüggő információk, kapacitások és szakértelem azonosítására és megosztására szolgáló keret létrehozása. A tagállamoknak – különösen a megelőzés terén – együttesen kell cselekedniük. Európában minden harmadik embernél rákos megbetegedés fog kialakulni élete során. A rákos megbetegedések harmada azonban megelőzhető, a megelőzés pedig a leginkább költséghatékony hosszú távú stratégiát kínálja a rák által okozott teher csökkentésére.

Örömmel tapasztalom, hogy a Ház többsége azon javaslatok mellett szavazott, amelyet az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményének előadójaként tettem, mint amilyen például az, hogy sokkal jobban kell ösztönözni az állami-magán partnerségeket a kutatás és a szűrés stimulálása érdekében, különösen az egészségügyi képzés terén.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Jóllehet az egészségügy az egyes tagállamok feladata, hatalmas előnyünk származna abból, ha a rákmegelőzés és a rák elleni küzdelem vonatkozásában átfogó megközelítést fogadnánk el, és ez az, amit én itt támogatok. Ily módon Európa képes lesz arra, hogy lehetővé tegye az érdekelt (civil társadalom, különféle szervezetek és mások) szorosabb együttműködését annak érdekében, hogy a lehető leghatékonyabban lehessen terjeszteni az e területen meglévő legjobb gyakorlatot, és különösen annak érdekében, hogy – a betegek pszicho-szociális és mentális jólétének figyelembevétele által – javuljon a beteggondozás hatékonysága. Ez a partnerség annak biztosítását is elősegítené, hogy számításba vegyék a kapcsolódó problémákat, például az e betegségben szenvedők által tapasztalt egyenlőtlenségeket. Ez alapvető

fontosságú a betegek mindennapi életének javításához. Üdvözlöm továbbá – az általam is támogatott – írásbeli nyilatkozat április 19-én történt elfogadását, amely arra szólítja fel az uniós tagállamokat, hogy nemzeti szintű emlőrákszűrést vezessenek be, a Bizottságot pedig arra, hogy két évente készítsen nyomon követési jelentést. A 35–59 éves nők körében továbbra is az emlőrák az elsődleges elhalálozási ok.

Jarosław Kalinowski (PPE), írásban. – (PL) Az Egészségügyi Világszervezet szerint a rák a legfőbb elhalálozási ok világszerte. Jelenleg minden harmadik európaiat diagnosztizálnak rákkal, és minden negyedik európai ebben a betegségben hal meg. Sajnos a társadalom előregedése is hozzá fog járulni a rákos megbetegedések előfordulásának növekedéséhez a következő pár évtizedben. Úgy vélem, hogy ahhoz, hogy ezt a növekedést kezeljük, javítanunk kell a rák elleni küzdelemre irányuló nemzeti terveket, és még hatékonyabb tájékoztató kampányokat kell tartanunk az EU-ban az emberek számára. A gyermekeknek már első éveiktől kezdve meg kell tanítani az egészséges életvitelt, ami a jövőben a megbetegedések csökkentett számához fog vezetni. A szakértők szerint a megbetegedések egyharmada megelőzhető, ahhoz azonban, hogy ez bekövetkezzen, az EU-nak növelnie kell a rák elleni küzdelemre szánt finanszírozást. Ez lehetővé tenné tudományos kutatások és a rákmegelőzésre irányuló intézkedéseket felölelő, széles körű programok elvégzését az Unió valamennyi országában.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A közegészségügy az EU egyik prioritása. A rák minden formája elleni küzdelem ennek részét képezi, mivel ez a betegség évente több millió európai polgár halálát okozza. Mindannyian tudjuk, hogy a megelőzés és a korai diagnózis alapvető a rák elleni hatékony küzdelemhez, így az erőfeszítések legnagyobb részének ezekre a területekre kell összpontosítania. Igen fontos, hogy anélkül fejtjük ki a legtöbb elhalálozást kiváltó három ráktípus – a tüdőrák, a bélrák és az emlőrák – elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseket, hogy a többi ráktípust elhanyagolnánk.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Európa-szerte a rák jelenti a legnagyobb egészségügyi fenyegetést, a rák miatti elhalálozások aránya pedig magas. 3 millió új rákos betegből 1,7 millió nem éli túl a betegséget. A korai diagnózis és kezelés jelentősen csökkenthetné ezt a számadatot. Nemcsak a kezelésbe kell befektetnünk Európa-szerte, hanem a megelőző intézkedésekre is támogatást kell nyújtanunk. Prioritássá kell tennünk a nemzetek közötti együttműködést, hogy véglegesen tudjuk megállítani a rák terjedését. Ez a jelentés egy, a helyes irányba megtett lépésnek tekinthető, ezért szavaztam mellette.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), írásban. – (PL) Az Európai Parlament „Fellépés a rák ellen: európai partnerség” című állásfoglalása mellett szavaztam. A rák elleni küzdelemre, valamint hatásainak minimálisra szorítására irányuló valamennyi intézkedést támogatni kell. Az orvostudomány még mindig nem képes megállítani az emberiség egyik legnagyobb pestisévé váló rákot. Elborzasztó az a tudat, hogy 2006-ban a rák volt a második leggyakoribb elhalálozási ok. A ráknak számos oka van, illetve gyakran nem is lehet a rákot meghatározni és diagnosztizálni. Mindazonáltal a megbetegedések 30%-ában lehetséges megelőzni a rákot, hatásait pedig korlátozni. Ennek eléréséhez megfelelő nemzeti vizsgálati programokra van szükség. Az Európai Uniónak – polgárainak érdekében eljárva, és biztonságuk garantálásának szükségessége miatt – elő kell írnia a betegség korai diagnosztizálására szolgáló megfelelő módszerek, megelőző intézkedések és fejlett terápiák kidolgozását. Sok tagállam tudott különféle módokon előrehaladást elérni a rák elleni küzdelemben, többek között dohányzáselleni stratégiákkal és a megelőzés különös módjaival. Hasonló intézkedéseket kellene életbe léptetni az egész Unióban, de fokozott intenzitással és hatékonysággal. Nem optimisták a következő évekre vonatkozó, a rákos megbetegedések előfordulásával és az elhalálozással kapcsolatos előrejelzések. Mindig keserű és szomorú az a tudat, hogy a különböző diagnosztikai és kezelési módszerek ellenére rengetegen halnak meg rákban. Gondoskodjunk azonban arról, hogy polgáraink tudják, hogy ebben a kérdésben teljes támogatásunkat élvezik.

Frédérique Ries (ALDE), írásban. – (FR) Az Európai Unióban mostantól kezdve 2020-ig a rákos megbetegedések 15%-kal történő csökkentése: ez a „Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013)” című jelentésben szereplő nagyra törő célkitűzés. Olyan célkitűzés ez, amelyet ma az Európai Parlament Peterle-jelentéssel kapcsolatos szavazása támogat. Olyan reakció ez, amely szembenéz a kihívással, noha az Egészségügyi Világszervezet szerint 2010-ben a rák lesz a világon az elsődleges elhalálozási ok, megelőzve ezzel a szív- és érrendszeri betegségeket.

Csak 2010-ben 3 millió európainál alakul ki rák, és csaknem 2 millió ember fog ebben a betegségben meghalni. Sürgősen többet kell tennünk a leggyakoribb rákfajták – a tüdőrák, a vastagbélrák és az emlőrák – szisztematikus szűrésének területén. Az onkológia forradalmának ösztönzése azt is jelenti, hogy előmozdítjuk némely élelmiszerek rákkeltő tulajdonságaira irányuló kutatást, és ösztönözzük a tumoroknak a csúcstechnológiás biomarker-technológián – komplex vizelet- és vörvizeletvizsgálatokon – keresztül történő korai szűrését. Ezek mind olyan intézkedések, amelyek határozottan a beteggondozás biztosításának

diverzifikálására irányulnak annak érdekében, hogy 2010 a reagálás éve legyen, és hogy az Európai Unió ne csupán támogassa, de inspirálja is a rák elleni intézkedésre irányuló nemzeti programokat.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – Természetesen ezen igen lényeges, a rákmegelőzés vonatkozásában kulcsfontosságú jelentés mellett szavaztam.

Joanna Senyszyn (S&D), írásban. – (PL) Erőteljesen támogatom a Bizottság „Fellépés a rák ellen: európai partnerség” című közleményéről készült európai parlamenti jelentést. A Nemzetközi Rákkutató Ügynökség becslései szerint minden harmadik európaiat diagnosztizálnak rákkal, és minden negyedik európai ebben a betegségben hal meg. Idén 3 millió európainál fog kialakulni a rák, és várhatóan csaknem 2 millióan halnak meg rákban. Lengyelországban mintegy 100 000 ember esik a rák áldozatául éves szinten, akik közül 70 000-en halnak meg. A rák elleni küzdelem a közegészségügy területén folytatott uniós fellépés egyik legállandóbb területe. A Lisszaboni Szerződés hangsúlyozta az Unió azon hatáskörét, hogy támogassa, hangolja össze és egészítse ki az egészség védelmére és javítására irányuló tagállami intézkedéseket. Az e szándékokra irányuló különös intézkedés található meg a Bizottság „Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013)” című kezdeményezésében. A partnerség célkitűzései – és különösen a megelőző intézkedések – létfontosságúak a rákos megbetegedések előfordulásának korlátozásához. Zavaróak az e célkitűzésekre irányuló pénzügyi erőforrásokkal kapcsolatban megállapított korlátozások. A közleményben 10 éves időszakra szóló célokat tűztek ki, noha a közösségi költségvetés csupán rövid távú pénzügyi támogatást biztosít. Ezért felszólítok a következőkre: fokozott támogatások, különösen a megelőző programokra a regionális politika és az Európai Szociális Alap területén; a 7. keretprogramban – például a tudományos kutatás megfelelőbb összehangolása vonatkozásában – rendelkezésre álló erőforrások hatékonyabb felhasználására; valamint az új pénzügyi tervben előírandó, megnövekedett erőforrásokra.

Viktor Uspaskich (ALDE), írásban. – (LT) A rák képezi a legnagyobb egészségügyi problémát Európában, és valójában világszerte. Sajnálatos módon, manapság a rákos megbetegedések száma még mindig járványos méretekben növekszik. A rák a második legjelentősebb elhalálozási és morbiditási ok azáltal, hogy az EU-ban évente több mint 3 millió új esetet és 1,7 millió elhalálozást okoz éves szinten. Jelenleg az EU-ban minden harmadik embert rákkal diagnosztizálnak az élete során, a szakértők jóslatai szerint pedig a rák által okozott teher élesen meg fog növekedni az öregedő népesség miatt. Sürgős intézkedést kell tenni az EU-ban a rák elleni küzdelem és a megelőzés javítása érdekében. A helyzet Litvániában különösen komoly. A különféle ráktípusokra vonatkozó statisztikai mutatók az EU egészét tekintve itt a legrosszabbak. Különösen üdvözlöm „A rák elleni küzdelemről a kibővített Európai Unióban” című európai parlamenti állásfoglalást, valamint az Európai Bizottság „Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013)” című jelentését, amely újabb kísérlet arra, hogy minden érdekeltet a gyümölcsöző partnerség szellemében vonjunk be a közös munkába. A rák társadalmi és politikai, nem csupán egészségügyi probléma. Kezeléséhez közös, európai, nemzeti, regionális és helyi szintű intézkedésekre van szükség. Szeretném hangsúlyozni, hogy a Lisszaboni Szerződés egyértelműen meghatározza az Unió azon hatáskörét, hogy támogassa, hangolja össze és egészítse ki a tagállami intézkedéseket. Mindannyiunk közös célja, hogy segítsünk a tagállamoknak a rák elleni küzdelemben, és keretet biztosítsunk a rák megelőzésével és a rákellenes küzdelemmel összefüggő információk, kapacitások és szakértelem azonosításához és megosztásához.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), írásban. – (PL) Ma szlovén kollégám, Peterle úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselője által elkészített, a rák elleni küzdelemről szóló állásfoglalásra irányuló indítványról szavaztunk. Természetesen támogattam az Európai Bizottságnak a Fellépés a rák ellen: európai partnerség (2009–2013) létrehozására irányuló indítványának elfogadását. Az együttműködés ezen új formájának célja a tagállamok rák elleni küzdelemmel kapcsolatos erőfeszítéseinek támogatása. Az egészségügyi statisztikák azt mutatják, hogy több mint 3 millió új megbetegedés, és 1,7 millió elhalálozást regisztrálnak éves szinten Európában. Ez azt jelenti, hogy a rák minden évben a második helyen áll a legsúlyosabb betegségek és halálokok körében. Az európai partnerség keretében a tagállamoknak a lehető leghamarabb integrált terveket kell készíteniük az e kegyetlen betegség elleni küzdelem céljából, hogy lehetővé váljon 2020-ig az előfordulás 15%-kal történő csökkentése. Nem szabad azonban elfelejteni, hogy e kiegyensúlyozatlan küzdelemben a megelőzés a legfontosabb tényező. Ez a leginkább költséghatékony intézkedés, mivel a rákos megbetegedések egyharmada elkerülhető. Ennélfogva a megelőző intézkedéseket mind az orvosi praxis részeként, mind pedig az egyre egészségesebb életvitel keretében támogatni kell.

Jelentés: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), írásban. – (IT) Az új információs és kommunikációs technológiák (IKT-k) jelentősége annak tudható be, hogy létfontosságú szerepet játszottak a tudomány világában az igazi forradalom

elindításában, nem csupán azzal, hogy meghirdették a tudásalapú társadalom megszületését, hanem azzal is, hogy lehetővé tették a természeti erőforrások használatával szembeni fenntartható megközelítést.

E megfontolások tükrében lehetetlen, hogy az energiahatékonyságnak szentelt új technológiák egyedi esetében figyelmen kívül hagyjuk azt a tényt, hogy az IKT-k jelentős erőforrást képeznek annak biztosítását illetően, hogy a folyamat együtt jár a bolygó iránti tisztelettel, garantálva ezzel azt, hogy a háztartások és az ipar egyaránt részesülhessenek a megtakarítások gazdasági előnyeiből. Az energiamegtakarítás politikája fogja jellemezni az európai szociális modell fenntarthatóságát, és ezért döntöttem úgy, hogy a jelentés mellett szavazok.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) Az intelligens fogyasztásmérésre való átállás európai szinten 10%-kal csökkentheti az energiafogyasztást, mivel megkönnyítené a hálózatüzemeltetők, energiaszolgáltatók és fogyasztók közötti kétirányú információáramlást. Az elemzések szerint az információs és kommunikációs technológia (IKT) intelligens használata révén akár 17%-kal csökkenhet az épületek energiafogyasztása, ami jelenleg az európai összes energiafogyasztás 40%-át teszi ki. Mindezen szám adatok egyedül a közlekedési ágazatban a szén-dioxid-kibocsátások akár 27%-kal történő csökkenését eredményezik.

Mindezen előrejelzések csupán arra szolgálnak, hogy ösztönözzenek minket a csúcstechnológiák teljes körű felhasználására. Ugyan nem lehet e technológiákat rövid távon az Európai Unió egészében egységesen végrehajtani, fontos, hogy minden tagállam tudatában legyen a csúcstechnológiáknak a szén-dioxid-kibocsátások csökkentése céljából történő alkalmazásával kapcsolatos lehetőségnek, szem előtt tartva az Európa 2020 menetrend vonatkozásában meghatározott rendkívül nagyra törő célokat.

Az építési és közlekedési ágazat a legnagyobb energiafogyasztók között szerepel, és meggyorsíthatják a csúcstechnológiás rendszerek végrehajtását. Ehhez hasonlóan, az új technológiák segítségével a természeti erőforrások felhasználása lehet a környezetre nézve kevésbé káros, és termelhet kevesebb szén-dioxidot is.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Az információs és kommunikációs technológiák (IKT-k) alapvető fontosságú szerepet játszanak Európa gazdasági növekedésének előmozdításában. Az energiaszektorra gyakorolt befolyásuk a társadalmunkban bekövetkezett mélyreható változást is magukba foglalják, azzal, hogy azt még inkább decentralizálttá és rugalmasá teszik, a nagyobb jólét megtestesítőjeként – a megosztással egyetemben. Az IKT-k és a hálózati rendszertechnológiák használata lehetővé teszi számunkra energiafogyasztásunk hatékonyságának javítását, például villamosenergia-elosztó hálózatok, intelligens épületek, intelligens otthonok és intelligens fogyasztásmérés, valamint az ökológiailag hatékony közlekedés kifejlesztése révén. Fontos azonban továbbra is kihasználni azokat az innovációs lehetőségeket, amelyeket az IKT kínál számunkra. Egy, az energiafogyasztás hatékonyságának mérésére és nyomon követésére szolgáló eszközökkel rendelkező innovatív európai intelligens hálózat kifejlesztése létfontosságú, végrehajtva így a harmadik energiapiaci csomagban meghatározott menetrenddel összhangban az intelligens fogyasztásmérést. Ily módon a fogyasztók képesek lesznek energiafogyasztásuk kezelésére, kiegyenésítve a keresletgörbét. Az IKT továbbá az éghajlatváltozás átfogó hatásainak mérésében és számszerűsítésében, valamint az éghajlatvédelmi intézkedések értékelésében is fontos szerepet játszhat, ezzel járulva hozzá az éghajlat-politika pontosabb meghatározásához.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Az információs és kommunikációs technológiák (IKT-k) alkalmazásáról az energiahatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés elősegítése érdekében című jelentés mellett szavaztam. Az IKT-k fontos szerephez juthatnak az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésében azzal, hogy csökkentik az energiafogyasztást, fokozzák az energiahatékonyságot, és integrálják a megújuló energiákat.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Egy olyan időszakban, amikor prioritást képez a CO₂-kibocsátások és az üvegházhatást okozó gázok csökkentése, a megújuló energiába és a „környezetbarát” technológiába történő befektetés mellett, ez a jelentés rendkívül időszerű. Ennél fogva létfontosságú az információs és kommunikációs technológiák alkalmazására szolgáló intézkedések ismertetésének fontolóra vétele annak érdekében, hogy az energia terén hatékonyabb gazdaságra való áttérést a lakosságnál és a társaságoknál jelentkező lehető legkevesebb költség mellett tegyük lehetővé. Valóban életbevágó a fenntartható növekedés előmozdítása, ami a mostani lakosság és gazdaság jólétében, valamint a jövő generációi felé irányuló szolidaritásban tükröződik.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Az információs és kommunikációs technológiák jelentősen hozzájárulhatnak az EU gazdaságának energiahatékonyságához, különösen az építési és közlekedési ágazatban. Üdvözlöm a Bizottságnak az energiatermelés, elosztás és használat területén az intelligens fogyasztásmérés

és intelligens hálózatok előmozdítására irányuló erőfeszítéseit. Különösen a tagállamokhoz intézett azon felhívást hangsúlyoznám, hogy könnyítsék meg a szélessávú internet valamennyi uniós polgár számára való elérhetőségét az internetes szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása érdekében.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Nem férhet kétség ahhoz, hogy az információs és kommunikációs technológiák (IKT-k) alkalmazása megkönnyítheti az energiahatékony gazdaságra való áttérést, mivel ez egyúttal az energiafogyasztás csökkentésének, az energiabiztonság növelésének, valamint a környezetvédelmi károkozás – különösen az üvegházhatást okozó gázkibocsátások – megfékezésének egyik módja is.

Ugyanakkor tudjuk azt, hogy az előrehaladás lassú az energiahatékony és energiamegtakarítás potenciáljának hasznosítása terén, nemcsak azért, mert a meglévő gazdasági érdekcsoportok a saját érdekeiket hajtják, hanem a szükséges változásokra rendelkezésre álló támogatás alacsony szintje miatt is.

Ennélfogva támogatjuk a jelentésben szereplő különféle javaslatokat, különösen azokat, amelyek az IKT-knak az új közlekedéspolitika megtervezésében való hasznosítását és a közlekedési ágazatban a módköziség fokozását ösztönzik, illetve azokat, amelyek arra szólítják fel a Bizottságot, hogy dolgozzon ki eltérő elgondolást a támogatási prioritásokat illetően, figyelembe véve az IKT-k alkalmazásának e kérdéseit azzal a céllal, hogy a közlekedésen és a mobilitáson kívüli területeken is – mint például az iparban, egészségügyben és lakásszolgáltatásban – megkönnyítsék az energiahatékony gazdaságra való átállást.

Alfredo Pallone (PPE), írásban. – (IT) Az Európai Unió már néhány éve jelentős célkitűzéseket állapít meg a maga részére az energiamegtakarítással és a szén-dioxid-kibocsátások csökkentésével kapcsolatban. Az információs és kommunikációs technológiai (IKT) ágazat kétségtelenül az egyes tagállamok energiahatékonyasága javításának egyik eszköze. Az IKT-k ugyanis segíthetnek az energiafogyasztás nyomon követésében és kezelésében, valamint új alkalmazásokat és technológiákat biztosíthatnak a természeti erőforrások felhasználásának javítására, valamint a tisztább termelési és ipari eljárások alkalmazásának elősegítésére. Az Európai Bizottság által elindított széles körű nyilvános konzultációs folyamat egyértelművé tette annak módját, hogy az IKT-k miként tudnak segíteni az energiahatékonyaság javításában. Az Európai Bizottság számításai szerint az IKT-alapú rendszerek az épületek energiafogyasztását – ami jelenleg az európai átlagos energiafogyasztás 40%-át teszi ki – akár 17%-kal, a közlekedési ágazat szén-dioxid-kibocsátásait pedig akár 27%-kal csökkenthetik. Az IKT-k használatával megvalósuló várostervezés jelentősen csökkentheti a városi területek energetikai hatását. Ezért intézkedést kell tenni a helyes gyakorlat terjesztésére, valamint a tudatosság felkeltésére a helyi döntéshozók körében arról, hogy az IKT-k milyen előnyöket tudnak felkínálni.

Aldo Patriciello (PPE), írásban. – (IT) Az Európai Unió újólag megerősítette azon kötelezettségvállalását, hogy a szén-dioxid-kibocsátásokat 2020-ig 20%-kal csökkenti. Nehéz lesz ezt a kötelezettségvállalást megtartani anélkül, hogy teljes mértékben kihasználnánk az IKT-k kínálta potenciált. Az IKT-k valójában jelentős mértékben csökkenthetik a CO₂-kibocsátásokat.

Európában az IKT-k teszik ki a szolgáltatási ágazatbeli szén-dioxid-kibocsátások 1,75%-át, és az IKT-alapú berendezések és elektronikus fogyasztási cikkek termeléséhez kapcsolódó kibocsátások 0,25%-át állítják elő. A kibocsátások fennmaradó 98%-a gazdasági ágazatokból és a társadalom más szektoraiból érkezik. Ezért jó ötlet az energiateljesítmény mérésére és számszerűsítésére szolgáló intézkedések harmonizálása, hogy legyenek olyan adataink, amelyek lehetővé teszik számunkra innovatív energiamegtakarítási stratégiák kidolgozását és a „zöld tájékozatlanság” jelenségének megelőzését.

Ezzel összefüggésben szeretnék rámutatni arra, hogy az IKT-k létfontosságú szerepet tölthetnek be az alapvető célkitűzések elérésében, mivel a gazdaság csaknem valamennyi ágazatában jelen vannak, a termelékenységek növelését pedig több mint 40%-kal segítik elő. Emiatt ismét hangot adok annak, hogy teljes mértékben támogatom ezt a stratégiát, amely a megfelelő gazdasági és ipari fejlődést környezeti szempontból fenntartható stratégiával elegyíti.

Rovana Plumb (S&D), írásban. – (RO) Az információs és kommunikációs technológiák (ICT) eszközt kínálnak minden tagállamban arra, hogy fokozzák az energiahatékonyaságot, továbbá új alkalmazásokat és technológiákat biztosítanak a természeti erőforrások használatának javítására, valamint az ipari termelés és eljárások ökológiailag hatékony gazdaságra való áttérésére. Az IKT-alapú rendszerek csökkenthetik az épületek energiafogyasztását, ami jelenleg az Európában elfogyasztott összes energia 40%-át teszi ki, és akár 27%-kal csökkenthetik a szén-dioxid-kibocsátásokat a közlekedési ágazatban. Az IKT-ágazatban a 27 uniós tagállamban 6,6 millió ember dolgozik, az ágazat ösztönzi minden más szektor innovatív kapacitását, és több mint 40%-kal járul hozzá a termelékenységek globális növekedéséhez. Az Európai Bizottságnak és a Régiók Bizottságának sürgősen ki kell dolgoznia a helyi és regionális hatóságok számára szolgáló azon gyakorlati útmutatót, amely arról szól, hogy miként lehet javítani az energiateljesítményt az IKT-k innovatív használatán

keresztül. Ez fogja meghatározni annak módját, ahogyan a hatóságok az éghajlat-változási terveik részeként felhasználhatják az IKT-kat. Azt is le fogja írni, hogy a kohéziós alapok miként tudják támogatni az innovatív IKT-alkalmazások létrehozására irányuló vállalkozási partnerségeket annak érdekében, hogy a városokat és önkormányzatokat a kibocsátások csökkentése terén az IKT-k alkalmazására ösztönözze, és mindezekben támogassa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – Mi, Zöldek, e jelentés mellett szavaztunk. A szöveg minden olyan eredeti része megmaradt, amelyeket néhány képviselőcsoport törölni akart.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), írásban. – Én voltam a Környezetvédelmi Bizottság e jelentésről szóló véleményének előadója, és pontosan tisztában vagyok azzal, hogy az IKT-ágazat jelentős energiamegtakarítási potenciállal bír, különösen az épületekben és a közlekedési ágazatban. Az ún. „digitális hozadék” hatásait is szem előtt kell tartanunk, ami mind a tagállamokon belül, mind pedig közöttük tapasztalható. Társadalmi és gazdasági egyenlőtlenséget kelt, és csökkenti az IKT-k azon kapacitását, hogy messzire nyúló előnyöket biztosítsanak az energiahatékonyság tekintetében. Kiemelkedő fontosságú a gyorsabb internethez való hozzáférés mindenki számára. A tagállamoknak – a Bizottság segítségével – több erőfeszítést kell tenniük a szükséges infrastruktúra kialakítására annak biztosítása érdekében, hogy az európai polgárok és vállalkozások részesülhessenek a rendelkezésre álló technológiák előnyeiből. Ez közvetlenül megoldaná a digitális hozadék által keltett egyenlőtlenség és igazságtalanság problémáját, és ez az egyetlen módja annak biztosításának, hogy az IKT-kban rejlő energiahatékony potenciál teljes egészében felhasználásra kerül.

Czesław Adam Siekierski (PPE), írásban. – (PL) Figyelemmel arra, hogy a 2020-ig 20%-os energiamegtakarítás megvalósulásával kapcsolatos célkitűzés elérése érdekében életbe léptetett intézkedések túl lassan működnek, fokozni és gyorsítani kell az információs és kommunikációs technológiák innovatív mivoltát, továbbá jelentős növekedést kell elérni a megújuló forrásokból nyert energia arányában. Meg kell állapítani, hogy a közlekedési ágazat növekedésével egyidejűleg a szén-dioxid-kibocsátások is gyorsan növekednek. Ennélfogva hangsúlyt kell fektetni az információs és kommunikációs technológiák épp ezen ágazatban való alkalmazására annak érdekében, hogy ne csupán csökkenjen kibocsátások szintje, hanem hogy megelőzzük annak növekedését. Az IKT megoldásokat figyelembe kell venni az új európai közlekedéspolitika tervezésekor. Ez a közlekedés sűrűségének csökkentéséhez vezethet, ami jótékony hatásokkal jár a természetes környezetre. Mindezek az intézkedések nem csak az éghajlat vonatkozásában eredményeznek érzékelhető előnyöket, hanem csökkenteni is fogják az energiafelhasználással kapcsolatos költségeket és környezetbarát munkahelyek létrehozásához fognak vezetni. Szem előtt kell azonban tartani azt, hogy az új tagállamok nem tudnak olyan gyorsan igazodni az Európai Unió által bevezetett követelményekhez. Ezen országok érdekeit is figyelembe kell vennünk, mivel olyan jelentős arányú csoportot képviselnek, amely még mindig hagyományos energiaforrásokat használ. Ennek megváltoztatásához időre és pénzügyi forrásokra van szükség.

Viktor Uspaskich (ALDE), írásban. – (LT) Támogatom az Európai Bizottság azon kezdeményezését, hogy az Unió energiahatékonyságának fokozása, valamint az európai ipar versenyképességének növelése érdekében alkalmazzunk információs és kommunikációs technológiákat (IKT-k). Az Európai Bizottság által ismertetett számítások szerint az IKT-k használata olyan kiváló intézkedés, amely lehetővé teszi számunkra az energiafogyasztás csökkentését, egyszersmind pedig a szén-dioxid-kibocsátások egészen 27%-kal történő csökkentését, ami igen fontos. Ez a környezeti károkozást is csökkentené. Teljes mértékben egyetértek és támogatom az előadó által kifejtett azon álláspontot, miszerint az IKT-k alkalmazása ösztönözni fogja az európai ipart és az új technológiák piacát, ez pedig hozzájárul majd a piac újjáéledéséhez, illetve az új munkahelyek megteremtéséhez. Úgy hiszem, hogy minden intézkedést meg kell tenni, hogy az IKT-kat azokban a tagállamokban is alkalmazzák, amelyek eddig ezt nem tették, valamint hogy javítsák azok alkalmazását ott, ahol már alkalmazzák ezeket. Különösen az IKT-k által az új európai közlekedéspolitika kialakításában betöltött jelentőségét szeretném hangsúlyozni. A logisztika a közlekedés ésszerűsítésének és a szén-dioxid-kibocsátások csökkentésének fontos tényezője. Fontos annak elismerése, hogy fokozni kell az IKT-eszközökbe való állami és magánbefektetéseket annak érdekében, hogy a közlekedés terén intelligens energiai infrastruktúrákat lehessen kifejleszteni. A közúti közlekedésben alkalmazott és más közlekedési módokkal vegyített intelligens közlekedési rendszerek használata (ITS) segíthet a torlódások, valamint az ezek által a környezetre gyakorolt káros hatások csökkentésében. A Regionális Fejlesztési Bizottság tagjaként szeretném hangsúlyozni, hogy ösztönöznünk kell a tagállamokat a helyes gyakorlat terjesztésére, valamint arra, hogy hívják fel a figyelmet a helyi döntéshozók körében arra, hogy az IKT-k milyen előnyöket tudnak felkínálni.

Jelentés: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), írásban. – (IT) Az Európai Bizottságnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló fehér könyve sok olyan elképzelést tartalmaz, amelyekre jelenleg és a jövőben is összpontosítanunk kell annak érdekében, hogy csökkentsük a globális felmelegedéssel kapcsolatos veszélyt.

Ezért különösen üdvözlöm a jelentésnek azt a szakaszát, amely kihangsúlyozza a jelentőségét annak, hogy az alkalmazkodás dimenziója valamennyi uniós politikába beépüljön, akár mezőgazdasággal vagy halászattal kapcsolatosak, akár erdőgazdálkodáshoz kötődnek, egy olyan horizontális és ágazatközi megközelítéssel, amely biztosítani képes a majd időről időre végrehajtásra kerülő intézkedések összhangját.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) Európa jelenleg olyan időszakon megy keresztül, amelyben fel kell ismernie a halaszthatatlan sürgősségét annak, hogy intézkedéseket kell bevezetni az emberi tevékenység éghajlatra gyakorolt hatásának csökkentése érdekében. Az éghajlatváltozásról szóló fehér könyv egy előrelépés a szén-dioxid-kibocsátások európai szintű csökkentését célzó intézkedések szabványosítása felé.

Tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2020-ig történő 20%-os csökkentésére vonatkozó, nagyra törő célkitűzésére, az Európai Uniónak a jelenleginél sokkal gyorsabban kell haladnia. A tagállamok – akár újak, akár régiek – kötelesek fokozott, egyenlő erőfeszítéseket tenni és felismerni, hogy egy betegség megelőzésének vagy gyógyításának sikeraránya magasabb annak kezdeti szakaszában, mint egy krónikus betegség kezelése esetén.

Szomorú lenne, ha Európa túl későn ismerné fel, hogy az éghajlatváltozás befolyásolhatja a mezőgazdaság azon lehetőségét, hogy életképes legyen abban a tekintetben, hogy mind Európa, mind a világ népessége számára fő élelmiszerforrást jelentsen. Már minden évben szélsőséges időjárási körülményekkel, aszályal és áradással szembesülünk. Nehéz elképzelni jelenleg, hogy miként lehetne ennél rosszabb a helyzet. A szakértők azonban nem nagyon derűlátók. Ezért kulcsfontosságúak az emberi tevékenység éghajlatra gyakorolt hatásának csökkentésére irányuló intézkedések a jelenlegi állapot fenntartása érdekében.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Üdvözlöm az Európai Bizottság kezdeményezését egy éghajlati alkalmazkodási politikával kapcsolatos európai fellépésről szóló széles körű politikai keret előterjesztésére. A mérséklési és alkalmazkodási intézkedéseknek azonban nem szabad elkülönültnek lenniük. Hangsúlyoznám a kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló (ETS) irányelv fontosságát, amelynek értelmében a tagállamoknak legalább az ETS bevételek 50%-át egyaránt mérséklési és alkalmazkodási intézkedésekre kellene elkölteniük. Ezenkívül úgy gondolom, hogy további intézkedéseknek kell elsőbbséget adni az energiahatékonyság 2020-ra történő 20%-os növelésének megvalósítását célzó uniós stratégia előmozdítása érdekében, azzal a szándékkal, hogy e célkitűzés uniós szinten jogilag kötelező legyen. Az ismertetett alkalmazkodási intézkedésekkel kapcsolatban kiemelném az EU-tagállamok közötti szolidaritást a hátrányos helyzetű és éghajlatváltozás által leginkább sújtott régiók felé. E szolidaritás megvalósítása érdekében a Bizottság számára fontos, hogy megvizsgálja a nemzetközi együttműködésre fordított finanszírozási keretek megerősítését a küszöbön álló, kutatási és fejlesztési célú, nyolcadik keretprogrammal összefüggésben, az éghajlatváltozás elleni küzdelmének támogatása céljából. Kihangsúlyoznám még a kutatás és a technológia szerepének fontosságát az alacsony szén-dioxid-kibocsátású társadalom kialakításában, tekintettel a Bizottság legújabb, a stratégiai energiatechnológiai tervről szóló közleményére, illetve a köz- és magánszektorok közötti, valamint az uniós, nemzeti és regionális finanszírozás közötti beavatkozás logikájára.

Proinsias De Rossa (S&D), írásban. – Ezen állásfoglalás mellett szavaztam, amely üdvözlí a Bizottságnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos uniós stratégiáról szóló fehér könyvét és egy sor intézkedést indítványoz számos szakpolitikai területen. Még ha sikerül is a globális felmelegedést biztonságos szinteken tartanunk, az éghajlatváltozás elkerülhetetlen következményeket von maga után, amelyek alkalmazkodási erőfeszítéseket igényelnek. Az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség növelését és az alkalmazkodást előtérbe kell helyezni a szakpolitikai területeken, különösen, amelyek vízzel, talajjal, mezőgazdasággal és halászattal, valamint partvidéki területekkel kapcsolatosak. A biodiverzitás veszélyben van, de még azt is biztosítani kell, hogy a városi, közlekedési és infrastrukturális tervezés figyelembe vegye az éghajlatváltozást. A polgári védelmi szerkezeteknek előnyben kell részesíteni az áradásokra és aszályokra való felkészültséget. Fontos észben tartani e kihívásnak a társadalmi és közegészségügyi vonatkozásait. Súlyos egészségügyi hatást gyakorolhat a légzőszervekre és megnövelheti a kórokozó-átvivők (vektorok) által terjesztett betegségek előfordulásának gyakoriságát. A nélkülözhető közösségek, szegény gyermekek és idősek a legveszélyeztetettebbek az éghajlatváltozás egészségügyi kockázatainak szempontjából. A kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó bevételeknek hozzá kell járulniuk az alkalmazkodási erőfeszítéshez, és az uniós költségvetésnek tükröznie kell az ilyen kihívások elleni küzdelem sürgősségét.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) A Bizottságnak „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című fehér könyvről szóló jelentés mellett szavaztam. Az alkalmazkodási intézkedések szükségesek ahhoz, hogy az éghajlatváltozás által előidézett kihívásoknak megfeleljünk. Azt hiszem, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás fontos és lehetővé fogja tenni számunkra, hogy tökéletesítsük a jelenlegi vészhelyzetkezelő rendszereinket, amelyek hatékonyabbak lehetnek a műholdas és szárazföldi megfigyelések egyesítésével.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Amint azt az uniós mezőgazdaságról és éghajlatváltozásról szóló *Le Foll-jelentés* megszavazásával kapcsolatban tegnap elmondtam, „a környezetvédelmi aggályokat – mindamelllett, hogy azok jogosak és szükségesek – megfelelően össze kell vetni a javaslatok hatásaival a mezőgazdaság fenntarthatósága és termelékenysége tekintetében”. Ugyanez igaz minden tevékenységi ágazatban, ezért lényeges, hogy az EU kialakítson egy éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó stratégiát, komolyan elkötelezve magát a fenntartható fejlődés mellett és törekedve a szén-dioxid-kibocsátásainak csökkentésére, anélkül, hogy ez által a termelési – különösen az ipari – tevékenységeit veszélyeztetné. Bármilyen, éghajlatváltozással kapcsolatos politikának – különösen gazdasági és pénzügyi válság idején – gazdasági hatékonyságra és fenntarthatóságra kell törekednie, az innováció és a kutatások olyan új eljárások és megoldások szolgálatába állításával, amelyek fokozottabban környezetbarátoknak minősülnek, valamint egyaránt hatékonyak és versenyképesek. A figyelmet a tiszta energiaforrásokra, a természeti erőforrások hatékonyabb felhasználására, valamint a kutatás és a fokozottabban környezetbarát technológiák területén megvalósuló befektetésekre kell összpontosítani; ez lehetővé teszi az európai versenyképesség fenntartását és több munkahely létrehozását a fenntartható fejlődés keretében.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Az EU-nak fenn kell tartania és meg kell erősítenie vezető szerepét az éghajlatváltozás elleni nemzetközi küzdelemben. A tudományos kutatás ezen a területen nélkülözhetetlen, ha olyan úton akarunk járni, amely helyes és biztonságos, akár az éghajlatváltozás elleni küzdelem, akár az ahhoz való alkalmazkodás céljából. Az alkalmazkodás kérdése több területet érint és számos ágazati politikára kiterjed. Nagyobb politikai összhangnak kell lennie a tagállamok között ezeken a területeken. Valójában támogatom a közös európai kereten alapuló nemzeti alkalmazkodási tervek kötelezővé tételét. Azt hiszem, hogy közös európai politikákra van szükségünk olyan területeken, mint például víz, energia és erdőgazdálkodás; például újból megerősíteném, hogy szükség van egy európai chartára a tengerparti határok veszélyeivel kapcsolatban. Sürgősen szükség van azon kockázatok elemzésére, amelyek az éghajlatváltozás idéz elő Európa legveszélyeztetettebb régiói vonatkozásában. Azt is hiszem, hogy európai célkitűzésekre van szükség az állami vízellátó rendszerek hatékonyságára vonatkozóan. Kiemelném azt is, hogy a természetes ökoszisztémák a Föld legfontosabb szén-dioxid-elnyelői, amelyek a kibocsátott üvegházhatású gázok globális éves mennyiségének 50%-át kötik meg, hozzájárulva ezáltal mind a következmények enyhítéséhez, mind az alkalmazkodáshoz.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) E jelentés összhangban áll azzal a meggyőződéssel, hogy az éghajlatváltozás globális, végzetes és elkerülhetetlenül emberi eredetű. Ehhez a meggyőződéshez hasonlóan azonban – amely már majdnem vallásosnak számít és többé nem képezi megvitatás tárgyát – ez is eltűnt. Mint minden túlzásba vitt dolog, ez is nevetséges. Így anélkül, hogy bármiféle tudományos értékelésre várnánk, egy abszolút elővigyázatossági elvet kellene alkalmazni a lehető legrosszabb forgatókönyvekkel való megbirkózásra, az állítólagos globális felmelegedésnek az ökoszisztémákra gyakorolt lehetséges hatását illetően, illetve Ezenkívül a lakható területekre, ipari létesítményekre és így tovább. Mellékesen megjegyzem, hogy ilyen elővigyázatosság ritkán kerül alkalmazásra a környezettel és emberi egészséggel kapcsolatos egyéb intézkedések, mint például a genetikailag módosított szervezetek esetében. Valós vagy képzelt veszélyek alapján, a valószínűsíthetően a globális felmelegedéshez kapcsolódó betegségektől kezdve a feltehetően kizárólag ugyanezzel a jelenséggel magyarázható erdőtüzekig, az áradásokon és a központi erőművek túlmelegedésén keresztül, egyre sürgetőbbé válik, hogy elfogadjuk a Bizottság és az európai politikák beavatkozását minden egyes területen, beleértve egészen a legkisebb földterület hasznosítását is. Szégyen, hogy annyi fát – amelyek elfogadott széntartálékul szolgálnak – feláldoztak ennek a szövegnek a kinyomtatása érdekében. Ahogyan a költő mondta: „Állj meg favágó! Ne emeld többé karodat!”

Jarosław Kalinowski (PPE), írásban. – (PL) Az elkerülhetetlen éghajlatváltozás arra kényszeríti a társadalmat és az Európai Unió gazdaságát, hogy alkalmazkodjanak egy új valósághoz. Azt gondolom, hogy szükség van egy olyan alkalmazkodási politikára, amely megfelel a jelenlegi változások jellegének és típusának, illetve tartalmazza a legveszélyeztetettebb területek védelmére vonatkozó stratégiát is. Teljesen egyetértek az előadóval és azt gondolom, hogy ezen intézkedések megfelelőbb összehangolása érdekében különösen fontos, hogy nemzetközi, de regionális és helyi szinten is létrejöjjön egy olyan rendszer, amely az információcserét és az ellenőrzést szolgálja. Legfőképp annak örülök, hogy középontba került a közös

agrárpolitika szerepe, amely – az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség védelmezőjeként – kulcsfontosságú az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás folyamatában. Ezért úgy gondolom, hogy az aszályok és áradások hatásainak megelőzésére vagy enyhítésére vonatkozó, a nehéz körülmények között munkát végző gazdákat támogató tervek nagyon fontosak.

Alfredo Pallone (PPE), írásban. – (IT) A Bizottságnak „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című fehér könyvről szóló teljes állásfoglalásra irányuló javaslat mellett szavaztam, mert úgy hiszem, hogy ez különlegesen érdekes általában Európa és különösen Olaszország számára a geoklimatikus sajátosságainak köszönhetően. Az igazat megvallva nyilvánvaló nehézségek jelentkeznek Olaszország hidrológiai erőforrásaival történő gazdálkodásban, amit világosan mutatnak nem csak a délen a nyári hónapokban jelentkező gyakori aszályok, hanem olyan áradási epizódok is, mint amilyen decemberben a Serchio folyó esetében történt Toszkánában. Olaszországban Ezenkívül rettenetes problémát jelentenek a nyári tüzek, ami miatt rendkívül fontos a biztonsági körülmények javítása. A fehér könyv tervezete jelenleg ugyan még csak egy kezdeti referenciakeret, de azt gondolom, hogy bizonyára jelentős hozzájárulást jelent, különösen a veszélyhelyzetek kezelésével kapcsolatos területen. Ugyanakkor egy általános stratégiai megközelítést vázol fel az EU rugalmasságának növelésére az éghajlatváltozás hatásaival kapcsolatban.

Andres Perello Rodriguez (S&D), írásban. – (ES) A Parlament nagy része, úgymint az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport spanyol küldöttsége, hivatalosan ellenezte ezen állásfoglalás 41. pontját, amely a szubszidiaritás elvének alkalmazását kéri a földhasználati politika vonatkozásában. Mindannyian elismerjük az Unió különböző régiói között meglévő sokféleséget, de pontosan ez az oka annak – miként azt az állásfoglalás megállapítja –, hogy Dél-Európa sokkal inkább szenved az éghajlatváltozás okozta terheléstől, valamint szüksége van Európára és annak közös politikáira. Ez egy szolidaritási kérdés, amely az egész EU számára előnyös lenne. Ezért mélységesen sajnáljuk az első javaslat eltűnését a szövegből, amelyben Prodi úr kérte, hogy a földhasználatról szóló irányelvvel kapcsolatban a Tanácsban történjen előrelépés. Igen fontosnak tartom, hogy elindítsuk ezt a jogalkotási eszközt, amely alapvető fontosságú az alkalmazkodás és különösen a talajromlás és elsivatagosodás veszélyének kezelése érdekében. Igaz, hogy a veszély sokkal inkább jellemző Dél-Európában, de ne felejtjük el, hogy az éghajlatváltozás Európa minden ökológiai javára hatással van. Akik számára ez az állásfoglalás készült, azoknak tudniuk kell, hogy a Parlament nagy része még mindig egy támogató és közös politika létrehozását szorgalmazza.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – Mi, zöldek, e jelentés mellett szavaztunk. A jó hír az, hogy a nukleáris biztonság középpontba helyezésének eltörléséről szóló módosítást nem szavazták meg.

Czesław Adam Siekierski (PPE), írásban. – (PL) A tudósok által végzett kutatások eredményei megmutatják, hogy az éghajlatváltozás hatásainak növekvő befolyása lesz a természeti környezetre és a gazdaságra, valamint a mindennapi életünkre is. Ezért az éghajlatváltozás jelenlegi és jövőbeli hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló fellépés komoly kihívást jelent a társadalom számára világszerte. Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás legjobb módjaira vonatkozó határozatoknak megbízható tudományos és gazdasági elemzéseken kell alapulniuk, de nem minden régióknak van hozzáférése a megfelelő minőségű információkhoz. Ezért az éghajlatváltozást nyomon követő platform létrehozásáról szóló elképzelés jónak tűnhet. A platform hasznos lenne az információcserre, a tapasztalatszerzés és a legjobb gyakorlat szempontjából európai, regionális és helyi szinteken. Abban viszont nem vagyok biztos, hogy a globális éghajlati felmelegedés elleni nemzetközi küzdelemben a vezető szerepének felvállalásával – miként azt a dokumentum ajánlja –, az EU nem próbál túl sok felelősséget vállalni a globális ügyek érdekében. Számomra nyilvánvaló, hogy amikor olyan kihívásokkal kell foglalkoznunk, mint például a gazdasági válság és a növekedés megteremtésének szükségessége, a globális éghajlati felmelegedés elleni küzdelemre fordítandó kiadásokat nem kellene prioritásként kezelnünk. Függetlenül az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás érdekében bevezetésre kerülő intézkedésektől, arra is emlékeznünk kell, hogy egyes országok számára különösen magas költségeket jelent majd az alkalmazkodási politika megvalósítása, és ha bármiféle pénzügyi támogatás nélkül hagyjuk ezeket az országokat, az a különböző tagállamok közötti fejlődési különbségek megnövekedéséhez vezethet.

Dominique Vlasto (PPE), írásban. – (FR) A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban tett jelentésemben sajnáltam a közlekedési ágazat figyelmen kívül hagyását az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó európai stratégiából, annak ellenére, hogy az számottevő gazdasági jelentőségű és a szén-dioxid-kibocsátások egyik fő forrása. Ezért örömdetesnek tartom, hogy ez a jelentés a közlekedést újból ennek a problémának a középpontjába helyezi. Jelentős erőfeszítéseket kell tennünk, hogy a vállalkozásokat és felhasználókat eredményesen segítsük az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban. A politikánk sikere függ a megfelelő és innovatív finanszírozási módszerek igénybevételeitől, hogy az emberekre, ökológiai egyensúlyra és gazdasági tevékenységekre gyakorolt hatást korlátozzuk, amennyire csak lehetséges. Továbbá

a stratégiáknak figyelembe kell vennie az érzékeny földrajzi zónákat, mint a part menti, tengeri és hegyvidéki területeket, amelyek különösen veszélyeztetettek és viselni fogják az éghajlatváltozás következményeinek oroszlánrészét, ha nem sikerül megfelelő védelmi intézkedéseket bevezetnünk. Parlamentünknek sürgősen el kell fogadnia a közlekedési ágazatra vonatkozó hatékony alkalmazkodási mechanizmusokat, amelyek többé nem lehetnek egyszerűen a probléma okozói, hanem megoldást kell biztosítaniuk az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

Jelentés: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), írásban. – Megfelelő ár-érték arány biztosítása, hatékony menedzsment és a csalás megszüntetése mind az ECR képviselőcsoport kulcsfontosságú prioritásai az uniós költségvetésre vonatkozóan. Ezért támogatjuk a Cozzolino-jelentés irányát és annak legtöbb következtetését.

Az ECR képviselőcsoport azonban nem tudja támogatni az Európai Ügyészségről szóló elképzelést. Ez a hivatal egy veszélyes első lépés kockázatát jelenti a büntetőjogi vonatkozású európai hatáskör irányába, és a létrehozására való összpontosítás eltereli a figyelmet arról, hogy a meglévő rendszereket és testületeket hatékonyan dolgoztassuk.

Mivel az Európai Ügyészség irányába való előrehaladást támogató bekezdés törlését indítványozó módosítás elutasításra került, az ECR tartózkodott a végső szavazástól.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az előadóhoz hasonlóan ugyan én is kedvezőnek tartom, hogy a tagállamok által a Bizottság számára jelentett pénzügyi szabálytalanságok száma a 2007. évi 1024 millió euróról 2008-ban 783,2 millió euróra csökkent, úgy gondolom, hogy a cél a pénzügyi szabálytalanságok évente 0 millió eurós szintjének elérése lesz. Ennek elérése érdekében nélkülözhetetlennek tartom olyan intézkedések bevezetését, amelyek nagyobb átláthatóságot teremtenek az adócsalás – különösen a hozzáadottérték-adó – és az összes pénzügyi bűncselekmény elleni küzdelemben; nagyobb együttműködést a kormányok között a határokon átnyúló csalások esetében; javulásokat az adatok minőségében és a nemzeti adatbázisok állandó frissítésében; valamint gyors válaszadást a kormányok által a tájékoztatási kérelmekre. Ezenkívül jobb adminisztráció és felhasználás ellenőrzés szükséges a kohéziós alapok számára, és kell lennie egy szankciók alkalmazásáról szóló rendelkezésnek olyan tagállamokra vonatkozóan, amelyek nem megfelelően használják fel ezeket az alapokat. Kiemelném még az Európai Csalásellenes Hivatal nélkülözhetetlen hozzájárulását e számok lecsökkentéséhez.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) A közösségek pénzügyi érdekeltségeinek védelméről szóló 2008. évi éves jelentés feljegyezi, hogy a szabálytalanságok – eddigi megállapítások szerinti – pénzügyi következményei a 2007. évi 1024 millió euróról 2008-ban 783,2 millió euróra csökkentek, a közvetlen kiadások és az előcsatlakozási alapok kivételével valamennyi kiadási területen megtakarításokat jegyeztek fel. Kiemelném különösen annak szükségességét, hogy a szabálytalanságokról olyan információkat kelljen közölni, amelyek világossá teszik a hibák és feltételezett csalások által érintett összes erőforrás arányát. A csalás és korrupció elleni küzdelem fontos kötelessége az európai intézményeknek és minden tagállamnak, amelyeknek minden szükséges erőforrást biztosítaniuk kell e veszélyek elleni hatékony küzdelemre, hogy védjük az Unió és adófizetői pénzügyi érdekeit.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Most, a gazdasági és pénzügyi válság idején az EU költségvetéséből egyetlen eurót sem szabad elpazarolni, és ez még inkább igaz, mikor az efféle pazarlás olyan csalás következménye, amely az uniós alapok nem megfelelő felhasználásához vezet. Az évek során láttuk, hogy a szabálytalanságok jelentősen csökkentek. Nem elégedhetünk meg azonban e szabálytalanságok számának alacsony szintre, illetve majdnem nullára csökkentésével. Az EU-nak olyan költségvetési ellenőrzési mechanizmusokat kell elfogadnia, amelyek hatékonyak a korai megelőzésben és a csalás felismerésében, hogy a forrásokat csak akkor tegyük elérhetővé, amikor ténylegesen megfelelő módon kerülnek felhasználásra, és mindezek mellett hatékonyan büntetve azokat, akik megszegik a szabályokat, megkísérelve a jogosulatlan hozzáférést az ilyen forrásokhoz, amelyek természetnél fogva szűkösek.

Franz Obermayr (NI), írásban. – (DE) A csalás elleni küzdelem számomra nagyon fontos ügyet jelent, különösen a regionális és előcsatlakozási alapok vonatkozásában. A csalások elleni küzdelem céljára javasolt intézkedések azonban túlságosan centralizált nézőpontúak. Ezért tartózkodtam a szavazástól.

Aldo Patriciello (PPE), írásban. – (IT) Örömmel tölt el, hogy a szabálytalanságok becsült – eddigi megállapítások szerinti – pénzügyi következményei a 2007. évi 1024 millió euróról 2008-ban 783,2 millió euróra csökkentek (a csökkenés a közvetlen kiadások és az előcsatlakozási alapok kivételével valamennyi kiadási ágazatot érintette). Teljes mértékben támogatom a Bizottság által végzett munkát és

kiemelném, hogy a csalás és a korrupció elleni küzdelem az európai intézmények és valamennyi tagállam fontos kötelezettsége.

Tekintettel az egész Európát metélyező gazdasági helyzetre egyetértek az Unió pénzügyi érdekeit védő intézkedések szükségességével és a szervezett bűnözés elleni fellépéssel, amely a nemzeti jelzőszámok szerint növeli képességét az intézményekkel való összejátszásra, különösen a közösségi költségvetés terhére elkövetett csalások révén.

Ezért elengedhetetlennek tartom a káros adózási gyakorlatok felszámolására és a belső piac megfelelő működésére szolgáló közigazgatási együttműködés javítását célzó jogi eszköz kialakítását. Ennek értelmében támogatom az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatot, és emellett továbbra is hangsúlyozom, milyen fontos a tagállamok felelősségi körének kibővítése, kezdve az adatbankokban szereplő információk minőségével.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – A zárószavazáson a jelentés elfogadása mellett szavaztam. Az általam is ellenzett, az ECR képviselőcsoport által benyújtott módosítás pedig elbukott.

Czesław Adam Siekierski (PPE), írásban. – (PL) Érdemes megjegyezni, hogy az előző évhez képest 2008-ban a szabálytalanságok száma nagymértékben csökkent. A legjelentősebb eredményt a mezőgazdasági kiadások területén érték el. A jelentés szerint a szabálytalanságok becsült mértéke 34%-kal csökkent. Ugyanakkor a legjelentősebb növekedést az előcsatlakozási alapok területén tapasztalták, ahol a források hibás kiutalása nem kevesebb, mint 90,6%-kal növekedett, azt viszont nem szabad elfelejtenünk, hogy a felhasználók ez esetben még nem tagállamok és híján vannak a tapasztalatnak. A helyzet 2008. évi javulása ellenére az EU költségvetési eszközeinek bizonyos részét továbbra is rosszul használják fel. Ez bizonyos mértékben a hatékony ellenőrzési és felügyeleti mechanizmusok hiányának következménye. Az 1999 óta működő Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) számos győzelmet tudhat magáénak a sikkasztás elleni küzdelemben. Teljes műveleti függetlenségének garantálása pedig továbbra is elengedhetetlen. Támogatom az előadó javaslatát, melynek értelmében az OLAF még nagyobb mértékben kell támaszkodnia a Bizottság által lefolytatott belső ellenőrzésekre a tagállamok tisztviselői által nyújtott információk helyett. Milyen szerep jut a tagállamoknak és azok felügyeleti és ellenőrzési rendszereinek? Az európai projektek terhére elkövetett csalások elleni küzdelemnek elsődleges fontossággal kell bírnia. Az EU korlátozott költségvetésének felhasználásakor tanúsított becsületesség és felelősség révén olyan pénzeszközöket takaríthatunk meg, amelyeket aztán a recesszió következményeinek leküzdésére használhatjuk. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy az EU költségvetésének forrásait az adózó polgárok befizetései képezik. Ezért garantálnunk kell azok lehető leghatékonyabb felhasználását.

Viktor Uspaskich (ALDE), írásban. – (LT) Szeretném hangsúlyozni, hogy a csalás és korrupció elleni küzdelem az európai intézmények és valamennyi tagállam fontos kötelezettsége. Ugyanakkor határozottan szeretném felhívni a figyelmet arra a tényre, hogy bizonyos országokban az európai uniós pénzek elosztása körüli korrupció közvetlen kapcsolatban áll az ezen országokban vezetett politikák lejáratásával. Különböző politikai és pénzügyi csoportosulások alakulnak ezekben az országokban az uniós pénzek elosztása fölötti ellenőrzés megszerzésére. Ezért az Európai Parlamentnek, az Európai Bizottságnak és a többi fontos Európai Unió intézménynek is fel kell lépnie a politikák, a politikai szervezetek, a politikai ellenfelek és az ellenzéki vezetők nemzeti szintű diszkriminációja és lejáratása ellen. A demokrácia támogatójaként az Európai Uniónak először biztosítania kell tagállamai ellenzéki pártjainak a lehetőséget a munkában való részvételre, a szabad véleménynyilvánításra és a felügyeletre, ezzel elejét véve a korrupciónak. Szintén szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Unió pénzeket a tagállamok infrastruktúrájának fejlesztésére, az emberek oktatására, és hasonló dolgokra kell használni. Csupán az infrastruktúrába befektetett uniós pénzekből mind az ország, mind pedig annak kereskedelme profitálna. Nem lennének „szegény” üzletemberek, akik kérésük ellenére nem jutnak támogatáshoz. Ezenfelül pedig nem lenne szükség az Európai Unió pénzek ezernyi érdekelt fél, vagyis a segélyek címzettjei közötti szétosztásának felügyeletére, amivel ezernyi megzsarolt személy esne ki a láncból. Így pedig minden figyelmet e pénzek nyilvános felhasználására lehet fordítani.

Jelentés: Deutsch Tamás (A7-0062/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), írásban. – (IT) Szeretném megragadni ezt a fontos alkalmat arra, hogy kifejtsem véleményemet a luxembourgi székhelyű Európai Beruházási Bank éves jelentéséről, ezzel több korábbi kérdéshez hasonlóan hangsúlyozva az EBB pénzügyi eszközeire vonatkozó költségvetés növelésének fontosságát, ezzel támogatva a városközpont-fejlesztési és megújítási terveket.

A jelenleg rendelkezésre álló eszközök, mint például a JESSICA alap, részei azon kevés pénzügyi tervezési eszközöknek, amelyeket egy régió vagy település városfejlesztési tervek finanszírozására használhat. Az intervenciók ugyan kiterjednek az önkormányzati lakásokra, de csak azokban a térségekben, amelyek maguk is hozzájárulnak a projekthez és az épületek energiaellátásának felújításához és fejlesztéséhez. Ezért szeretném megragadni az alkalmat és nyomatékosítani, hogy véleményem szerint a JESSICA alapot ki kell terjeszteni az új és nyilvánvalóan környezetbarát épületek finanszírozására is, ily módon lehetőséget adva városaink helyi önkormányzatainak a lakhatási problémák orvosolására.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Üdvözlöm az Európai Beruházási Bank (EBB) 2008. éves jelentését és ösztönzőm arra, hogy folytassa az európai gazdaság fejlődésének előmozdítására és a növekedés elősegítésére, a foglalkoztatás ösztönzésére, valamint a régiók közötti és a társadalmi kohézió előmozdítására irányuló tevékenységét. Szintén üdvözlöm, hogy az EBB különös hangsúlyt helyezett a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k), a fenntartható energiaellátásra és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésére, valamint a közelmúltbeli gazdasági visszaesés által különösen súlyosan érintett európai uniós konvergenciaregiókban tett beruházásokra. Az EBB, különösen az európai gazdaságélénkítési terv révén, gyorsan reagált a globális gazdasági válságra, elsősorban a legsúlyosabban érintett tagállamokban. Kérem ugyanakkor, hogy az EBB jelentése a jövőben tartalmazza az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) a régiók számára a technológiailag fejlett programok és a megújuló vagy tiszta energiaforrások alkalmazására nyújtott támogatásokat kiegészítő nagyobb hiteleket. Hasonlóképpen, a beruházási keretről készített jelentéseknek információt kell nyújtaniuk a finanszírozott programok eredményeiről. A megfelelő finanszírozás biztosításával az EBB feladata, hogy még fontosabb szerepet játsszon az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek, így az infrastrukturális befektetések, a zöld technológiák, az innováció és a kkv-k támogatásában.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Beruházási Banknak (EBB) kulcsfontosságú szerepe van a tagállamok súlyos gazdasági, pénzügyi és társadalmi válságának leküzdésére nyújtott segítségben. Ezt szem előtt tartva úgy vélem, hogy a hátrányos helyzetű és a leginkább sújtott régiókra gyakorolt hatás mérséklésében különösen fontos szerep jut az elsősorban az Európai Unió kohéziós politikájára elkülönített, megnövelt pénzalapoknak. Az európai vállalkozások túlnyomó részét felölő kis- és középvállalkozások számára megnövelt pénzalapok, valamint a kutatásra és fejlesztésre fordított plusz pénzek szintén segíteni fogják a válság hatásainak további enyhítését. Tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésére és mindazokra a jelenlegi és jövőbeli kihívásokra, amelyekkel egy nehéz gazdasági és társadalmi helyzetben kell az Európai Uniónak szembenéznie, létfontosságú az Európai Beruházási Bank intézkedéseinek támogatása, tevékenységének átláthatóbbá tétele, és megfelelő prioritásainak meghatározása.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Beruházási Bankot (EBB) az 1958-ban megkötött Római Szerződés hívta életre. Az EBB az Európai Unió hosszú távú hitelezéssel foglalkozó bankjaként nyújt hiteleket az állami és magánszektorban európai érdekű projektekhez, a pénzpiacok és saját forrásai felhasználásával. A bank fő célja az integrációhoz, a kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődéshez, valamint az EU tagállamainak gazdasági és társadalmi kohéziójához való hozzájárulás. 2008-ban az EBB-nek eddig nem tapasztalt kihívásokkal kellett szembenéznie, amikor a gazdasági világválság az Európai Unió gazdaságait is elérte. A válságkezeléssel kapcsolatban jegyzem meg, hogy az EBB gyorsan reagált a globális gazdasági válságra a saját maga által finanszírozott tőkeemeléssel, így növelve a hitelezésre rendelkezésre álló összeget az európai gazdaságélénkítési terv támogatásához. Ezért üdvözlöm az EBB 2008. éves jelentését és annak elfogadását, ezzel ösztönözve a bankot az európai gazdasági fejlődés előmozdítását, a növekedés elősegítését, a foglalkoztatás ösztönzését, valamint a régiók közötti és a társadalmi kohézió előmozdítását támogató tevékenységek folytatására.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Beruházási Bank (EBB) rendkívül fontos szerepet játszik az EU gazdaságában, garantálva

az Európán belüli tevékenységek finanszírozását a következő területekkel kapcsolatban: a gazdasági és társadalmi kohézió biztosítása, a tudásalapú gazdaságra való felkészülés, a transzeurópai közlekedési és hozzáférési hálózatok fejlesztése, a kis- és középvállalkozások (kkv-k) támogatása, a környezet védelme és állapotának javítása, valamint a fenntartható, versenyképes és biztonságos energiaellátás biztosítása. Az Európa 2020 stratégia célkitűzései nem valósíthatók meg az EBB támogatása nélkül, ugyanis a bank feladata lesz az infrastruktúra, a zöld technológiák, az innováció és a kkv-k támogatása terén kivitelezett projektekhez szükséges pénzalapok rendelkezésre bocsátása.

Alfredo Pallone (PPE), írásban. – (IT) A pénzügyi válság eredményeként 2008-ban az EBB szerepköre kibővült. A likviditási válság idején az EBB továbbra is hitellel látta el az állami és a magánszektor az európai

érdekű projektekhez, a pénzügyi piacok és saját forrásai felhasználásával. A nemzeti gazdasági ösztönzőkön kívül az EU határozatot hozott az európai gazdaságélénkítési tervről is, amelyben az EBB fontos szerepet játszik, különösen a kkv-k, a megújuló forrásokból származó energia és a tiszta közlekedés finanszírozásának növelése tekintetében. A válságra adott válaszként az EBB jelentős mértékben növelte célkitűzéseit: a vállalkozások segítése és a gazdasági fellendülés ösztönzése érdekében az EBB lényegesen növelte hitelezési tevékenységét és a vártnál 10 milliárd euróval többet fizetett ki. Különösen a kkv-knak nyújtott hitelek emelkedtek, mintegy 42%-kal. A bank továbbá új kockázatmegosztó pénzügyi eszközöket hozott létre, egyszerűsítette a hitelezési eljárásokat, felgyorsította a projektek végrehajtását azokban a tagállamokban és azokban az ágazatokban, amelyeket a válság a legsúlyosabban érintett. A jelentés hangsúlyozza ezen intézkedések pozitív hatásait, miközben kéri a kkv-k számára biztosított támogató programok valódi hatásainak alapos és részletes nyomon követését.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – Nem volt nehéz dolgom. A zárószavazáson az indítvány mellett döntöttem.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: Tömeges atrocitások a nigériai Josban (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), írásban. – (IT) A legutóbbi nigériai etnikai összecsapásokról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány, amelyről most szavazni készülünk, az általunk a többi, az EU külső tevékenységeiért felelős európai intézmény felé továbbítandó elvek és iránymutatások szempontjából kielégítőnek tűnik. Cselekednünk kell Nigéria politikai stabilizációjának biztosítása és gazdasági és társadalmi fejlődésének megalapozása érdekében: tudatában vagyunk az általános szempontoknak; nincs bennük hiány, tekintettel Nigéria természeti kincseinek gazdagságára. A politikai, gazdasági és társadalmi problémák megoldása képes lehet lecsendesíteni a légkört, lecsillapítani az etnikai feszültségeket és segíthet az elmúlt évtizedekben tragikus módon elharapódzott erőszak elutasításában. Amellett, hogy elismerjük, hogy a keresztények és a muzulmánok közötti tömeges atrocitások fellángolásáért mindkét csoport egyaránt felelős, egy másik, aggodalomra okot adó tényezőt is tisztáznunk kellett volna, ami szintén kapcsolódik az elkövetett atrocitásokhoz, ez pedig az iszlám radikális ágának térnyerése Nigériában, aminek egyértelmű jele, hogy a 36 szövetségi államból 12-ben a sária lett az alaptörvény. Ugyanakkor az említett általános okok miatt a közös állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Mélységesen sajnálom a januárban és márciusban Josban történeteket, amelyek során százak váltak vallási és etnikai összetűzések áldozataivá. A nigériai konfliktus vallási, gazdasági, etnikai, társadalmi, történelmi és politikai okokra vezethető vissza. Tekintettel arra, hogy Nigéria a világ nyolcadik legnagyobb olajtermelő országa, elszomorító, hogy lakosságának zöme a szegénységi küszöb alatt él. Az éghajlatváltozás negatív hatásai szintén hozzájárulnak a nigériai helyzet romlásához. Úgy vélem, hogy egy olyan, olajban gazdag országban, mint Nigéria, a forrásokhoz való egyenlő hozzáférés lehetősége és a jövedelmek újraelosztása előfeltétele a konfliktusok békés rendezésének. Felszólítom Nigéria szövetségi kormányát az állampolgárok egyenlő jogainak biztosítására, illetve a termőföldek feletti ellenőrzés, az erőforrásokhoz való hozzáférés, a munkanélküliség, a szegénység és az éghajlatváltozás kérdéseinek megoldására. Felszólítom a Bizottságot a Cotonoui Megállapodás értelmében a Nigériával megkezdett párbeszéd folytatására és a konfliktus gyökereinek alaposabb vizsgálatára a fenntartható fejlődés alapjaival kapcsolatos kérdések, mint például az éghajlatváltozás, az energiabiztonság, a szervezeti kapacitásépítés és az oktatás figyelembevételével.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Én a nigériai Jos városában történt tömeges atrocitásokról szóló európai parlamenti állásfoglalásra irányuló indítvány elfogadása mellett szavaztam. Mélységesen elítélem a Josban és környékén elkövetett erőszakos cselekményeket, amelyek következtében több százan veszítették életüket vallási és etnikai összecsapásokban. Az EU-nak a Cotonoui Megállapodás 8. cikke értelmében folytatnia kell a Nigériával megkezdett párbeszédet, és sürgősen kezelnie kell az univerzális, regionális és nemzeti emberi jogi eszközök által biztosított gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadsággal kapcsolatos problémákat.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Nem ez az első alkalom, hogy Nigéria az ország kettészakadásával fenyegető válsággal áll szemben. E tekintetben kiemelném a három évig, 1967 és 1970 között az országban pusztító polgárháborút, amely majdnem az ország délkeleti részének függetlenné válásával zárult. Habár a központi kormány katonai erejével megakadályozta Biafra tartomány függetlenedését és az ibó lázadást levertek, az igazság az, hogy az etnikai, kulturális és vallási különbségek továbbélésével és erősödésével az országot folyamatosan a széthullás veszélye fenyegeti. Nigéria határait a gyarmatosító hatalmak húzták meg a fent említett különbségek figyelembe vétele nélkül. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az ország konfliktusai miatti felelősség kizárólag az európaiakat terheli. Itt az ideje, hogy az afrikai vezetők felhagyjanak végre ezzel a régi, fárasztó kifogással és megpróbálják világosan és hozzáértően szolgálni állampolgáraikat mind

projektekkel, mind pedig javaslatokkal. Afrika csak úgy válhat az afrikaiak által vágyott földrészé, ha vezetőik felnőnek a feladathoz. A Josban és környékén elkövetett mészárlások mélységesen elszomorítóak és sajnálatosak, és egy újabb véres fejezetként vonulnak be Nigéria amúgy is túl sok vért látott történelmébe.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Véleményem szerint sürgősen szükség volt arra, hogy Európai Parlament elítélje a Nigériában folyó mészárlásokat és békét követeljen. Afrika legsűrűbben lakott országa, ahol az emberek zöme kínzó szegénységben él, instabilitására és sebezhetőségére tekintettel ez az állásfoglalásra irányuló indítvány az Európai Unió és Nigéria közötti politikai párbeszéd megerősítésének alapjául szolgálhat, és elősegítheti az erőszak rövid és hosszú távú megfékezésére, valamint a tartós béke helyreállítására irányuló részletesebb tanulmány elkészítését. Hiszem, hogy európai parlamenti képviselőként kötelességünk részt vállalni a Nigériában nap mint nap megsértett emberi jogok megvédésében és előmozdításában. Ezért úgy vélem, hogy az atrocitások elkövetésében bűnösök tisztességes tárgyaláshoz való jogát követelő záradék alapvető fontosságú. Bár természetesen mindezeket a lépéseket nem lesz könnyű megtenni, a fentiek figyelembevételével lelkesen szavaztam ezen állásfoglalásra irányuló indítvány mellett.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Nigériában újra és újra erőszakos konfliktusok törnek ki a lakosság egyik, illetve másik felét képviselő keresztények és muzulmánok között. Ezek a zavargások manapság egyre gyakoribbá válnak. Apróságok torkollanak erőszakos összecsapásokba. Még a január óta érvényben lévő kijárási tilalom és a körzetben állomásozó csapatok sem képesek elejét venni az újabb mészárlásoknak. Yar'Adua elnök hosszú távolléte Nyugat-Nigériát politikai válságba sodorta, a közép-nigériai Jos városában számos összecsapás történt keresztények és muzulmánok között, és az olajban gazdag Niger-deltában is véget ért a tüzszünet, mindez pedig semmi jót nem jelent a jövőre nézve, különösen az elnök halálát követően. Amikor ez év elején muzulmán nomádok keresztény falvakat támadtak meg és legalább 500 embert lemészároltak, állítások szerint a hadsereg csupán az első jelentések kézhezvétele után több órával reagált a támadásokra. Akkor az EU felháborodása elmaradt. Amikor a svájciak népszavazás keretében utasították el az új minaretek építésének lehetőségét, a muszlim államok gazdasági szankciókkal és dzsiháddal fenyegették meg Svájcot. Ezzel szemben, amikor keresztényeket gyilkolnak meg vallásuk miatt, az EU-nak hónapokba telik reagálni. Az Európai Uniónak valódi közvetítőként kell fellépnie ebben az esetben és sokkal gyorsabban kell cselekednie. Ezt az állásfoglalásra irányuló indítvány is egyértelművé tette, ezért szavaztam mellette.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – Természetes, hogy egy ilyen fontos indítvány mellett szavaztam, továbbá szívből támogattam a kollégám, Kiil-Nielsen által javasolt szóbeli módosítást is, amelyben felszólítja a nigériai hatóságokat, hogy helyezték hatályon kívül néhány nigériai állam kormányzójának a halálra ítélt kivégzéséről szóló döntését.

13. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

14. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

15. Végrehajtási intézkedések (az eljárási szabályzat 88. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

16. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

17. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

18. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

19. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

20. Az ülészak megszakítása

(Az ülést 13.05-kor berekesztik.)